

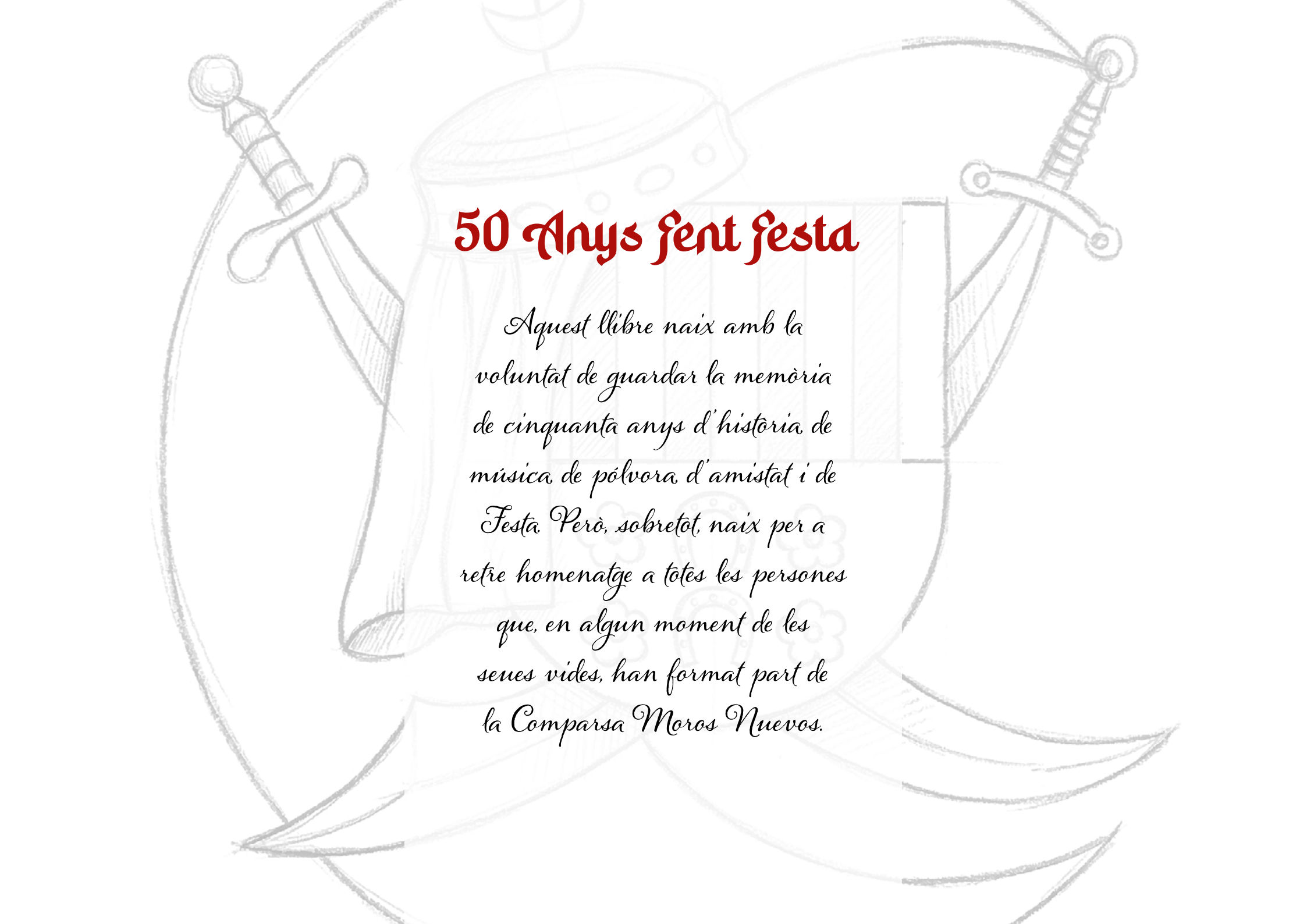
Moros Nuevos

Sant Vicent del Raspeig

50 Anys fent festa

2025

50 Anys sent festa

Aquest llibre naix amb la voluntat de guardar la memòria de cinquanta anys d'història de música, de pólvora, d'amistat i de Festa. Però, sobretot, naix per a retre homenatge a totes les persones que, en algun moment de les seues vides, han format part de la Comparsa Moros Nuevos.

AL 2
FE 0
RE 2
CÍA 5

Moros
Nuevos

50
aniversario
1975 - 2025

Edita: Comparsa Moros Nuevos

Disseny i maquetació: Iván Sáez

Coordinació: Equip de redacció

Fotografies: Arxius particulars i Comparsa Moros Nuevos

Impressió: ?????????

Sant Vicent del Raspeig, març de 2026

Queda totalment prohibida, sense l'autorització escrita dels titulars del copyright, sota les sancions establides en les lleis, la reproducció parcial o total d'esta obra per qualsevol mitjà o procediment, compresos la reprografia i el tractament informàtic, així com la distribució d'exemplars mitjançant lloguer o préstec públics.

**GENERALITAT
VALENCIANA**

El llibre ha participat en la convocatòria dels premis de la Generalitat per a la promoció de l'ús del valencià.

Comparsistes 2025

1 Adrover Mazón, Alberto David	33 Devesa López, José Luis	65 Lozano Muñoz, Renee Lilian	97 Pérez Ruiz, Raul
2 Alberola Caballero, Ricardo	34 Díaz Martínez, Pablo	66 Lozano Navarro, Sergio	98 Pérez Soler, Aniceto Vicente
3 Alberola Vives, Elisa María	35 Esteve Reina, Lucía	67 Martín De Las Heras, José Luis	99 Platas Patiño, María
4 Andrés Cortes, Kevin	36 Fernández Pastor, Juan	68 Martín Guirao, Itziar	100 Platas Patiño, Natalia
5 Antón Girones, Mónica	37 Ferrández Bernabeu, Irene	69 Martínez Pascual, María	101 Plazas Gómez, Gabriel
6 Aracil García, Manuel	38 Fuentes Pastor, Francisca	70 Martínez Morencos, José Ángel	102 Porchia, Antonella
7 Asensio Velasco, Concha	39 Gago Sirvent, Miren Hodei	71 Martínez Pascual, Carmen	103 Quirant Santos, Hugo
8 Belén Espinosa, Ángela	40 García Carratalá, Noel	72 Mestre Lillo, Alberto	104 Riera Torres, Noelia María
9 Beltran Rivera, Mónica	41 García Coves, Blanca	73 Miguel Juan, Lucía	105 Riera Torres, Yolanda
10 Bernabe Riera, Leire	42 García Coves, Jorge	74 Mirambell Riera, Samara	106 Rodrigues Neves Sanina, Liliana Carina
11 Bernabeu Juan, Rosa María	43 García Gisbert, David	75 Mojica Ramos, Valeria	107 Rodríguez Chacopino, Carla
12 Bernal Barbera, Raquel	44 García Ramón, Sergio	76 Montenegro Gamez, Francisco	108 Rodríguez Jiménez, Carla
13 Blasco Martínez, Claudia María	45 García Saquete, José Alberto	77 Morales Oliver, Malena	109 Rodríguez Jiménez, Gara
14 Blasco Martínez, Juan Manuel	46 Hernández García, Ruth	78 Moratalla Vilodre, Fernando	110 Rodríguez Rodríguez, Manuela
15 Burgos Sempere, Juan Vicente	47 Herrera Martín, Blanca	79 Muñoz Castello, Adriano	111 Ruiz Paños, María Pilar
16 Burgos Triviño, Cloe	48 Herrero Crevillent, Joaquín Alfonso	80 Muñoz Vázquez, Fini	112 Ruz Coronado, Miguel
17 Camarasa Bevia, Iraida	49 Herrero Crevillent, Miguel Ángel	81 Navarro García, María Ángeles	113 Sánchez Pastor, Paula
18 Campillos Barrios, Álvaro	50 Jiménez Díaz, Marina	82 Ochando Pinto, Fernando Vicente	114 Sánchez Savall, Carolina
19 Campos García, Sergio	51 Lambert Carramolino, Daniel	83 Ortega Rubio, Vicente	115 Sevilla Pérez, Jaime
20 Carbonell García, Sergio	52 León Rodríguez, Martín	84 Pascual Llopis, José Rafael	116 Soler Bernabeu, Enzo
21 Carbonell Monllor, Raquel	53 Lillo Mellado, Alba	85 Pascual Llopis, Verónica	117 Soler Mestre, José Antonio
22 Carbonell Monllor, Sandra	54 Lillo Miguel, Carla María	86 Pascual Pérez, Gonzalo	118 Torregrosa Alemañ, Cristina
23 Carratalá Ramírez, Antonia	55 Lillo Riera, Elena	87 Pascual Pérez, Rodrigo	119 Torregrosa Bevia, Carmina
24 Chacopino Baile, María Dolores	56 Lillo Riera, Jorge	88 Pastor Mira, Isabel	120 Torregrosa Beviá, Maite Teresa
25 Cibera Trejo, Pilar	57 Lillo Sirvent, Victoria	89 Paterna Ruiz, Jesús	121 Torregrosa García, Rosa
26 Coves Pacheco, Estefanía	58 Lillo Torregrosa, Luis Miguel	90 Patiño Forner, Estrella Vicenta	122 Triviño Ramírez, Nerea
27 Cusac Sánchez, Juana	59 Llopis Guardado, María Inmaculada	91 Payá Gomis, José Miguel	123 Varea Sevilla, Debora
28 De Torres Asensio, Martina	60 Llopis Guardado, Rafael Iván	92 Payá Muñoz, María	124 Vázquez Molina, María Rosa
29 De Torres Mayoral, Ángel Luis	61 Llopis Guardado, Rubén Manuel	93 Payá Muñoz, Miguel	125 Verdejo Antón, Alejandro
30 Dejuan Ortín, Pedro	62 López Pujalte, Carlos	94 Pazos Rodríguez, Ana	126 Verdejo Antón, Pablo
31 Del Cid Izquierdo, Pilar	63 Louzao Rabadán, María	95 Pérez Ferrándiz, Beatriz	127 Verdejo Borja, Antonio
32 Del Valle Calzada, Pelayo	64 Lozano Carretero, Luis Miguel	96 Pérez Martínez, Emilia	

Index

• Comparsistes 2025	5
• Sant Vicent Ferrer	8
• SS.MM. los Reyes de España	9
• Saluda President de la Generalitat Valenciana	10
• Saluda Presidente de la Diputación de Alicante	11
• Saluda Alcalde de Sant Vicent del Raspeig	12
• Saluda Concejal de fiestas Sant Vicent del Raspeig	13
• Saluda Presidente de la Federación Unión Comparsas de Moros y Cristianos Ber-Largas	14
• Saluda President de la Comparsa Moros Nuevos Sant Vicent del Raspeig	15
• Junta Directiva	16

50 Aniversari 17

• Una història que contar... una festa que continua	19
• 50 Anys de Moros Nuevos: ahir, hui i demà	41
• Moros Nuevos 50 Anys Fent Festa	44
<i>Jaime Francisco Ripoll Martins</i>	
• Capitanías y Alferecías	45
• Capitanes de comparsa de los Moros Nuevos desde sus inicios	54
• L'origen del primer trage amb el que van desfilars els Moros Nuevos de Sant Vicent	59
• Els nostres trages oficials en la festa	60
<i>Mª Ángeles Navarro García</i>	
• Logotip 50 aniversari	62
• El bagul del records	63
• On estaven les nostres kàbiles?	77

• L'alcalde de festes, personatge fester	78
<i>Ángel Luis de Torres Mayoral i Antonio Verdejo Borja</i>	
• Els nostres ambaixadors	80
• L'arcabuseria	82
• Com ser Moro Nuevo en huit ràpids passos	86
• Cuna de Festeros	89
• Un sentiment de 50 Anys	90
<i>José Rafael Pascual Llopis "Pachi"</i>	
• Una vida Moro Nuevo	93
<i>Rodrigo Pascual Pérez</i>	
• 30 anys de Mora Nueva	96
<i>Beatriz Pérez</i>	
• Un any increïble	97
<i>Vicente Ortega. Capità Moro 2017</i>	
• La festa, la meua passió	98
<i>Inmaculada Llopis. Abanderera Mora 2017</i>	
• Nuestro primer Alférez	100
<i>Pepe Devesa</i>	
• Un Alferes en la reserva	101
<i>J. Antonio Soler</i>	
• Desfilant com cap	102
<i>Iraida Camarasa Bevià</i>	
• Familia García Coves	103
<i>Estefanía Coves i familia</i>	
• La nostra història als Moros Nuevos	104
<i>Aniceto, Pili i Raül</i>	
• 25 Anys de records	105
<i>Luismi i Mari Angeles</i>	
• Color, música i pólvora	106
<i>Itziar Martín i Pablo Verdejo Antón</i>	

• L'arcabús de vi.....	107	• 50 anys de Moros Nuevos: medio siglo de historia viva.....	144
• Pepe Alberola.....	108	<i>Jordi y Carmina. Capitanes Moros</i>	
• Querida Laura.....	109	• Para Chaco y Miguel.....	145
• Estrellas en el cielo.....	110	<i>Chus y Carlos. Capitanes Cristianos</i>	
• Moros Nuevos Villena.....	111	• Queridos Miguel y Chaco, Alférez Moro y su Favorita 2025.....	146
• Impacte econòmic de les Festes Patronals i de Moros i Cristians.....	112	<i>José Manuel Ferrándiz Beviá. Alférez Cristiano</i>	
• Alferecía 2025.....	115	• 2025: Un año de magia y nuevas amistades.....	147
• Carta de petición a la comparsa.....	116	<i>Emma Beviá. Dama Del Alférez Cristiano</i>	
• Un sueño compartido.....	117	• Un padre orgulloso.....	148
<i>Miguel Ángel Herrero. Alférez 2025</i>		<i>Martín</i>	
• Mi estrella favorita.....	119	• Pasión y familia.....	149
<i>Chaco. Favorita del Alférez Moro</i>		<i>Carla Rodríguez Chacopino</i>	
• Saluda de la Mantenedora.....	120	• Marxa Homenatge a Martín Herrero.....	150
<i>Mª Ángeles Navarro</i>		<i>José Aparicio Peiró</i>	
• La portalada.....	123	• 2025, Año de doble celebración.....	151
<i>Luis Miguel Lillo</i>		<i>Sandra Carbonell Monllor</i>	
• A tots els Moros Nuevos.....	124	• Un año inolvidable.....	152
• Gracias por ser parte de nuestro sueño.....	127	<i>Sergio Lozano Navarro</i>	
<i>El Alférez y la Favorita</i>		• Maite, passio pel poble.....	153
• Filaes.....	129	<i>Mª Teresa Torregrosa Beviá</i>	
Filà Halwayat.....	130	• Línia del temps.....	156
Filà Jamal.....	131	• Mig Any en fotos.....	160
Filà Shabab.....	132		
Filà Nayyirah.....	133		
Filà Gaznawies.....	137		
Filà Alfatiat.....	139		
Filà Tarik.....	140		
Filà Oficial.....	141		

SANT VICENT FERRER

*Perquè amb la seua divina mà
us va tocar el rostre el Senyor*

*Sigueu-nos pare i defensor
sacre apòstol valencià*

SS.MM. los Reyes de España

Felipe VI i Letizia

Sus Majestades me encargan que, en su nombre, le traslade su más sincera felicitación por este aniversario, y le envíe un cordial saludo, que desean haga extensivo a todos los integrantes de la Comparsa Moros Nuevos de San Vicente del Raspeig, animándoles a continuar compartiendo su rica cultura y arraigadas tradiciones.

Casa de Su Majestad el Rey

Can muchu afecto,

 R. R.

Saluda President de la Generalitat Valenciana

GENERALITAT
VALENCIANA

Juanfran Pérez Llorca

Una de les nostres celebracions més conegudes en tot el món són les festes de Moros i Cristians. Ací i allà, en molts pobles i ciutats de la Comunitat Valenciana, filaes i comparses agermanen a un gran nombre de persones que posen en comú el seu esforç per a fer cada vegada més brillants uns actes festius que són el reflex d'una herència històrica i cultural de segles.

Les festes de Moros i Cristians de Sant Vicent del Raspeig, des de fa cinquanta anys, atrauen milers de persones i ofereixen als carrers una magnífica imatge, plena de color i espectacularitat.

La Comparsa Moros Nuevos de Sant Vicent del Raspeig també va nàixer ara fa mig segle i al llarg dels anys ha unit a diferents generacions que compartien un mateix sentiment. Són moltes les vivències, les anècdotes i els bons moments que han quedat en el record, una història plena que cal conèixer i valorar. El compromís amb la festa i la cultura i la voluntat de fer de la comparsa una empresa compartida han sigut constants i expliquen en bona mida la seua esplèndida continuïtat fins als nostres dies, de la mà de gent més jove que ha fet seu l'esperit que la caracteritza des del seu naixement.

Vull enviar-vos, a tots els integrants de la Comparsa Moros Nuevos de Sant Vicent del Raspeig, des de les pàgines del llibre commemoratiu que heu preparat amb motiu d'un aniversari tan especial, la meua salutació més cordial, un fort abraç i els meus millors desitjos per a les festes d'enguany i per a totes les que viureu junts en el futur.

Saluda Presidente de la Diputación de Alicante

Toni Pérez

San Vicente del Raspeig conmemora este año el cincuenta aniversario de la fundación de las Fiestas de Moros y Cristianos, a cuyo Comité de Honor tengo el orgullo de pertenecer como presidente de la Diputación de Alicante. Por ello, supone un placer dirigirme a la Comparsa Moros Nuevos, una de las fundadoras de estas celebraciones que ostenta la Alferecía Mora 2025, y formar parte de esta publicación que culmina un año muy especial para ellos.

Quiero aprovechar la oportunidad que me brindan estas líneas para expresarles mis más sinceras felicitaciones. En primer lugar, por su sólida y reconocida trayectoria como parte esencial de una de las fiestas más representativas y queridas de la provincia, pero sobre todo por haber for-

mado una gran familia unida en torno a una festividad que nos representa más allá de nuestras fronteras y de la que todos nos sentimos muy orgullosos.

Somos una tierra prolífica, por tradición y costumbres, en la organización de fiestas de Moros y Cristianos y en muchos de nuestros 141 municipios se llevan a cabo a lo largo del año completos programas de actos y eventos de los que disfrutan miles de personas. Nuestro querido municipio de San Vicente del Raspeig es buen ejemplo de ello y vosotros, la Comparsa Moros Nuevos, veteranos de la fiesta, sois un pilar fundamental con una dedicación plena para hacer llegar vuestra esencia a todos los rincones.

Las instituciones públicas tenemos el deber de preservar y difundir nuestro patrimonio histórico y cultural, porque en el caso de la provincia, es una de nuestras señas de identidad. Por ello, desde la Diputación de Alicante quiero agradecer vuestra labor de divulgación y promoción, vuestra dedicación, entrega y entusiasmo por transmitir y compartir esa pasión por la fiesta.

Por todo ello, os hago llegar mi más sincera enhorabuena, así como el deseo de que el eco de los aplausos siga resonando en cada uno de los desfiles y actividades que programéis durante este 2025 de celebración y durante vuestro futuro recorrido, que auguro plagado de éxitos y proyectos.

Saluda Alcalde de Sant Vicent del Raspeig

José Rafael Pascual Llopis

Vull iniciar estes paraules dient que per a la meua resulta molt especial dirigir-me a vosaltres , al meu Comparsa, en este any de celebració del nostre 50 Aniversari i que més que com a Alcalde ho faig com a amic, Fester i Moro Nou posant per davant l'emoció i el sentiment que desperta en la meua les nostres benvolgudes Festes de moros i Cristians.

Unes Festes i una Comparsa de la qual forme part amb orgull des de la seua fundació l'any 1975, 50 anys d'emoció, sentiment i vivències des de la meua infantesa i adolescència al costat del meu pare, fins a la meua maduresa com-

partint moments amb la meua dona, els meus fills i la meua família i sempre acompanyat per grans amics , als quals considere quasi els meus germans dins de la gran família que formem els Moros Nuevos, perquè si alguna cosa caracteritza a la nostra Comparsa és la companyonia, la familiaritat i el suport, no sols en els bons moments que vivim com ningú en Festes , sinó fonamentalment quan algun dels membres de la nostra Comparsa passa per moments difícils.

No vull finalitzar les meues paraules sense tindre un record d'agraïment per als nostres fundadors, aquells 11 " bojos " que es van embarcar en esta

meravellosa aventura l'any 1975 i per a totes les persones que han passat per la Comparsa en estos 50 anys, perquè sense la seua participació i treball no s'hauria aconseguit arribar fins a este Aniversari en el qual considere que és el millor moment de la història dels nostres benvolguts Moros Nuevos

FELIÇ 50 ANIVERSARI I QUE VISQUEN
ELS MOROS NUEVOS!

Pachi Pascual
Moro Nuevo i Alcalde

Saluda Concejal de fiestas Sant Vicent del Raspeig

Cristian Gil

Celebrar el 50 aniversario de la Comparsa Moros Nuevos es celebrar también medio siglo de historia viva de nuestras queridas Fiestas de Moros y Cristianos de San Vicente del Raspeig. Una comparsa que, desde aquel lejano 1975, supo dar los primeros pasos junto a otras dos pioneras para levantar unas fiestas que hoy son el sentimiento de todo un pueblo.

Los Moros Nuevos siempre se han caracterizado por su espíritu familiar, cercano y festero, donde cada persona encuentra un lugar para compartir amistad, tradición y el sentimiento de pertenencia a San Vicente. Esa esencia ha hecho de la

comparsa una auténtica defensora de la identidad y las raíces sanvicenteras.

Entre los muchos momentos que han marcado su trayectoria, guardo un recuerdo muy especial del año 2017, cuando tuve el honor de presentar el libro de la Capitanía, con Vicente Ortega e Inmaculada Llopis y Gonzalo Pascual y Carmen Martínez como capitán y abanderada y capitán y abanderada infantil, respectivamente. Fue una experiencia que me permitió vivir de cerca la pasión, la entrega y el orgullo con el que los Moros Nuevos representan la fiesta y a nuestro municipio.

Hoy, en este aniversario tan señalado, quiero felicitar de corazón a la comparsa, a quienes estuvieron en sus inicios, a quienes la han mantenido viva durante estos cincuenta años y a las nuevas generaciones que seguirán engrandeciendo su nombre. Porque ser Moro Nuevo es, ante todo, ser fiesta, ser familia y ser San Vicente.

¡Feliz 50 aniversario, Moros Nuevos!

Saluda Presidente de la federación Unión Comparsas de Moros y Cristianos Ber-Largas

Ricardo Bernabéu Catalá

Si hablamos de la Comparsa Moros Nuevos, hablamos de tradición, familia y fundación de nuestras Fiestas de Moros y Cristianos.

Pertenecéis a una de las tres Comparsas fundadoras junto a Negros Zulúes y Moros Viejos, cuna de aquellos 33 festeros que tuvieron la gallardía de ser el principio fundamental de nuestra historia.

Vuestro 50 Aniversario ha coincidido con vuestra última Alferecía, dando más esplendor y espectacularidad si cabe a todos vuestros actos. A lo largo de este año y habiendo estado presente

esta Federación sabemos que os habéis dedicado con todo corazón a vuestro fundador Venancio Pascual "Pachi", siendo también testigos del reconocimiento a Martín Crevillent padre de vuestro Alférez.

Desde la Federación queremos felicitar a la Comparsa Moros Nuevos por su trayectoria a lo largo de la historia de nuestras fiestas, tanto a Aniceto como a su Junta Directiva en la confección de este 50 Aniversario y vuestra Alferecía.

Los fundadores y sobre todo los motores de esta Comparsa "Pachi y Felo", pueden estar orgullo-

sos allí donde estén por el legado que dejaron a sus descendientes, prueba de ello es la emotiva Entrada que realizaron sus hij@s con el traje fundador que lucieron sus padres hace 50 años.

Enhorabuena a todos los Moros Nuevos y a por 50 años más!!!

Saluda President de la Comparsa Moros Nuevos Sant Vicent del Raspeig

Aniceto Vicente Pérez Soler

Quan este llibre arribe a les mans de qui el llija, no estarà davant d'una simple recopilació de records. Tindrà entre les seues pàgines el reflex de cinquanta anys d'història compartida, d'esforç col·lectiu i de sentiment festiu, construït dia a dia per generacions d'hòmens i dones que han fet de la Comparsa Moros Nuevos molt més que una agrupació festerà: una autèntica família.

Arribar al 50 aniversari és un èxit que convida a la reflexió i a l'agraïment. Mirem arrere amb respecte cap a aquells que posaren els fonaments de la comparsa i cap a totes les persones que, al llarg del temps, han contribuït a engrandir-la amb el seu treball discret, el seu compromís constant i el seu amor per la festa. Però també mirem el present amb orgull, conscients de formar part d'una comparsa viva, cohesionada i capaç d'afrontar nous reptes sense perdre la seua essència.

L'any que commemora este llibre ha sigut, sens dubte, excepcional. La celebració del mig segle

de vida ha coincidit amb l'exercici del càrrec d'Alferesa Mora, una responsabilitat que la Comparsa ha assumit amb entrega, dignitat i sentit col·lectiu. Miguel i Chaco han representat la comparsa amb proximitat, il·lusió i fortalesa, sempre arropats per les seues famílies i amics i per una comparsa que ha sabut estar unida en cada acte, en cada desfilada i en cada circumstància.

Al llarg d'este any, la festa s'ha viscut intensament des de molts àmbits. Des de la força i l'elegància mostrades en les desfilades, fins al treball discret però imprescindible realitzat en la kàbila; des de l'empenta de filades que han marcat el ritme de l'any, fins a la implicació d'aquells que han sabut assumir papers fonamentals, visibles i invisibles, perquè cada acte es desenvolupa amb el nivell que la nostra comparsa mereix.

Les pàgines que segueixen arpleguen imatges, paraules i records que parlen d'un any carregat d'emocions, d'esforç compartit i d'orgull col·lectiu. Parlen de moments solemnes i d'altres més informals, de la pólvora, la música i el boato,

però també de l'amistat, la complicitat i el suport mutu que fan possible que la festa transcendisca allò estrictament festiu per a convertir-se en una experiència humana profunda.

Com a President de la Comparsa, vull expressar el meu agraïment més sincer a totes les persones que han fet possible este any tan especial i este llibre commemoratiu. A qui ha assumit responsabilitats, a qui sempre ha estat disposat a ajudar, a qui ha acompanyat els nostres càrrecs i a qui, amb la seua presència i el seu compromís, continua donant sentit a esta comparsa cinquanta anys després de la seua fundació.

Este llibre no vol ser un punt final, sinó un punt de partida. Un testimoni del camí recorregut i una invitació a continuar construint futur des de la unitat, el respecte i la passió per les nostres Festes de Moros i Cristians. Que la seua lectura servisca per a recordar allò viscut, per a reforçar el sentiment de pertinença i per a seguir caminant junts, amb la mateixa il·lusió que impulsaren a aquells primers "bojos" fa cinquanta anys.

Moros Nuevos

Sant Vicent del Raspeig

Junta Directiva

President: Aniceto Vicente Pérez Soler

Vicepresident: María Inmaculada Llopis Guardado

Vicepresident: José Rafael Pascual Llopis

Secretari: Juan Manuel Blasco Martínez

Vicesecretari: Angel Luis de Torre Mayoral

Tresorer: José Luis Martín de las Heras

Vocals: Claudia Blasco Martínez

Isabel María Pastor Mira

Iraida Camarasa Bevià

María dels Àngeles Navarro García

Débora Varea Sevilla

Carolina Sánchez Savall

Cap de tret: José Miguel Payá Gomis

Alcalde de comparsa: Antonio Verdejo Borja

A large, stylized red '50' where the zero is replaced by a crescent moon and a five-pointed star, reminiscent of the Turkish flag. The background features a faint, intricate white mandala pattern on a light beige background.

50

aniversario

1975 - 2025

Moros Nuevos

Sant Vicent del Raspeig

Una història
que contar...
...una festa
que continua

Los inicios

Hace ahora 50 años, a un grupo de 33 jóvenes se les ocurrió la "bendita" idea de hacer Fiestas de Moros y Cristianos en San Vicente del Raspeig; entre ellos se encontraban los 11 fundadores de la Comparsa Moros Nuevos y un niño, que allá por Abril de 1975 desfilaron por primera vez en las calles de nuestro pueblo.

La idea de hacer Fiestas de Moros y Cristianos se fraguó en la Barraca "Los Pililis", a la que pertenecían un grupo de amigos capitaneados por Bartolomé Navalón, que era festero en Villena y sabía mucho de estas fiestas.

Lo primero que hicieron fue, como no podía ser de otra manera, visitar las fiestas del pueblo de Bartolo, donde fueron acogidos con gran cariño y de allí volvieron con una tremenda ilusión por hacer en nuestro pueblo fiesta como la que allí habían visto. Allí alquilaron su primer traje y regresaron cargados de ilusión para comenzar esa aventura que, sin saberlo, se convertiría en lo que hoy son nuestras Fiestas de Moros y Cristianos que gozan con el prestigio de ser consideradas de Interés Turístico Autonómico.

Se crearon 3 filadas que desfilaron bajo la misma bandera y que luego se convertirían en lo que hoy son las Comparsas Moros Nuevos, Moros Viejos y Negros Zulúes.

Los 11 jóvenes que fundaron la Comparsa Moros Nuevos fueron: Venancio Pascual González "Pachi", Cabo de escuadra, Pascual Carrión Díaz, José M^a. Gómez Rosado, Gerardo Fuentes Sogorb, Juan Manuel Blasco Guijarro, Antonio

Pastor Quirant, Manuel Torregrosa Ferrándiz, Juan Manuel Orts Martínez, Antonio Torres Blay, Matías Santana Baeza y José M^a. Contreras Hernández

Según nos cuenta alguno de ellos entre risas y anhelos, aquel año, las tres filadas se reunían para ensayar en el Bar Español, en la C/ Salamanca, donde, entre bromas, un cabo venido del barrio de San Blas de Alicante, les enseñó a desfilarse.

En su memoria perdura esa camaradería y tantos y tantos ratos agradables que pasaron.

La primera kábila que tuvieron fue en el Bar Aitana y la compartían las tres filadas.

Ese año fue María del Mar Llopis Miralles la Abanderada General. La presentación general se hizo en el Restaurante Casa Antonio y el Presidente de aquella nueva Asociación "Ber-Largas", como así la denominaron, fue Bartolomé Navalon.

Aquellas primeras fiestas fueron unas fiestas completas para ser el primer año y la poca expe-

riencia, agradeciendo a festeros de San Blas su implicación y ayuda para hacer las embajadas.

Momentos inolvidables de risas, bromas y orgullo al pensar que se había logrado el objetivo: dar más Fiesta a nuestro pueblo, hacer Fiestas de Moros y Cristianos en San Vicente del Raspeig.

De entre esos 11 jóvenes, la persona más relevante para nuestra comparsa ha sido y será, Venancio Pascual González "Pachi", una persona que luchó sin desfallecer para que aquel esbozo no quedara en un mero intento y se convirtiera en la que hoy tenemos, una comparsa con 50 años de historia, que se sitúa a la cabeza de nuestra fiesta. Para ello, nuestro fundador, Pachi, tuvo que apoyarse en un grupo de amigos, de los cuales, la mayoría, aunque no siguen saliendo con nosotros, han sido fundadores de otras comparsas.

Entre las primeras personas en las que Pachi pensó para consolidar la comparsa fue nuestro querido Martín, porque él, con sus "Moritos", inspiró años más tarde a aquellos jóvenes que encontraron en esa idea un motivo más de fiesta, diversión y, como no, mucha juerga. Martín Herrero es una de esas personas que durante toda su trayectoria en el mundo de la fiesta y en nuestra comparsa, ha trabajado para mantener en nosotros esa ilusión y ánimo festero que tanto le caracteriza.

En esos dos primeros años, desfilamos con trajes alquilados en Villena. Nuestro primer traje tan característico negro y amarillo con un enorme turbante y un gran escudo y en 1976 con un traje blanco muy elegante y auténtico.

El paper de la dona

Si bé és cert que en 1975 ja vam tindre una representació femenina amb la nostra primera Abanderada General, va ser en 1976 quan es va consolidar la presència femenina en la festa, treballant en l'organització de les desfilades. En la nostra Comparsa va ser D^a. Pura Hernández qui va exercir de manera extraordinària durant anys eixe paper i la seua filla, Puri Contreras, va ser Abanderada General del bàndol moro. Puri

posteriorment va ocupar el lloc de cap d'esquadrà al costat de Pachi aportant joventut i frescor a la nostra comparsa.

En 1977 desfila per primera vegada una fila de dones en la Comparsa Moros Nuevos i ho fa amb un espectacular, femení i innovador trage compost per un trage plisat negre i de capa granada, dissenyat per un amic de la festa, comparsista nostre per aquells anys, Ramón Fuentes Boix, que també va dissenyar la indumentària masculina, que lluirien durant molts anys i que va ser el nostre primer trage oficial de comparsa. Des d'aquell moment es va consolidar un nucli fester que arrelaria dins d'esta.

Però és en 1979 quan aquells hòmens van inculcar en les seues dones i fills el seu esperit fester, convertint als Moros Nuevos en el que són hui dia, una comparsa familiar. Entrats els anys 80, moltes de nostres filades comencen a llogar trages per a les desfilades, que per aquella època eren dos, el dissabte i el diumenge a la vesprada.

La primera Capitanía

Así llegamos a 1981, el año que tuvimos nuestra primera capitanía, era algo muy nuevo para todos, pero eso no nos frenó para sacarla adelante con gran elegancia, siendo Capitanes Generales Juan Manuel Vázquez y su esposa M^a. Teresa Domenech y Capitanes Infantiles, sus hijos, Raquel y Juan Carlos.

Aquel año, con motivo de este cargo festero editamos un mini llibret en el que se narraba la joven vida de la comparsa y por el que nos cabe el orgullo de haber sido pioneros en la edición de este tipo de libros en nuestro pueblo.

Ese buen sabor de boca que nos dejó nuestra primera capitanía y las personas que en ella tan bien supieron representarnos, fue continuado por todos aquellos capitanes y abanderadas de comparsa que a lo largo de tantos años han sabido portar con tanto orgullo y saber hacer nuestra bandera. De entre todos ellos, queremos destacar a Pepe Alberola, "El Capi", como nosotros le llamábamos, porque él siempre nos decía : "si no tenéis Capitán, aquí estoy yo", y así fue nuestro Capi al menos tres años.

L'evolució dels nostres trages

Van passar els anys i aquell primer trage propi va ser remodelat i es va consolidar com el trage "oficial". De fet, el trage que portem actualment va ser dissenyat per les comparsistes Inmaculada Llopis, Concha Asensio i Verónica Pascual en 1.996, i va ser realitzat per "Angelita la de Biar", respectant les línies generals i colors d'aquell altre; encara que això sí, donant-li un toc nou i modern amb el qual una vegada més, els Moros Nuevos es van col·locar a l'avantguarda de l'avanç de la Festa al nostre poble.

Si bé durant els primers anys, la indumentària per a estar en la kábila eren les xil·labes, més avant serien les casaques, granada primer i dorada i platejada després, les que usàriem per al dia a dia de la festa, fins i tot per a la desfilada del Mig Any.

Hui en dia, és el nostre trage "oficial" el que usem estos dies de festa, encara que per a desfilat algunes de nostres filades lloguen trages i altres ja s'han confectionat un trage especial per a l'entrada del diumenge a la vesprada.

La segunda Capitanía

Y casi sin darnos cuenta, nos vimos envueltos de nuevo en otra Capitanía. 1.988 fue un año para recordar por nosotros y por todo San Vicente, ya que elefantes, serpientes, tigres y camellos inundaron nuestras calles durante esos días del mes de Abril y Fiesta, mucha Fiesta con nuestros Capitanes Generales, que fueron, Antonio Ibáñez y su esposa y Capitanes Infantiles, Iván Llopis Guardado y M^a. Sol Hernández.

Qué momentos más inolvidables vivimos aquel año; no era nuestra primera capitanía, pero sí era la primera vez que mostrábamos cuán mágico podía ser un desfile de Moros y Cristianos y todo ello envuelto en una explosión de alegría, gozo y unión entre nosotros y toda la comunidad festera.

Aquel año nuestro Presidente seguía siendo Venancio Pascual "Pachi", y la kábila, que estaba ubicada en la C/ Primero de Mayo nº 1, se llenó durante esos días de unos invitados especiales como fueron los camellos y serpientes que hacían las delicias de grandes y pequeños que allí nos encontrábamos.

Fue como dar un paso más en el mundo festero, de los momentos de ignorancia en los que poco a poco íbamos creando un esbozo de fiesta, al descubrimiento a través de las propias vivencias de lo que es el sentir y el significado de la palabra "Fiesta".

Éramos una comparsa muy unida y orgullosa de serlo, pero los años pasan y aquellos que un día fueron los niños de los Moros Nuevos, se convirtieron en jóvenes con inquietudes y ganas de explorar en solitario ese compañerismo y esas vivencias que veían reflejadas en sus mayores y así en Abril de 1.990, esos jóvenes tuvieron su kábila propia.

L'evolució dels jóvens

Com a anècdota d'este inici, direm que aquella kábila, situada en el carrer Bailèn era enorme per al reduït nombre de components, però malgrat tot, aquell va ser un dels millors anys que aquells jóvens van viure.

Ens venen a la memòria el record d'aquells torns de barra d'una hora per a servir copes per

parelles, i aquell equip de música que no parava de repetir la mateixa cançó, perquè no teníem ni per a pagar al DJ.

I seguint amb les històries d'aquells anys, no podem deixar de recordar el nostre "Moro Mòbil", que no era una altra cosa que un cotxe vell (que solia ser donat a la comparsa), un poc

remodelat per algun comparsista entés en mecànica al qual li donàvem una mà de pintura divertida i amb ell circulàvem per la carrers del nostre poble durant les festes..... el que no se li ocorrega als jóvens..., amb dir que un any vam ficar el cotxe dins de la kábila:).

Però este experiment el vam fer sense ruptures i sempre desfilant sota el mateix Escut i Bandera, perquè tots sabíem què era l'important, això, ho teníem tots molt clar.

I vam ser, una vegada més, innovadors en la nostra Festa, començant eixos jòvens a prendre responsabilitat dins de la seua pròpia comparsa; d'eixa forma, Jose Rafael Pascual Llopis presidia l'àrea jove al costat d'amics com Juanma Molina, Javier Fuster, Jorge Carretero, Vicente Ortega, Fran Romero, Inma, Vero... Mentre, el nostre volgut Pachi continuava portant el pes de la Comparsa, al costat de festers com ara Martín Herrero, Juan García, José García, Vicente García... sempre oberts als nous aires que estaven arribant a la festa i als Moros Nuevos.

La Unió de Comparses organitzava amb motiu del Mig Any tornejos socials, com hui dia, i el de Futbol Sala tenia una gran convocatòria de públic, amb el que generava grans rivalitats entre els equips de les comparses. Per a nosaltres va ser una fita, sent uns jovenets, vèncer en 1.989 a la Comparsa Visigots, amb un equip de gent més veterana i amb jugadors consagrats i proclamar-nos campions de les primeres 12 hores de futbol sala organitzades per la unió de comparses "Ber-Largas".

El legado de Pachi

Pero el momento más crucial en la historia de nuestra comparsa fue cuando nuestro Presidente y Fundador, Pachi, nos dejó para siempre en Marzo de 1994.

Él nos impulsó a seguir adelante, porque la Fiesta y su Comparsa Moros Nuevos para él eran una forma de vida. Todos los que le conocimos mantene-mos en nuestras mentes y en nuestros corazones ese bonito recuerdo que nos dejó; su sonrisa al escuchar las primeras notas de una marcha Mora, su sana alegría al desfilar y su inconfundible modo de emocionar al público que rompía en aplausos a su paso. De él aprendimos a amar la Fiesta y a entregarlo todo por engrandecer su legado: La Comparsa Moros Nuevos, a la que tanto amaba y por la que tanto entregó.

A partir de ese momento, su hijo cogió las riendas con tan solo 24 años, y supo hacer honor a su predecesor, sacando adelante la comparsa siempre respaldado por todo el colectivo de los Moros Nuevos. A pesar de todo, lejos de fraccionarse, y aunque seguíamos teniendo kábilas separadas, con José García al frente de los mayores, se unió todavía más y los más jóvenes supieron aportar nuevas ideas y aprender de la experiencia y buen hacer festero de los de más edad, logrando así un complemento perfecto para mayor gloria de los Moros Nuevos y de su fundador.

La tercera Capitania: cap al 25 aniversari

I d'esta manera arribem a 1997, any de la nostra tercera Capitania. Tot un repte per a la jove Junta Directiva presidida per Inmaculada Llopis, que va estar a l'altura dels seus predecessors i de la brillant història de la Comparsa Moros Nuevos.

Per a afrontar este moment com mereixia, jóvens i majors vam tornar a unir-nos en una mateixa kábila, que aquell any estava situada en el carrer Joaquín Blume. Allí vam celebrar la nostra presentació de Capitans Generals a tota la comunitat festera.

Però clar, el primer era trobar uns capitans a l'altura de les circumstàncies i creguen-me quan els dic que va ser molt fàcil, perquè dos festers de soca-rel i arrelats de sempre en la comparsa van fer el pas avant i es van oferir per a representar-nos com a Capitans Generals.

Es tractava de Rafael Llopis Blasco, fundador de les festes de moros i cristians des de la comparsa amiga "Negros Zulúes" i la seua germana M^a. Carmen Llopis Blasco, component de la comparsa des dels seus inicis. Al costat d'ells ens van representar com a Capitans Infants, dos xicotets grans festers, Claudio Aparicio García i Beatriz Ródenas Parra.

Ningú podria haver somiat uns capitans millors que ens van contagiar a tots la seua alegria i il·lusió, donant-nos grans lliçons de Festa.

De nou, els Moros Nuevos vam saber sorprendre el poble de Sant Vicent fent-li vibrar amb una "Auténtica Tarde de Moros", digna de pobles amb molta major tradició festera. Per a això, la majoria dels elements de la nostra ostentació van ser idees originals de membres de la pròpia comparsa, dissenyades i elaborades especialment per a tal esdeveniment, alguna de les quals van ser exportades posteriorment a altres pobles.

Aquell 6 d'Abril del 1997, ens submergim en un autèntic basar àrab, on espècies, teles, olors i colors ens transportaven a les mil i una nits.

Una vegada traspasat el soc, el luxe i la sumptuositat d'aquelles 14 ballarines insinuants amb la seua dansa del ventre, ens introduïen amb tot luxe de detall en l'essència de la cultura àrab per a major lluïment dels nostres Capitans i de tot el Bàndol Moro.

Amb motiu de la nostra capitania vam fer un Llibre on narrem la il·lusió que sentíem pel càrrec que estàvem a punt d'ostentar.

A partir de 1999 es va crear la Filada Oficial, que des d'aleshores i fins hui en dia desfilen amb el trage oficial que es va estrenar en 1996 i de la qual es cap d'esquadra José Rafael Pascual Llopis, "Pachi". Si bé és cert, que anys després li afegiríem elements com ara el capell, manta, escut i llança. Sempre fent referència a aquells primers trages dels nostres inicis.

L'any 2000, la nostra jove comparsa i la nostra Festa complixen 25 Anys, moment molt especial per a tots els que ens sentim Festers i continuem participant i lluitant any rere any per a aconseguir que això cada dia siga millor.

Amb motiu d'este Aniversari preparam una desfilada especial on aquells primers Moros Nous de 1975 van ser convidats a desfilat amb nosaltres amb un trage dissenyat especialment que evocava a aquell amb el qual van desfilat per primera vegada pels carrers del nostre poble.

També, i com no podia ser d'una altra manera, editem un llibret commemoratiu de l'efemèride, on molts dels festers Moros Nous van reflectir el seu sentiment cap al seu comparsa i la Festa en general i com s'havien contagiats d'eixe esperit fester que emana d'esta comparsa.

Entre els actes que nosaltres, com a Comparsa Fundadora preparam, va ser una gala a l'Auditori del Centre Social on van assistir els fundadors i en la qual homenatgem eixes persones pioneres que van iniciar el camí de la Festa que hui dia continua creixent.

Eixe any, no obstant això, se'ns va anar una gran comparsista que portava molts anys amb nosaltres, mare i esposa de moros nous. Toñi era una dona discreta i amable que gaudia de la festa intensament.

Primera Alferecía y seguimos haciendo fiesta para nuestro pueblo

Aunque la figura del Alférez surgió en 1991, hasta el año 2003 no tuvimos nuestra primera Alferecía, ostentando este cargo un gran comparsista de larga tradición en nuestra comparsa, José Luis Devesa López.

Con un boato excepcional, que te transportaba a una auténtica caravana por el desierto, con camellos incluídos, llegando a un oasis de palmeras donde un ballet de aguadoras hacía las delicias de un público entregado con un Alférez emocionado y muy implicado para representar tan importante cargo. No quisimos que faltara detalle y así fue.

Nuestro Presidente en aquel momento era José Rafael Pascual Llopis "Pachi" y la kábila seguía estando en la C/ Joaquín Blume.

A lo largo de estos años, la comparsa siguió creciendo y muchos de aquellos jóvenes incorporaron a amigos, familiares, parejas e hijos.

Y la Fiesta siguió creciendo y madurando, como nosotros. De aquellas dianas en el Barrio del Tubo, inolvidables, donde los vecinos de ese barrio nos

recibían con todo su cariño y nos ofrecían unos almuerzos muy reponedores, a nuestras Dianas de Cargos llenas de emoción y brillantez.

Aquellos jóvenes que trasnochaban en la fiesta de la noche, ahora disfrutaban con sus hijos de los desfiles infantiles por la mañana del Domingo.

Entre días y años de fiesta, música, olor a pólvora, marchas moras y cristianas, pasodobles, ofrendas a Nuestro Santo Patrón y procesiones en su honor, la vida, al igual que nos ha traído gente nueva a nuestra comparsa, también nos ha arrebatado personas muy importantes que no olvidaremos, grandes festejos que nos enseñaron el significado de la palabra FIESTA, a sentirla con pasión y a disfrutarla al máximo. A no verla pasar desde la tribuna. Pase lo que pase la fiesta debe continuar. Y eso es lo que hemos hecho desde siempre.

2006 fue un año especialmente triste para los Moros Nuevos, porque Felo, Chesman y Vicente García, comparatistas hasta el último momento y grandes festejeros, nos dejaron para siempre.

La quarta Capitania

I així, arribem a l'any 2007, any de la nostra quarta Capitania. Per a això, comptem amb festers de bressol, Capità General Moro, José Rafael Pascual Llopis "Pachi"; Abanderada General Mora, Beatriz Pérez Ferrándiz; Rodrigo Pascual Pérez, com a Capità Infantil Moro, fester des de que estava en el ventre de la seua mare; i Abanderada Infantil Mora Minerva Pascual Carretero, "mora nueva" des del seu naixement.

Cal destacar, entre ells la gran trajectòria del nostre Capità d'aquell any, Pachi, fester des dels inicis, perquè ja en 1975, va participar de la festa al costat del seu pare i des de sempre ha sigut un pilar fonamental en el manteniment i creixement de la nostra comparsa.

Ell ha inculcat en la seua esposa, gran fester, eixe amor que sent per la Comparsa Moros Nuevos, perquè vivim el que sentim amb gran orgull i felicitat; ell transmet la passió pel que fa. La Festa és part de les seues vides i això es va vore reflectit en cada un dels actes als quals van assistir en eixe any en què van ser els màxims representants del Bàndol Moro.

Ja amb els nostres Capitans al capdavant iniciem el que volíem que fora un any especial, on tota la comparsa es va involucrar per a dur a terme un projecte tan il·lusionant i innovador com es pretenia, ja que aquell any vam voler que fora una capitania que englobara no sols aspectes netament festers, sinó també culturals i esportius.

D'esta manera, organitzem un torneig de futbol sala en el que van participar quasi totes les comparses de moros i cristians de Sant Vicent i que es van convertir en unes jornades de convivència festera; vam organitzar una exposició de fotografia festera on intentem plasmar la festa en tota la seua esplendor, publicarem un Llibre commemoratiu i vam oferir un Concert de Música Festera interpretat per la Unió Musical Ciudad de Asís.

Per a esta inoblidable ocasió prepararem una esplèndida ostentació concebuda com un espectacle que evocava imatges entre el mite i la ficció, mentre un grup d'astròlegs guiava als nostres capitans a través de les mars cap a un nou món on, segons la llegenda, tot acabava, replet d'animals mitològics per a conquerir el nou món. La majoria dels elements d'esta ostentació i ballets van ser idees originals dissenyades i elab-

borades especialment per a tal esdeveniment, netament santvicenter.

Com la comparsa continuava creixent, aquell any necessitàvem una kábila més gran i la seua ubicació va ser en la Avinguda de la Llibertat, en el que havia sigut el Mercat Provisional, sent en aquell moment, presidenta de la comparsa, Inmaculada Llopis.

Donada la ubicació d'aquella kábila, iniciem la tradició de convidar a un esmorzar, aperitiu a les Reines de les Festes després de l'ambaixada cristiana, que va perdurar durant anys.

Per cert, aquell va ser l'últim any que vam fer dos desfilades, des d'aleshores desfilem el dissabte el bàndol cristian i el diumenge el bàndol moro.

La pasión por la pólvora y nuestra segunda Alferecía

Si por algo se caracteriza nuestra comparsa es por tener un núcleo “duro y vibrante” de arcabuceros apasionados por la pólvora. Ellos y ellas disfrutaban del disparo en las embajadas con un inconfundible sello, el hacer sonar al máximo sus arcabuces.

Para muchos de ellos, su Fiesta empieza el sábado por la noche con su primer disparo, disfrutaban del olor a pólvora y se enorgullecen cuando tienen entre sus manos su arcabuz. El ruido de los arcabuces les hace vibrar, y como alguno de ellos dice, hacen retumbar todo San Vicente.

Ser arcabucero es una forma de vivir la fiesta muy personal y especial para los que así lo sienten, y de ese grupo salió en 2013 nuestro Alférez, José Antonio Soler Mestre, “Culet”.

Persona muy querida en la comparsa que en aquel momento no llevaba demasiados años como Moro Nuevo, pero esto no le impidió dar muestras de su calidad festera y humana. Para comenzar aquel año, tuvimos que cambiar de kábila y la ubicamos en la C/ Velázquez, siendo presidenta en ese momento Inmaculada Llopis.

Comenzamos el año de cargo con una presentación innovadora donde hicimos partícipes a todos los asistentes al acto, invitando a todo el mundo a “Celebrar con los Moros Nuevos su

Alferecía”, que este fue el lema de esta presentación.

El Domingo por la tarde volvimos a inundar el pueblo de San Vicente con un impresionante boato en el que destacaban los caballos, las bailarinas y mucha música y un espectacular “Culet” luciendo elegante y guerrero encima de su carroza, hecha especialmente para ese momento. Nuestro Alférez se alzaba sobre una media luna, con dos caballos árabes y dos bailarinas custodiándolo. Su inconfundible arcabuz no podía separarse de él,

Ese año, trabajamos mucho para conseguir una Alferecía a la altura de nuestro pueblo, y la

gente de nuestra comparsa se implicó al máximo, como siempre.

En especial, queremos recordar a Laura Martínez Castilla, siempre dispuesta y muy implicada con su comparsa y especialmente este año tan importante para los Moros Nuevos.

Tenemos muchísimos recuerdos, pero algo que perdura en nuestra mente es la unión que se creó con el resto de comparsas con las que compartimos cargo ese año, y en especial con el Alférez Cristiano, de la comparsa Visigodos.

Els nostres Alcaldes de Comparsa

No podem deixar d'esmentar el treball realitzat durant estos 50 anys per tots els Alcaldes de la nostra comparsa.

Podem considerar que nostra primera alcaldessa de comparsa, com ja hem fet menció en línies anteriors va ser Pura Hernández (Pura Contreras), qui es va encarregar a partir de 1976 de l'organització de les desfilades, figura que posteriorment va donar pas als actuals alcaldes de comparsa. Pura Contreras va ser un referent de la força, la valentia i la importància de la dona en les festes de Moros i Cristians de Sant Vicent.

Després d'ella van vindre altres alcaldes i cal esmentar, per tots els anys compartits amb la comparsa, la seua gran labor i lliurament, a Juan Galindo, ja que va estar amb nosaltres des de 1991 fins a 2015. Un home pacient i educat que va saber en tot moment guiar-nos en tots i cada un dels actes, sempre amb un somriure i amb molt de carinyo, encara que, a vegades, no li resultara fàcil.

Angel Luis de Torres va ser el seu successor, en 2014 compartint tasques amb Juan Galindo i a partir de 2016 en solitari. Un alcoià treballador incansable per la festa i per la comparsa, molt implicat, sempre aportant nous aires a este càrrec, fins que posteriorment ha sigut rellevat per Antonio "Toni" Verdejo, "moro nuevo" de recent incorporació, que sap guiar-nos acte rere acte amb serietat i eficàcia.

La quinta Capitanía

El año 2.015 sorprendió a los Moros Nuevos con una noticia importante para la comparsa, y es que, uno de sus miembros, Vicente Ortega Rubio, iba a representar la figura de Embajador Cristiano, cargo que ostentó hasta 2.016. Porque en 2.017, sería, Capitán Moro junto a su Abanderada, Inmaculada Llopis Guardado y los Capitanes Infantiles, Gonzalo Pascual Pérez y Carmen Martínez Pascual. Así llegamos a nuestra quinta Capitanía, en la que estuvimos representados por cuatro festeros pertenecientes a la comparsa desde siempre.

Enamorados de la Fiesta e ilusionados por representar a los Moros Nuevos en este año tan especial.

La experiencia de Inma, la entrega de Vicente, la ilusión de Carmen y la picardía de Gonzalo fueron la mezcla perfecta para dejar el listón muy alto

Su querida comparsa se volcó en este año de cargo, siendo Presidente José Rafael Pascual Llopis y estando ubicada la kábila en la C/ Domínguez Margarit.

La presentación de nuestros cargos se llevó a cabo en el Auditorio del Centro Social reviviendo una gala digna de los Oscar de Hollywood. Diversión y emoción a partes iguales se vivió aquella tarde en aquel auditorio, donde se dio el pistoletazo de salida de unas fiestas inolvidables.

Aquel 23 de Abril los Moros Nuevos recrearon escenas y paisajes de la cultura árabe, con

diversas escenas sobre el recorrido de la ruta de la seda, trasladando Oriente a San Vicente, desde las lejanas tierras de Samarkanda con la presencia de bailes alegóricos, bailarines sirios, animales exóticos, el disparo de pólvora por jinetes a caballo..., uniendo Fiesta e Historia, con un especial protagonismo para la música, estrenando la marcha "Que nadie duerma", compuesta por Paco Ayela, dedicada al Capitán Moro Vicente y a la Abanderada, Inma.

Publicamos un libro conmemorativo, que en este caso fué diferente, ya que lo presentamos después de fiestas y tuvimos la oportunidad de narrar lo vivido ese año de capitanía.

Y como los Moros Nuevos siempre estamos involucrados en el desarrollo de nuestras fiestas, ese mismo año, tuvimos la suerte de que el Embajador Moro fue otro Moro Nuevo, Aniceto Pérez Soler, quien desarrollaría el cargo durante 2017 y 2018.

Pedrera d'Ambaixadors

Sembla que el càrrec d'Ambaixador ha calat en molts membres de la nostra comparsa. Així, després de Vicente i Aniceto, cal destacar també a José Luís Martín de las Heras, Ambaixador Moro de 2019 a 2022 i actual Ambaixador Crisià des de 2024, i a Rodrigo Pascual Pérez, actual Ambaixador Moro des de 2023. Càrrec que els dos ostenten amb gran orgull, dedicant-li temps i esforç perquè cada any les ambaixades lluisquen amb més brillantor.

Nueva kábila, pandemia, pérdidas y una mirada hacia adelante

Las Fiestas de 2020 se presentaban muy ilusionantes, pues después de mucho tiempo parecía que habíamos conseguido tener una kábila para largo plazo, sita en C/ Gabriel Miró n.º 5, cuando toda nuestra ilusión se truncó en el mes de Marzo con el confinamiento y posterior suspensión de nuestras fiestas.

Las Fiestas en pandemia fueron diferentes. Esos días de Abril nos comunicamos a través de

redes sociales con la esperanza de que pronto podríamos disfrutar de la música en las calles.

No fue hasta 2022, cuando volvimos a lucir de nuevo nuestras mejores galas esos días de Abril, pero eso sí, lo hicimos con un miembro menos de nuestra comparsa, M^a. José Guardado Ivorra, una mora nueva muy querida e involucrada al cien por cien, incansable festera, que con su eterna sonrisa atrajo a muchos de los festeiros que hoy día forman parte de la familia de los moros nuevos. Ese Domingo 24 de Abril, su filada "Alfatiat", la echó mucho de menos, recordándola con cariño durante todo su desfile.

Durante estos 50 Años, la Comparsa ha ido creciendo y gente nueva se ha incorporado en labores de organización aportando ideas frescas y novedosas. Los nuevos jóvenes siempre están dispuestos a colaborar con un núcleo festero muy integrado y consolidado que siempre se pone al frente de cada acontecimiento, sin importarles las horas de trabajo que le dedican a cada acto, a cada evento, para que todo salga de la mejor manera posible. Es gente que siempre está ahí, dispuesta cuando se le necesita, aportando ideas, trabajo, pero sobre todo tiempo e ilusión año tras año.

Y cuando estábamos involucrados con los preparativos de un año tan especial como era una nueva Alferecía y un Aniversario tan importante, en Septiembre de 2024 sufrimos la pérdida de una de las primeras personas que estuvieron involucradas en la gestación de la Fiesta y de nuestra comparsa. M^a. Carmen Llopis, una mujer fuerte, ejemplo para todas, que nos enseñó a amar y disfrutar de la Fiesta, enamorada de su comparsa y comprometida al máximo con la misma, siempre intentando que todo fuera fácil en la gran familia de los Moros Nuevos.

2025: tercera Alferesía i 50 Aniversari

Però la festa, igual que la vida segueix, i 2.025 ha sigut un any de moltes emocions i preparatius, ja que coincidia en el temps la celebració del nostre 50 Aniversari i nostra tercera Alferesía.

Precisament, per l'especial d'enguany, els Moros Nuevos de Sant Vicent ens hem agermanat amb els Moros Nuevos de Villena, una comparsa històrica amb més de 175 anys de tradició.

Per a este càrrec tan esperat, no podíem tindre uns millors representants, Miguel Angel Herero Crevillén i María Dolores Chacopino Baile, il·lusionats des del primer moment i disposats a donar-lo tot per la Festa i per la seua Comparsa.

Miguel, amant de la pólvora i les ambaixades, sempre al capdavant de la seua Filada Tarik, va aconseguir inculcar en la seua esposa, Chaco, eixe amor que sent pels Moros Nuevos des de xiquet, ja que des de ben xicotet forma part d'esta comparsa.

Com a tret d'eixida, el primer acte al qual es van enfrontar va ser la seua presentació baix el lema "Cuna de Festeros", a l'Auditori del Centre Social, on de manera divertida comptem els canvis en la festa i en la nostra comparsa, recordant a la gran quantitat de gent que ha passat pels

Moros Nuevos deixant la seua petjada. I com Miguel i Chaco són uns enamorats de les ambaixades i atés que en les nostres files comptem amb els dos Ambaixadors, Moro i Cristià, ens van delectar amb una xicoteta arenga de l'ambaixada en honor al nostre Alferes i Favorita.

I així, després de tantes històries apreses, vivències compartides, i dies de Festa, arribem a un dels moments més especials d'este any 2.025, la Gala commemorativa del 50 Aniversari de la nostra Comparsa, coincidint amb el de la Fundació de les Festes de Moros i Cristians de Sant Vicent del Raspeig. Va ser una gala plena de simbolisme i emotivitat, on la gran protagonista va ser la Música. Este acte, va tindre com a mestres de cerimònia a Claudia Blasco i Gonzalo Pascual, fills i nets de fundador, com a representants del present i futur de la nostra comparsa.

Va començar sonant "Chimo", la marxa mora que va acompanyar aquell 6 d'Abril als primers festers que van desfilat pels carrers del nostre poble i en este acte els estendards de les nostres filades i la nostra bandera es van unir de manera simbòlica.

Com a convidats d'excepció i com no podia ser d'una altra manera, vam tindre als nostres fundadors.

A través d'imatges van anar recordant els primers moments de la festa, la seua gestació i les bones estones que van viure durant eixos dies d'Abril.

En eixe acte estrenem la marxa mora "Homenaje a Martín Herrero" de Sr. José Aparicio Peiró, marxa composta per al nostre Alferes Miguel Angel Herrero i la seua favorita M^a. Dolores Chacopino.

I com la música és fonamental dins de la festa i seria impossible festa sense música, en un any tan important com este, volíem estrenar una marxa mora dedicada a la nostra comparsa, a tots i cada un dels festers que la componen i a tots aquells que amb obstinació i dedicació han fet possible que encara hui siguem ací.

La nostra marxa té com a títol "Moros Nuevos, 50 anys fent festa", composta per Sr. Jaime Francisco Ripoll Martins, com a obsequi de nostra comparsista Mónica Antón a la comparsa.

En este any, el President de la comparsa ha sigut Aniceto Pérez Soler, qui ostenta el càrrec des de 2023, i que ha creat un gran equip de treball solvent i amb molta il·lusió i ganes de treballar per la festa, aconseguint que enguany haja sigut un èxit. I la nostra kábila, en el carrer Gabriel Miró,

ha sigut testimoni de l'especial d'enguany amb moments irrepetibles.

Per a esta ocasió vam preparar una ostentació dedicada netament al nostre Alferes i Favorita, Miguel i Chaco i el seu amor a la pólvora i el seu inconfusible arcabús, inundant de foc i color el nostre poble, amb un impressionant ballet simulant llengües de foc durant tot el seu recorregut.

Escortats per la seua Filada Tarik, lluien enlluernadors en la seua carrossa al so de la seua marxa "Homenaje a Martín", fester històric dels Moros Nuevos, que des de sempre ens ha transmés eixe esperit i passió per la seua benvolguda comparsa i que ens convertix en família cada vegada que fa sonar amb la seua xiulada improvisada el nostre Himne oficiós.

Va ser una sorpresa per a tots veure-li orgullós acompanyant al seu fill i a la seua nora en la seua carrossa, tan emocionat en l'entrada mora d'eixe 27 d'Abril.

I si tot va ser emoció, un record que segur perdurarà en els nostres cors va ser quan al final de la desfilada, amb el nostre Alferes i Favorita ja baix de la seua carrossa, tota la comparsa unida va desfilat unida al so d'una marxa mora, en un abraç sincer i emocionat.

En un any tan especial no podia faltar un llibre commemoratiu, que no és un altre que la xicoteta obra que tenen a les seues mans, que esperem que siga del seu grat.

Nuestro legado

Para finalizar, queremos enviar un sincero mensaje a las nuevas generaciones, a nuestros hijos que han nacido en el seno de nuestra comparsa, y las nuevas incorporaciones de todas las edades.

Si hemos llegado hasta aquí es porque la Fiesta nos une y nos hace Familia y la Familia se cuida y eso en los Moros Nuevos lo sabemos muy bien.

Nuestro legado debe perdurar, y no en vano, nuestros fundadores nos emplazaban a celebrar otros 50 Años más, como mínimo ...

Los Moros Nuevos es cuna de festeros y nuestra máxima es:

"LA FIESTA NO ES UNA HERENCIA DE NUESTROS PADRES SINO UN LEGADO PARA NUESTROS HIJOS"

50 Anys de Moros Nuevos: ahir, hui i demà

Moros Nuevos

Sant Vicent del Raspeig

Durant la primavera de l'any 1974 i després de les Festes Patronals, un grup de persones molt afins al món de la festa, van manifestar el seu interès perquè el poble de Sant Vicent tinguera unes festes de Moros i Cristians.

Esta idea va quallar en arribar l'estiu, en una reunió a la terrassa del Café Espanya, ara Okavango. Bartolomé Navalón, fester de Villena, va començar a gestar esta nova festa al costat dels allí reunits.

Arribat febrer de 1975, i amb la finalitat de participar en les Festes Patronals, comencem els assajos en el Bar de l'Espanyol, ara Chico Calla.

... Hui tenim assaig. Havent sopat, ens dirigim al bar. Ens estan esperant uns festers de la fl·la Egipci de Sant Blas d'Alacant. Els nostres caps ens col-

loquen a les tres filaes. Sona la Marxa Mora Chimo. Arranquem. Cap avant. Tots molt pendents per a no perdre el pas. Els festers de Sant Blas ens tutelen i ens corregixen. Abril està molt a la vora i cal presentar-se amb la lliçó apresada. En arribar a la punta del local, ens descol·loquem, per a col·locar-nos de nou. A tot això, ja hem demanat en la barra, per a fer gasto, ja que, altruistament, ens permeten assajar. Uns fan més gasto que uns altres, segons el seu ADN i necessitats. I així, continuem, fins que acaba l'assaig. Se'ns emplaça per a el pròxim dia. Però abans d'anar-nos, Bartolo, demana el compte del que s'ha consumit, fa la divisió entre els assistents, i ens diu a quant eixim. Altres vegades, algú s'avança i paga el compte de la seua butxaca...

Tres filaes de moros. Cada una de deu festers, lo millor de cada casa, segons deien, dirigits per

tres grans caps per a la història: Bartolomé Navalón (Negres Zulús), Joaquín Gil (Moros Vells) i Venancio Pascual "Pachi" (Moros Nuevos) ...

Mes d'abril. Festes Patronals. Una vesprada solejada. Desfilem per primera vegada, precedits per la nostra Banderera a cavall, Mª de la Mar Llopis i acompanyats pels compassos de la Marxa Mora "Pas a la Kabila" del Mestre Rafael Martínez Valls, interpretada per la Unió Musical Ciutat d'Assís. Ho vam donar tot, que en aquells temps era més que molt.

Després, nits de ball i hidratació personal en la cábila, instal·lada en el Bar Aitana, actualment Restaurant Moon. Matins de diana amb música i pólvora d'arcabús. Al migdia, Ambaixada pels Festers de Sant Blas, en la Plaça d'Espanya.

Acabada la nostra primera trilogia festera, tocava recollida i devolució del que quedava dels vestits llogats i altres materials... i volta a començar, per a preparar l'any següent.

Alguns festers arribem per casualitat, uns altres per curiositat, uns altres per familiaritat o amistat. Van ser diferents, els motius els que ens van portar al món de la Festa. Es van formar diferents Comparses, cosides per l'amor a la festa. I la Festa va anar creixent des de llavors.

Des de la distància, ressaltem el lideratge de Pachi en la festa, amb el suport de la seua família, fins que la vida li ho va permetre. Reconeixem i valorem el seu llegat i el de tots els festers que han contribuït a engrandir la Comparsa.

Ens alegra moltíssim, que les Festes de Moros i Cristians hagen crescut tant i tan ben articulades. Els augurem el millor dels futurs.

Passat el temps, va arribar el 25 aniversari de la Comparsa Moros Nous. I ara, els 50 anys. En els dos aniversaris, se'ns va convocar als fundadors, se'ns va equipar amb vestits per a l'ocasió i desfílem en les Entrades, com una Esquadra Especial dins de la Comparsa Moros Nuevos.

En els dos aniversaris, vam ser complimentats en la seua càbila amb un fraternal menjar.

Que es recordaren de nosaltres, els honra com a persones i festers. I nosaltres, molt agraïts i il·lusionats a participar.

I, per a acabar, el nostre més sincer agraïment a totes les persones, famílies i entitats que han treballat en la gènesi de les Festes de Moros i Cristians, secundant-les i fent-les grans durant

estos 50 anys i, com no, el nostre record més entranyable per als festers i festeres que ja no estan entre nosaltres.

Dedicat als festers i festeres
que van ser, són i seran.

Moros Nuevos Fundadors i familiars.

Moros Nuevos 50 Anys fent festa

Jaime Francisco Ripoll Martins

Quan Mónica Antón Gironés em va proposar escriure una marxa per a commemorar el 50 aniversari de la seua Comparsa Moros Nuevos de Sant Vicent del Raspeig, vaig saber immediatament que no era un encàrrec qualsevol. Era una responsabilitat enorme, però sobretot, una oportunitat única de posar música a mig segle d'il·lusió, germanor i festa.

Vaig compondre Moros Nuevos 50 Anys fent Festa pensant en tots vosaltres, en l'emoció que es respira en cada una de les vostres desfilades, la força dels vostres colors i la unió que us ha mantingut units durant estos cinquanta anys.

La música va nèixer amb la intenció de reflectir el vostre caràcter: la solemnitat d'una comparsa que sap desfil·lar amb orgull, l'energia dels qui viuen la festa amb intensitat i, al mateix temps, la tendresa de les amistats i records que s'han anat teixint des d'aquell ja llunyà 1975, en el qual un

grup d'amics van vestir el vestit moro per primera vegada i el record emocionat d'aquells que, des del cel, continuen desfilant amb vosaltres cada mes d'abril.

Vaig voler que la marxa tinguera un aire majestuós i vibrant, perquè quan sonara als carrers, tots reconeguéreu en ella la vostra història. Però també vaig cuidar cada melodia, perquè us parlara al cor, perquè una marxa mora no sols ha d'acompanyar un pas: ha d'emocionar. Al mateix temps que també tinguera un nexa d'unió amb la meua primera marxa mora, aquella que va nèixer fa 30 anys, "Als Moros Vells" que tantes alegries m'ha proporcionat i que em va descobrir el fascinant món de la Festa.

Per a mi, com a compositor, no hi ha major satisfacció que veure com una partitura deixa de ser meua per a convertir-se en part dels qui la reben. Des d'eixe moment, eixa marxa ja no em pertany: és el vostre himne del cinquantenari, la música que us acompanyarà en desfilades, en concerts i en cada record que guardeu d'este aniversari.

M'emociona pensar que, dins d'altres cinquanta anys, potser algú torna a escoltar estes notes i senta el mateix que vosaltres ara: l'orgull de ser Moro Nou, la calor de la comparsa i la grandesa de la Festa.

Gràcies per deixar-me posar el meu granet d'arena en la vostra història. Gràcies per confiar en mi per a donar so al vostre 50 aniversari. I gràcies, sobretot, per ensenyar-me que la música no és només art, sinó també amistat, tradició i sentiment.

Amb tot el meu afecte,
Jaime Francisco Ripoll Martins

Moros Nuevos

Sant Vicent del Raspeig

Capitanías y Alferezías

1981

CAPITANES GENERALES

Juan Manuel Vázquez Ortiz
M.ª Teresa Domenech Victoria

CAPITANES INFANTILES

Juan Vázquez Domenech
Raquel Vázquez Domenech

CAPITANES GENERALES

Antonio Ibañez Martinez
Vicenta Margarita Ruhn

CAPITANES INFANTILES

Iván R. Llopis Guardado
María Hernández Jiménez

1988

50 Aniversari

1997

CAPITÁN Y ABANDERADA

Rafael Llopis Blasco
M.ª Carmen Llopis Blasco

CAPITÁN Y ABANDERADA INFANTIL

Claudio Aparicio García
Beatriz Rodenas Parra

2003

50 Aniversari

ALFÉREZ

Joseluis Devesa López

2007

CAPITÁN Y ABANDERADA

José Rafael Pascual Llopis
Beatriz Pérez Ferrándiz

CAPITÁN Y ABANDERADA INFANTIL

Rodrigo Pascual Pérez
Minerva Pascual Carretero

2013

50 Aniversari

ALFÉREZ

José Antonio Soler Mestre

2017

CAPITÁN Y ABANDERADA

Vicente Ortega Rubio
Inmaculada Llopis Guardado

CAPITÁN Y ABANDERADA INFANTIL

Gonzalo Pascual Pérez
Carmen Martínez Pascual

2025

50 Aniversari

ALFÉREZ Y FAVORITA

Miguel Ángel Herrero Crevillent
M.ª Dolores Chacopino Baile

Capitanes de comparsa de los Moros Nuevos desde sus inicios

1977

Alejandrina Jiménez

1978

Roberto Llopis
Mª Carmen (Tono)

1979

Mariano Carbonell
Mercedes Carbonell

1980

Jose Alberola Miralles
Ana M.ª Sanz

1981 Capitanía Mora

Capitanes de comparsa

Andrés Lillo
M.ª Teresa Lillo

1982

Jose Alberola Miralles
Conchi Soler

1983

Antonio Molina Marco
Elvira Monllor Frias

1985

Jose Alberola
Ana Isabel Sánchez Manchón

1988 Capitanía Mora

1980

1985

1990

1990

Francisco
Yolanda García Cusac

1991

La comparsa

1992

Jose María Guinea Ben
Mª Sol Pérez Escalada

1993

Juan Manuel Molina Sánchez
Mª Carmen Fernández Blanco

1994

La comparsa.

1995

Iván R. Llopis Guardado
M.ª Inmaculada Llopis
Guardado

1996

Raúl Serrano Beas
Clara Martínez Pastor

1997 Capitanía Mora

1998

Pedro Nieves París
Loreto Llorens Gómez

1999

Vicente García Pascual
Juana Cusac Sanchez

2000 25 Aniversario

Verónica Pascual Llopis
Rubén Llopis Guardado

2001

Mario Gómez Talavera
Mercedes Naranjo March

1995

1999

2000

2001

2002

2002

Jose Alejandro Leal Gonzalez
Laura Requejo de la Fuente

2003 Alferecía Mora

Capitanes de comparsa

Martín Herrero Pastor
Consuelo Crevillen Muñoz

2003

2004

Valentín Carretero Ruiz
Nancy Carretero Pastor

2005

La comparsa

2006

Jose García García
María Salar Miralles

2004

2007 Capitanía Mora

Abanderada de comparsa

Eugenia Sogas Izquierdo

2008

La comparsa

2009

La comparsa

2012

2010

La comparsa

2011

La comparsa

2012

Juan Gómez López
Mª Ángeles Abellán Solís.

2014

2015

2018

2019

50 Aniversari

2013 Alferecía

La comparsa

2014

Luis Miguel Lozano Carretero
Ma Ángeles Navarro García

2015

Miguel Ángel Herrero
Crevillen
Ma Dolores Chacopino Baile

2016

La comparsa

2017 Capitanía Mora

La comparsa

2018

Jesús Paterna Ruiz
Asunción Platas Patiño

2019

Jose Ramón Herrero Jornet
Itziar Martín Guirao

2020 Pandemia

2021 Pandemia

2022

La comparsa

2023

La comparsa

2024

La comparsa

2025 Alferecía Mora

La comparsa

L'origen del primer trage amb el que van desfilar els Moros Nuevos de Sant Vicent

Este any 2025 se celebren els 50 anys de les Festes de Moros i Cristians de Sant Vicent del Raspeig i amb això, el 50 aniversari de la Comparsa Moros Nuevos, una de les tres fundadores i que va desfilar en 1975.

De molts és sabut que un grup de festers d'eixe primer any es van desplaçar a Villena per al·logar els trages amb els quals desfilar. Trages dels quals, en commemoració del 50 aniversari, l'Ajuntament de Sant Vicent del Raspeig ha realitzat rèpliques, basant-se en les fotografies existents d'aquella primera desfilada.

Doncs bé, el trage que van llogar els Moros Nuevos, nom d'una de les comparses més antigues i importants de Villena, amb els colors groc i negre predominants, no va anar precisament un trage originari d'esta comparsa, sinó que va ser el trage amb el qual havia desfilat l'any abans, 1974, l'Esquadra Tuareg de la Comparsa Marroc de la localitat villenense.

Es va tractar d'un trage que va fer història en les Festes d'aquell any, en el qual Villena va celebrar el V Centenari de l'aparició de la Verge de les Virtuts, Patrona de la seua ciutat, tal com podem llegir d'un passatge extret de la Revista Villena, de 1974, recuperat en la pàgina web www.villenacuentame.com:

DIA 6 DE SETEMBRE DE 1974

La Cavalcada va resultar brillantíssima. Destaquem com a detalls especials, la participació amb la Comparsa del Marroc de la Banda Primitiva de Lliria; l'esquadra especial d'esta mateixa agrupació (l'Esquadra Tuareg) portava, igual que ho havia fet en l'Entrada, un tronc figurat, d'uns 20 metres de llarg per 1 d'ample, i en un extrem un cap caprí, constituint un ariet que va causar sensació en el públic..."

Font: Francisco Zapater López. Extret de la Revista Villena de 1975.

(<http://www.villenacuentame.com/2016/09/1975-fiestas-1974-revista-villena.html>)

Per tant, ara sabem que el daurat cap de carner, que lluíx com a emblema de la Filà Oficial dels Moros Nuevos de Sant Vicent del Raspeig en honor a aquell primer que estava en el centre dels escuts que portaven els guerrers que el vestien, era una figura tallada, presumiblement realitzada per un artista faller o foguerer, amb este cap a mode d'ariet, representativa d'una arma portada per guerrers de les tropes mores en actitud combativa.

La imatge del cap de carner sovint s'associa amb la força, la determinació i la capacitat de lideratge degut a la naturalesa combativa d'estos animals. Eixa és l'actitud que sempre ha inspirat l'esperit dels Moros Nuevos, fundadors de les Festes de Sant Vicent del Raspeig i que els ha fet mantindre viva i en activitat.

Els nostres trages oficials en la festa

Mª Ángeles Navarro García

Al llarg de la nostra llarga trajectòria en la festa, hem vestit diferents trages oficials.

El primer any i esperant que la festa i la comparsa es consolidaren, van llogar trages a altres festes ja existents, al poble de Villena. Cap a 1977 Ramón Boix, comparsista en eixe moment, va dissenyar els nostres primers trages amb els quals van desfilar pels carrers de Sant Vicent, i que es van confeccionar en el mateix poble.

Hi havia un disseny d'home, amb pantalons bombacho, camisa de gasa i faixí negres, jupe-tí daurat i capa granada, amb borles daurades com a adorns en botes negres i faixí, al cap turbant negre i daurat amb barbuquejo i com a arma una llança amb la mitja lluna.

Les dones combinant amb els colors dels hòmens, portaven un trage negre de gasa amb la

falda i pispes plisades, un turbant alt per al cap i capa granada.

Uns anys després es va modificar el trage, canviant el faixí per un altre negre i daurat, la camisa negra per una altra daurada i també el turbant, al qual se li van incorporar plomes roges i negres. A més, van canviar la llança per l'espasa.

Les dones van canviar totalment de disseny, encara que mantenint els colors dels hòmens, ara visten vestit roig amb capa negra i daurada, així com turbant negre i roig.

Més tard, va arribar la moda de llogar els trages a altres festes però sempre es va enyorar tindre un vestit oficial en la comparsa amb el qual poguérem desfilar. A la fi, després de diversos intents arribem al nostre trage actual, dissenyat per diversos comparsistes, entre els quals, Inma,

Vero i Conchi; i confeccionats en primer lloc per "Angelita la de Biar".

Disseny únic, tant per a home com per a dona, amb els seus pantalons negres bombacho, camisa groga de llana, jupetí roig i faixí verd de ras, sabata groga amb l'estela i mitja lluna roges. El jupetí i la camisa, es van brodar amb motius florals i a l'esquena del jupetí, l'escut de la comparsa. Com podeu comprovar es van continuar mantenint els colors dels primers vestits, així com les borles grogues que ara s'incorporen al faixí.

Este és el vestit que tota la comparsa tenim en l'actualitat i que utilitzem en quasi tots els actes, encara que per a l'entrada mora, continuem llogant trages diferents cada any, excepte la Filà Oficial, que també visten així en l'entrada.

Des que es va crear esta Filà, el trage es va complementar en un primer moment, amb turbant roig i blanc i amb manta blanca brodada, rivetada en roig i amb quatre borles grogues. Més tard per a la capitania del 2007, es van incorporar la llança i l'escut que va donar encara més empaquetatge a la indumentària, una filà que ens representa i que creix amb el pas dels anys.

Enguany, aprofitant la importància del moment, dos filaes de dones, Alfatiat i Gaznawies, han desfilat amb trages de gala en propietat, dissenyats per elles i que van eixir al carrer per primera vegada en l'entrà Mora.

Quan em van proposar dissenyar els logos del 50 aniversari vaig pensar que era una responsabilitat molt gran però em va fer molta il·lusió. Després d'algunes proves i esbossos, el procés va ser fluid: l'associació del 0 amb la mitja lluna va ser bastant intuïtiva, a més de la versatilitat de substituir-la per l'escut de la comparsa. "Una cosa elegant però que denote tradició", vaig pensar per a la tipografia, amb un estil àrab molt marcat. El resultat és un disseny que hem pogut adaptar per a diferents suports i que ha agradat molt, així que objectiu complit!

El disseny en si no és més que la fase final d'un procés creatiu en el qual ha participat molta gent, i és una cosa que agraiïsc perquè sent que, com a comparsa som un equip, una família on cada un aporta el seu coneixement, creativitat, i sobretot el seu temps sense esperar res a

canvi, pel bé comú i perquè la festa siga tan bé com siga possible per a tots.

En viure fora, gran part de l'any no puc ser present ni aportar tot el que m'agradaria, per la qual cosa este tipus de coses em fan sentir bé. D'alguna manera, cada vegada que em posava a pensar o dissenyar, mentalment m'acostava al poble, a la comparsa i a la festa. Un xicotet viatge de felicitat i nostàlgia.

Ha sigut tot un honor per a mi poder aportar el meu granet d'arena a la història dels Moros Nuevos, i espere poder continuar fent-ho molts anys més.

Pedro De Juan

El bagul dels Records

Cinquanta anys de vida són molt més que un número, són records compartits, instants que van deixar empremta, anècdotes que encara desperten somriures i emocions que romanen intactes amb el pas del temps.

Si des d'aquell primer any de la Festa haguérem guardat en una caixa tot el viscut, hui tindríem davant nosaltres un bagul immens, replet d'històries i de sentiments.

Cada persona que ha format part de la nostra Comparsa guarda en el seu interior un tresor de records. Aprofitant l'oportunitat que ens brinda la celebració d'este 50 aniversari i la publicació d'este llibre, hem volgut rendir un homenatge a eixes xicotetes coses que, juntes, tixen l'essència de la nostra vida festera.

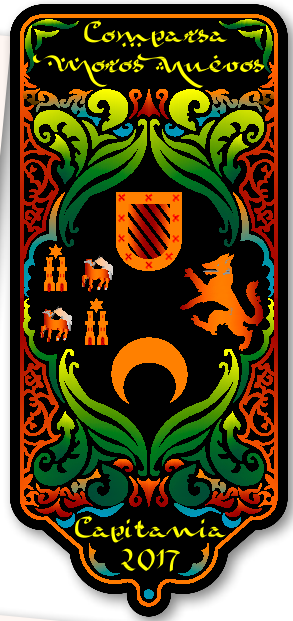
Ens hauria agradat conservar més imatges d'aquells primers anys, però ja sabeu, eren uns altres temps. No existien ordinadors, mòbils ni xarxes socials, la festa es vivia de manera distinta, més pròxima, més immedia-

ta. Per això, gran part de les il·lustracions que hui compartim pertanyen als últims anys. No obstant això, cada un d'estes imatges té el mateix valor, perquè són testimoniatge viu del que hem sigut i continuem sent.

En estes pàgines trobareu textos de presentacions elaborats amb il·lustració i creativitat, dissenys de samarretes que reflectixen l'evolució de la nostra identitat, gravats de Alferecís i Capitanies, dibuixos i redaccions infantils que van ser premiats en diferents edicions de concursos, premis dels concursos de paelles de Mig Any i també eixes gràcies i ocurrencies espontànies que ha format part de la nostra festa.

Desitgem que en obrir este "bagul dels records" pugueu reviure moments entranyables, somriure amb el viscut i, sobretot, sentir-vos orgullosos de formar part de la Comparsa. I us animem a continuar guardant quants objectes i detalls caiguen a les vostres mans per a anar engrandint EL NOSTRE BAGUL DELS RECORDS.

ESTOY DE JUERGA

Suplico al que me encuentre, me lleve a casa:

NOMBRE: _____

DIRECCIÓN: _____

Sírvase no golpear la puerta, sino tocar el timbre y esperar que me reciban.

Hago constar a todas mis vecinas, que estarán vigilando (sea la hora que sea), que sólo es una pequeña "jaqueca" pasajera.

INSTRUCCIONES

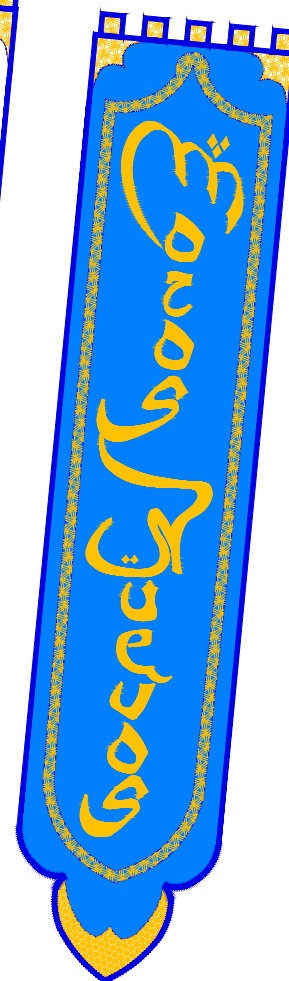
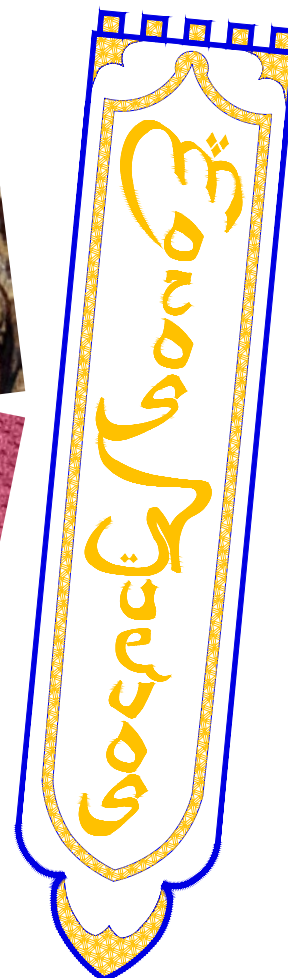
En el momento que Vd. comience a sentir alegría de vivir y a notar que en este mundo todo es bello y agradable, antes de tomar una copa más, átese esta etiqueta y empiece a gritar:

!!! QUÉ NADIE DUERMA!!!

Kabila
Moros Nuevos
C/ Domínguez Margatí, 47
San Vicente del Raspeig

En el caso de no encontrar la dirección de mi casa no avise al borracho del Capitán Vicente, devuélvame a:

Andrea Ochondo Camarasa
11 años Moros Nuevos

MIG ANY
2010

CATEGORÍA 11-13 AÑOS:
2º Premio: Andrea Ochondo Camarasa.
Comparsa Moros Nuevos.

Primer Premio:
PAULA
SÁNCHEZ
PASTOR
Comparsa
Moros Nuevos
(10 años)

c) Categoría hasta 7 años
MARÍA MARTÍNEZ PASCUAL
COMPARSA MOROS NUEVOS

LA PAZ

Primer Premio:
FERNANDO OCHANDO CAMARASA
Comparsa Moros Nuevos (9 años)

1.º premio 11-13 años
FERNANDO OCHANDO CAMARASA
(Comparsa Moros Nuevos)

a) Categoría 11-13 años
2.º PREMIO: **FERNANDO OCHANDO CAMARASA**
COMPARSA MOROS NUEVOS

Los moros son fiestas de
San Vicente que se celebran
para conquistar el castillo.
Son muy guays porque te
das unas super bien y
haces nuevas amistades. A
mi me gustan porque
norte de estar con mi
familia disfruto de la
música, baile y hago muchas
cosas más. Ahora B2 moros
hacen su 50 aniversario y
estamos celebrando el medio
año. Y mi tío Antonio o
más conocido como CULET
fue Algerez. Yo la primera
vez que desfile me
lo pare pipa. ♥

2º PREMIO
Irene Ferrández Bernabeu (10 años)
Comparsa Moros Nuevos

CATEGORÍA 6-10 AÑOS:
1º Premio: **María Martínez Pascual.**
Comparsa Moros Nuevos.

CATEGORÍA 6-10 AÑOS:
1º Premio: **Beatriz López Pastor.**
Comparsa Moros Nuevos.

Unión de Comarcas de Murcia y Cantabria
 « BER-LARGAS »
 EDICIÓN SAN VICENTE DEL RASPEÑO pánico

Al final, este 11 de Aug de 2010 se ha sido inoludible para todos los Morsa y Cristian de San Vicente del Risper.

1er PREMIO:
Fernando Ochando Camarasa. Comparsa Moros Nuevos

 UNIÓN DE CORDEROS DE MONTAÑA Y CORDÓN
« BER-LARGAS »
ESTRADA SAN VICENTE DEL AGRIPIAL 100

Para mí estas fiestas comenzaron
hace 6 años, para las demás... hace más 'o aquí
mucho tiempo, nene, concurran... siendo de todo.
Siendo elección, reunión, amistad, fiesta.
También siendo el apoyo que me dan, las ganas...
Siendo que soy una mora. Durante todo este
tiempo he querido agradecer a mi compañía
todo lo que me ha hecho por estas fiestas y
saberlo por lo que ha hecho por las reuniones.
Hoy y Guaranos son unas fiestas que no se
pueden explicar porque son las fiestas que no
tienen ningún defecto.
Espero que mis años próximos sean iguales porque
quiero estar lo mismo.

Andrea Ochando Camarasa. Comparsa Moros Nuevos.

EDAD: 43 AÑOS

Casi había olvidado el sonido de la música en
"tu cuerpo, el humo del "descampas", las luces
adornando las calles y el calor de la comparsa.
Casi había olvidado lo que se siente al cogerle
del brazo de las compañeras de la fila, las
camareras haciéndole fotos. Casi había olvidado
el amor hacia mi pueblo en esta época, pero
llega un tiempo en que lo que importa de
verdad es sonreír a la música, humo y luces, pero
sobresale disfrutar del desfile, mientras
te aplauden, disfrutar de las comidas con la comparsa.
Disfrutar de las fiestas de Moros y Cristianos, como
se en este momento no existiera nada más.
Este año he descubierto varias frases que me
han hecho recapacitar, como "Las cosas hay
que disfrutarlas, no pasárselas igual", me hacen
pensar en todo lo mencionado antes y, de verdad
me siento completamente afortunado de participar
en estas fiestas.

" SENT LA FESTA AL TEU

"SENT LA FESTA AL TEU
COR". C★

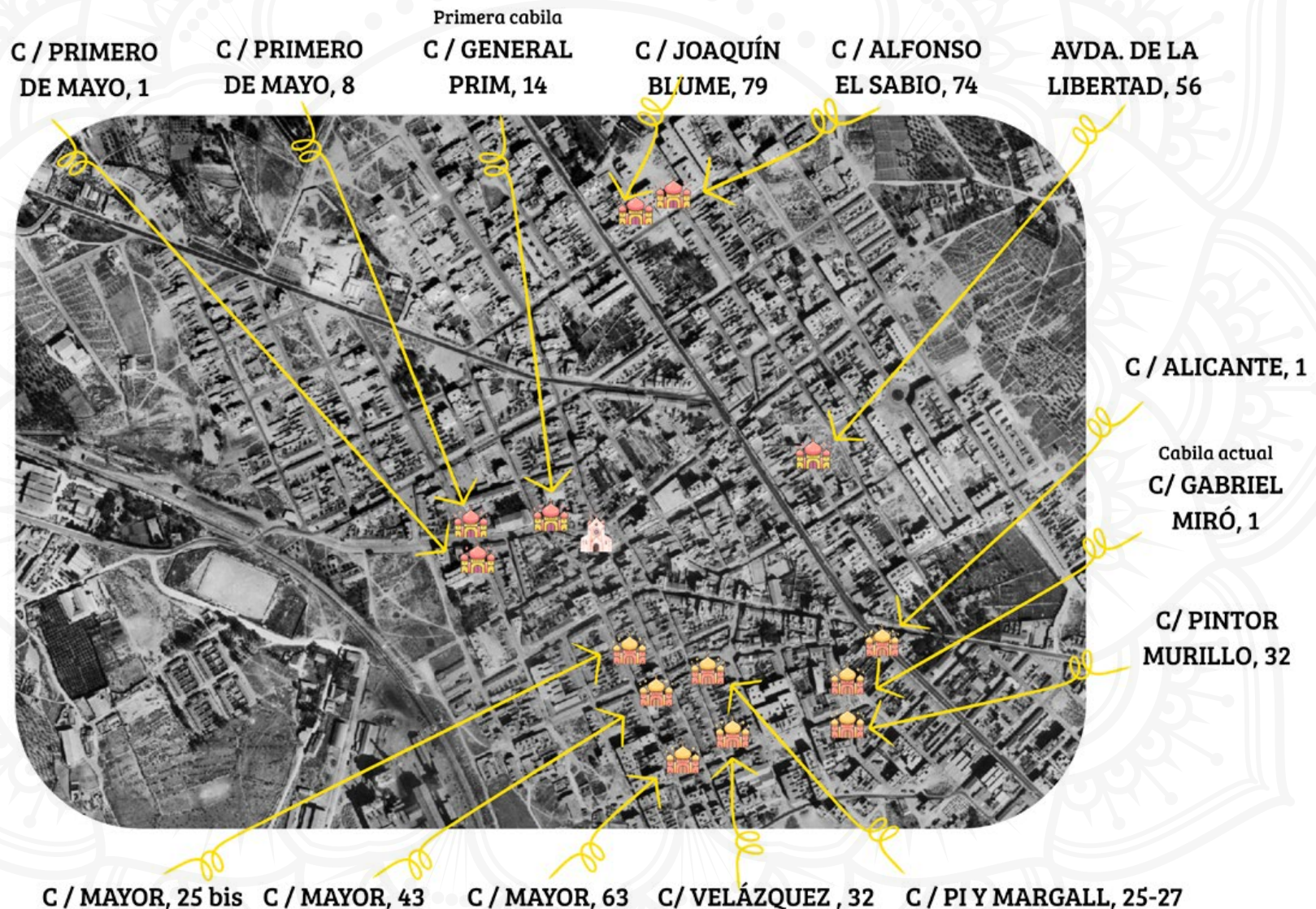
1er Premio

1er Premio
ANDREA OCHANDO CAMARASA - Moros nuevos

On estaven les nostres kàbiles?

L'alcalde de festes, personatge fester

El títol que encapçala esta reflexió no és gratuït, perquè així és com se'ns designa en els Estatuts o Reglament de Règim Intern (RRI) de la Unió, des de la seua primera edició de 1990. En aquell text, publicat en L'AMBAIXADOR núm. 8 "Especial Festes 90" es relacionaven els denominats "Personatges Festers", incloent en este orde a Capitans i Banderers Generals, Alferes, Capitans i Banderers de Comparsa, Ambaixadors, i finalment, Alcaldes de Comparsa. En revisions posteriors del RRI es va ampliar esta definició incloent per exemple al cap o cap de tret o cronista de festes.

Quina comesa s'assignava a este "personatge fester", el "Alcalde de Festes"? Alguna cosa en principi tan simple però tan difícil, segons es mire, com és "controlar els itineraris i els horaris".

Hem de posar-nos en situació. D'una banda un grup de fester i festeres, amb moltes ganes de "festa", de lluir els seus millors vestits de fester, de pasarse-ho bé amb els seus amics de la comparsa. D'altra banda, les directives de la Unió i les diferents comparses, que han vist créixer unes incipients festes de Moros i Cristians a Sant Vicent, amb tres filades en 1975, fins a eixos dies en què ja es comptava amb 16 comparses, que treballaven en la "consecució d'una 'festa unida' en els termes de 'Patronals i de Moros i Cristians'".

Es feia necessari comptar amb persones que col·laboraren dins de cada Comparsa en exclusiua a assegurar que els actes, desfilades i entra-

des es realitzaren en forma i temps, amb la vistositat i bon fer que les festes de Moros i Cristians d'altres poblacions veïnes ja desenrotllaven des de feia molts anys i que s'estava també aconseguint a Sant Vicent del Raspeig.

No podem deixar d'esmentar el nostre anterior Alcalde de Festes, Sr. Juan José Galindo Millán, que durant tants anys va exercir este paper. Forma part de la història de Moros Nuevos i li estem agraïts per la seua dedicació.

Els actuals estatuts de la Unió afegien detalls a esta definició de "Alcalde de Festes" de les Comparses, indicant que són els "responsables de la seua actuació fester, en tots els aspectes, en qualsevol acte fester (...) responsables de la distribució i ordenament del seu Comparsa al carrer". Esta responsabilitat ve acompanyada d'unes certes potestats per a poder exercir-les en cas necessari, recollides en el Reglament de Règim Intern, dins de l'apartat de "Honors i Sancions". Gràcies a la col·laboració i responsabilitat de tots i totes, l'aplicació de sancions és realment excepcional sense que tinguem constància de la seua aplicació a membres de la nostra comparsa.

Esta labor dels Alcaldes de Festes es prepara, per part de la Unió, mesos abans de la celebració de les Festes o del "Mig Any". L'alcalde General, juntament amb membres de la Junta Directiva de la Unió, celebren reunions periòdiques en les quals s'estudia el "Guió d'Actes Festers", es resolen dubtes i s'informa de qualsevol incidència

sorgida durant la celebració de les Festes. S'insistix a mantindre "la regularitat i el necessari orde, evitant retards o avançaments excessius que produïrien corts, trencant la unitat dels actes". El RRI estableix distàncies a mantindre, que al final per comoditat traduïm en les famoses "palmeres de separació" que hem de respectar.

Finalment, ens agradaria amprar una reflexió de Vicente Segura, "Alcalde de Festa", publicada en l'antiga revista de la Unió L'AMBAIXADOR núm. 2, en la seua edició "Especial Festes 84", fa ja més de 40 anys.

"Les festes comencen en el local social des del moment que estem canviant impressions, jugant una partida, llegint una revista, etc., amb aquell que hem vist o parlat molt poc, perquè no li coneixem, o si li coneixem massa (...), és en eixe moment de contacte quan comença la festa, i acaba en el vestit de fester, desfilant al carrer"

L'alcalde de Festes col·laborarà en eixa desfilada i els actes al carrer, però la festa abasta molts més moments. Són tots eixos moments els que hem d'atresorar i cuidar perquè continuem fent Festa i fent "Poble", nostre volgut Sant Vicent del Raspeig.

Una afectuosa salutació dels quals han sigut i són els vostres Alcaldes de Festa,

**Ángel Luis de Torres Mayoral i
Antonio Verdejo Borja**

San Vicent del Raspeig, 29 de agost de 2025

Estimada família festera de Moros Nuevos.

Voldria aprofitar esta oportunitat per a compartir amb tots la meua experiència com a Alcalde de Festes de la nostra benvolguda comparsa.

La relació de la meua família amb Moros Nuevos va començar en 2017, quan el meu fill Alejandro va entrar a formar part de la filà infantil, acompanyant als seus amics Carmen i Gonzalo, Abanderada i Capità infantils. Durant els anys següents, en els quals tota la família vam ser tan ben acollits, no van tardar a integrar-se en altres filaes infantils. Finalment, Pachi, Aniceto i Àngel em van convidar a fer un pas avant i substituir a Àngel, gran amic, com a Alcalde de Festes en 2024. He d'agrair a la Junta Directiva eixe vot de confiança i l'oportunitat d'involucrar-me de manera activa en les Festes de Moros i Cristians.

I així arribem a este 2025, amb un Alcalde de Festes pràcticament "novençà" però amb molta il·lusió a afrontar la responsabilitat d'una Alferecia Mora, afegit a la celebració d'una efemèride tan destacada com el 50 Aniversari de la fundació de la nostra comparsa i de les Festes de Moros i Cristians a Sant Vicent del Raspeig, amb tot el que implicava: l'agenda del nostre Alferes Miguel i la seua Favorita Chaco plena d'actes festers, horaris que complir, normes de protocol, presentacions que organitzar...

Gràcies a l'esforç de tots i totes s'ha aconseguit portar avant este projecte, fent d'este 2025 un any inoblidable per a Moros Nous, del qual podem sentir-nos molt orgullosos per l'èxit aconseguit.

Com a Alcalde de Festes he tingut l'oportunitat d'acompanyar als nostres càrrecs, Miguel i Chaco, en molts actes. He sigut testimoni de la seua satisfacció per representar-nos a tots en les nostres festes, de com Miguel ha gaudit de les ambaixades, entre pólvora i vistoses lluites a espasa amb els seus "rivals", però amics en la festa, de les preocupacions de Chaco per Miguel, les mirades de complicitat entre els dos, l'emoció i la responsabilitat de formar part de la història de Moros Nuevos i les Festes de Moros i Cristians.

Vull agrair la col·laboració de tots: festers, caps i càrrecs, a complir amb els horaris i respectar les formacions, perquè la presència de Moros Nuevos en tots els actes estiguera a l'altura del que s'espera de la nostra comparsa, familiar en grandària però gran en història.

També agraïsc especialment el treball de tots els companys Alcaldes de Festa de la resta de Comparses, i de la Unió, que van col·laborar amb nosaltres en l'organització i desenrotllament d'eixa gran ostentació que ens va acompanyar durant la nostra Entrada Mora. És una mostra que més enllà de la família de Moros Nous, més enllà que existisca un bàndol "Moro" i un bàndol "Cristiano", tots som Germans Festers de Sant Vicent del Raspeig.

"sentiu-vos hui com a germans, obriu els vostres cors"

Un abraç del vostre Alcalde de Festes.

Els nostres ambaixadors

Moros Nuevos

Sant Vicent del Raspeig

En el pla de les terres del Raspeig ha caigut la nit i una brisa amable puja des de la mar per a rondar entre els ametlers. Eixa lleu carícia suavitza l'expressió freda del rostre d'algú que té una missió, de l'èxit de la qual potser depèn la vida d'aquells que van quedar en el campament descansant cossos i ànimes en espera de la pròxima batalla. El seu treball consistix a tractar que la força de la paraula i la discreció i enteniment d'aquell que li espera a la part alta dels merlets siga major que aquella veu indesitjable de l'acer. Est, alerta, tibant, sap també que gran part de la vida i la hisenda del seu senyor i els seus veïns i germans depenen del molt o poc enginy que li haja pogut donar l'altíssim i de la seua aragonesa a emprar-ho.

Això va poder succeir així, o no, que no som ací per a fer investigació històrica sinó per a parlar d'un dels actes principals de qualsevol festa de Moros i Cristians que es pree de tal: les Ambaixades. Estos actes són èpics, emocionants i espectaculars, que els contaré que no sàpien. I a Sant Vicent tenim una certa habilitat per a fer-les especialment aclaparadores. Dit això, que estem pecant de prolixos, i tractant-se dels Moros Nous, s'ha d'afirmar amb el cor a la mà i les fredes dades exposades a la llum que un altre dels elements a ressenyar que ens destaca són els nostres Ambaixadors.

Al llarg de la història de les festes en la nostra localitat deu han sigut els que van gaudir de l'honor d'ostentar el càrrec en el bàndol moro i altres punts en el cristià, dels quals quatre d'ells eren i són Moros Nous. Esta és la proporció més alta entre totes les Comparses i ha de ser motiu d'orgull i camí d'inspiració perquè més dels nostres comparsistes s'atrevisquen a fer el pas i defensar les terres del Raspeig a lloms d'un cavall o des dels merlets del castell.

Fins a 2017, mancant una estructura organitzada, l'elecció de la figura de l'Ambaixador tenia el seu poc d'aleatorietat i el seu poc que ho faça el que puga i vulga. Des de llavors, i amb la creació de l'Escola d'Ambaixadors (en la qual, no sorprendrà a ningú, són Moros Nous la majoria dels seus membres) existix un òrgan dins de la Unió de Comparses que ha de servir (i servix, viu Déu que sí) per a donar-li a la figura concreta i a tot el que li envolta en primer lloc l'empaquetatge, la serietat i el bon fer que és necessari, i en segon lloc, la publicitat obligada que ha tindre.

I n'hi ha prou de soliloquis, que parafrasejant al mestre, lliura'ns, Senyor, de preàmbuls llargs, i detallem els noms.

Vicente Ortega Rubio
(2015-2016)

Va ser el primer Moro Nou a exercir d'Ambaixador, encara que des del bàndol cristià. Enèrgic i altiu va saber donar-li la dimensió orgullosa i vibrant que requerix l'Ambaixador Cristià, impulsu, ferm i irreductible fins i tot en la derrota i la desesperança.

Aniceto Vicente Pérez Soler
(2017-2018)

Va formar part de la primera promoció de l'Escola d'Ambaixadors, solucionant amb absoluta solvència les dificultats inherents a aquells primers temps. Com a Ambaixador Moro va ser solemne quan va haver-hi, i ferm quan va tindre, portant la mescla de la saviesa del savi professor i l'empenyiment de l'experimentat guerrer al camp difícil de la paraula.

Rodrigo Pascual Pérez
(2023 fins a l'actualitat)

Va sorgir també de l'Escola d'Ambaixadors, on va adquirir experiència exercint de Sentinella fins que va poder fer el salt a Ambaixador titular. És l'empenyiment de la joventut, la presència exultant del guerrer convençut que la seua veritat és la veritat i la cura i pulcritud de l'amor per la Festa transformat en parlament.

José Luis Martín de les Heras
(Ambaixador Moro 2019-2022
i Ambaixador Cristià 2024 a
l'actualitat)

Este humil juntaletres que els escriu sorgix també de l'Escola d'Ambaixadors i té l'orgull de ser el primer que ha pogut representar als dos bàndols. De l'acompliment en la labor no soc qui per a dir res, perquè o quedaria modest pel defecte o superb per l'excés. És de vostés el judici i l'opinió.

Amb això, només queda esperar que esta tradició que hem instaurat continue creixent i que per al Centenari de les Festes de Moros i Cristians aquell que redacte esta crònica es veja impel·lit per la necessitat a duplicar la seua extensió.

Si Déu vol / In sha'a Allah

L'arcabusseria

Hola, volia explicar-te com a Cap de tret dels Moros Nuevos, el poc que sé sobre l'arcabusseria, però que m'apassiona, en les festes de Moros i cristians, un dels actes més emblemàtics d'estes festes.

La simulació dels combats entre les forces Mores i Cristianes, en la qual els festers dels dos bàndols disparen arcabussos de avantcarga carregats de pólvora negra, creant una escenificació visual i sonora....espectacular.

Este acte de la festa inclouen ambaixades, amb els seus parlaments entre els ambaixadors dels dos bàndols al costat dels seus capitans i alferes, en esta representació es "lluïta" pel control del castell i les terres sota el seu domini.

Amb la no arribada a un acord amistós es comença el combat, amb el tret dels arcabuceros dels dos bàndols, i la seua culminació amb la rendició d'un dels bàndols sobre l'altre i la presa del castell.

En la nostra localitat Sant Vicent del Raspeig, us compte els actes d'arcabusseria que se celebren són 5: L'ambaixada Mora, pionera a celebrar-se el dissabte en horari nocturn de les 00.00 fins a les 2.00, amb una espectacularitat increïble en veure les fognades que provoquen els trets en tota la seua intensitat, en la foscor de la nit. En esta ambaixada com ja saps els Moros guanyem el castell i imposem la nostra bandera, de la mitja lluna onejant al vent, orgullosa.

La diana Cristiana, la qual es celebra el diumenge al matí, amb una concentració de les tropes Cristianes enfront del castell a les 8.00, es desdijuna i formen les diferents comparses al costat de les seues bandes de música i una representació dels seus festers i banderes, amb

el que es realitza un recorregut per diferents carrers del poble despertant als veïns amb trets i música, comença un dia de festa ve a dir este acte. Acaba el recorregut enfront del castell amb un concurs de tir puntuable per als premis que s'entreguen a l'any següent, hi ha "pique" per a guanyar i durant el recorregut es practiquen els 3 tirs que es realitzaran en el concurs.

El diumenge a la nit a les 00.00 amb puntuabilitat Sanvicentera, es realitzen les salves al Sant patró, el Pare VICENT, consistix en uns trets de 3 arcabucers per comparsa a l'unison en l'avinçada enfront de l'església, apuntant a les portes de l'església al Sant, acte molt bonic i emotiu, al qual tots volen acudir però que només està reservat per a 3 arcabucers, i per això es van alternant cada any.

El dilluns al matí toca el torn de la Diana Mora, consistix en el mateix procés que la Cristiana, però amb recorreguts diferents, no cal despertar sempre als mateixos, tot el poble ha de tindre eixe "honor" de tindre eixe despertador, i començar un altre dia de festa.

El dimarts és l'ambaixada Cristiana, a les 12.00 fins a les 13.30, en la qual les tropes cristianes recuperen el castell després de la lluita amb les tropes Mores. Este acte igual que en l'ambaixada nocturna s'apreciava més el color del foc que ix de la boca dels arcabussos, en esta en ser de dia, s'aprecia el fum blanc que ompli els carrers confrontants al castell. Us comente, en esta ambaixada oneja la bandera de la creu i el castell queda en possessió dels Cristians fins a les pròximes festes.

Amb això culminen els actes d'arcabusseria.

NORMES I LLEIS

Ací et deixe les normes que regixen. Lleis com el Reglament d'Armes i el Reglament d'Explosius, (especialment la ITC26)

Van imposar restriccions, encara que s'han aprovat excepcions especials per a festes tradicionals.

Com saps la problemàtica que estem tenint en els últims anys és l'augment any a any del preu de la pólvora, el qual ja ratlla l'abús, en el 2019 comunitats festives van denunciar una pujada del 50%, comprometent la sostenibilitat

d'estos actes. Per a poder ser arcabucers que ho seràs quan complisques tu majoria d'edat, has de tindre llicència d'ús per a armes de avantcarra, que gestiona la Guàrdia Civil, i un curs que impartixen les Federacions al costat de l'Ajuntament, en el qual t'ensenyen les normes de seguretat, l'ús de l'arcabús i de la pólvora, coses molt important perquè no hagen accidents i poder gaudir dels diferents actes amb seguretat, per a això hi ha un cap de tret en cada comparsa s'encarrega que tot fluïska perfectament i dels problemes que puguen sorgir, ahora d'acom-

panyar als nous arcabucers i arcabuceres, en els seus inicis perquè el puguen gaudir plenament. Hui dia estan a l'una les arcabuceres i caps de tir com arcabuceros i caps de tir, com a cap de tir dels Moros Nuevos, estic molt orgullós de les arcabuceres de la comparsa, perquè al costat dels arcabucers formem la representació de tiradores i tiradors dels Moros Nuevos. Alguna cosa que s'emporta amb molt d'orgull pels carrers de Sant Vicent del Raspeig, no som els més nombrosos però això si fem gala de ser els més sorollosos.

ELS ARCABUSSOS

Ara un poc d'història i del seu funcionament sobre les armes que protagonitzen els actes d'arcabusseria en les festes de Moros i Cristians.

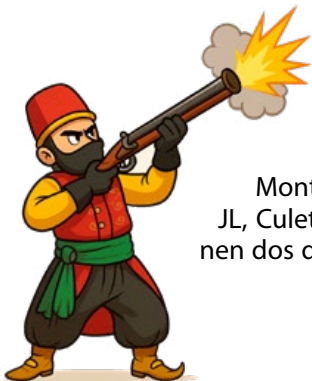
És una arma la qual es carrega per la boca del canó amb la pólvora, i es dispara en detonar un pistó, això desprén una espurna i fa que la pólvora corprén i es realitzi el tret. La seua història es remunta al segle XV i es van utilitzar fins al segle XVII, en origen eren de metxa, roda o d'espurna, però actualment són rèpliques amb sistemes de tret i seguretat modernes.

Són d'ús amb pólvora negra i no disparen projectils, produïxen fum, centellejos i soroll.

Les parts de l'arcabús són, un gruixut canó d'acer, una culata de fusta, el xispero o cassoleta on es col·loca el pistó, el qual per un orifici fa detonar la pólvora.

Els arcabussos els tenim en propietat o en lloguer, són els més nombrosos, però hi ha arcabuceras i arcabuceros que els tenen en propietat, sent estes autèntiques obres d'art, en les seues filigranes i gravats, amb un alt valor econòmic. En els Moros Nuevos la major part dels arcabussos són en propietat, i és per eixe motiu és pel qual som els més sorollosos i espectaculars en tots els actes.

Detallaré mitjanament els tipus d'arcabussos que tenim en la nostra comparsa els Moros Nuevos, hi ha "cadells" i "avis". Com els de, Miguel amb eixe cap de Moro que porta el seu arcabús, el Chino, el Monti amb eixos bells gravats, Aniceto, JL, Culet, Pepe, Àngel, Pachi i Luismi que tenen dos dels més antics, grans arcabuceros de

bressol. Dignes representants de la Comparsa. Que dir-te de Chaco, la primera Cap de tir que va tindre la comparsa, i no serà l'última veient l'evolució. De tots ells he anat aprenent any rere any. Les noves incorporacions i integrants com Àngel, Álvaro, Cristina, Débora, Fer, Itziar, Marina, Paula i José Morencos.

I no voldria acabar estes paraules com a Cap de tir "papá Payá" títol que porte amb orgull, perquè així m'han batejat les meues xiques, espere no haver sigut molt pesat, sense agrair a totes i tots els integrants arcabuceres i arcabucers dels Moros Nuevos, el seu bon fer, la seua constància, dedicació i bon ambient que tenim en cada acte i en eixos esmorzars de després, veritat Àngel?

Per a tots aquells que en algun moment desitgen unir-se a esta esplendorosa família que són els Moros Nous, i per a aquells nouvinguts que encara no estiguen completament impregnats de la nostra substància particular els oferim este breu tutorial per a la seua ràpida integració titulad:

Com ser Moro Nuevo en huit ràpids passos

Pas núm. 1: Tindre ganex de festa

Avorrits, dessaborits, tristos, amargats, agres, cendrosos i altra tropa desbaratadora i rondinaire no solen ser ben rebuts. O es ve amb el somriure per davant i malbaratant alegria o millor no ho intentes.

Passe núm. 2: Oh, cels, la burocràcia!

Malgrat l'enfarfec, necessari és complir amb algun tràmit com donar el número de compte i les dades personals per a donar-vos d'alta. Es prega no incomodar massa al Tresorer que està ja major, i no li tingueu en compte que proteste sempre (encara que després feu amb ell el que us dona la gana).

Passe núm. 3: El trage

El vestit és summament important perquè és el nostre signe d'identitat i ha de ser el correcte i adequat. Els tons "canari" o "Bob Esponja"

per a la camisa no són admissibles, danyen la vista i provocaran que sigueu objecte de xufia i xacota per la resta de la Comparsa. El faixí també ha de ser de les dimensions adequades, i si posseïu un bonic budell de la felicitat perquè ho feu un poc més llarg perquè les borles del nus no queden com a naufragats apuntant els caparrons fora de l'aigua. Quant a la posició dels baixos dels pantalons, com cada un li ho posa on li pareix no direm res.

Passe núm. 4: La kábila

Ja no som tribu nòmada i tenim una kábila d'allò més rebonica, amb totes les comoditats que podeu imaginar, wifi inclosa. (L'aire condicionat no ha d'esmentar-se). Al llarg de la nostra història s'han anat conformant diferents tribus, algunes extintes, altres perennes, que poblen els dies i les nits i que poden identificar-se amb una certa facilitat:

- Els de barra fixa. S'han forjat boniques amistats a l'amor de la barra i un recipient amb begudes espi-

rituoses. Ací hi ha una subdivisió que podem dir els de "Mà de Clic de Famobil" perquè sempre tenen la mà en la posició dels famosos ninots, just per a subjectar el got.

- Fumadors compulsius. Els advertiments de les autoritats sanitàries competents no fan mossa en l'obstinació d'esta espècie per inundar els seus pulmons, i els de tot aquell que s'acoste de ric fum de segona mà.
- Els guardians del lloc a l'hora de menjar i sopar. Tenen el cel dels guardians del Muro de Joc de Trons i defenen la seua posició a sang i foc si falta fera
- Els que arriben tard a menjar i sopar. Espècie que va evolucionar a partir de l'anterior i consistix en criatures despistades atalaiant l'horitzó en la kábila buscant un racó on allotjar-se com a rapinyaires a la recerca de la presa.
- Els "Dancing Queen". Sol ser més fàcil localitzar-los a la nit, agitant els seus cossos amb major o menor gràcia i/o perícia davant qual-sevol peça musical que sone en eixe moment, el mateix dona que siga el Painkiller de Judas Priest o la sintonia del telecupón.
- Els passejants. Són gent de darre-re inquiet i que podreu observar com van desfilant del carrer a la barra i de la barra al carrer en un anar i vindre inassequible al desànim i les inclemències metereològiques.
- Xiquets. Sabem que són el futur de la nostra Comparsa i consegüentment els volem i protegim, la qual cosa no lleva que, a vegades, invoquem el nom d'Herodes com a única salvació.
- Al llarg de la història hi ha hagut altres criatures ja extintes com les que s'adormien en una cadira esperant que el xiquet acabe la jarana, però la resta continuen vives i evolucionant en vaja Vosté a saber que meravelles de les que podrem gaudir i catalogar en un futur. Cada un de vosaltres estarà inclosa en alguna d'estes espècies, però us animem a fundar noves i continuar enriquint la nostra fauna festera.

Passe núm. 5: Els dialectes

Com les comunicacions es fan preferentment a través de What-sapp aquells no familiaritzats és possible que trobeu missatges il·legibles que semblen encriptats pels servicis secrets d'algun país en guerra, inscripcions mil·lenàries en murs de temples perduts en els avencs del temps o missatges de veu dictats per algú que s'ha oblidat de prendre la medicació eixe matí. No us preocupeu en excés perquè amb un poc de pràctica podreu dominar al complet estes estranyes variants del llenguatge humà i comunicar-vos d'igual a igual amb aquells que les utilitzen.

Passe núm. 6: Els horaris

Existix a la disposició dels compar-sistes una detallada relació d'horaris per a acudir als actes que nostre patit Alcalde procura mantindre actualitzada i a l'abast de tots. Malgrat la creença general, no són orientatius o un capritx sinó d'obligat compliment. L'ajustar-nos a això ens evitarà carreres innecessàries, desaprofitament de pots de cervesa, sudoració inoportuna, pèrdua d'objectes personals pel camí i altres inconvenients que no patiríem si ens atinguérem als horaris fixats.

Passe núm. 7: El vestit de lloguer

Quant a aquells que desfileu amb vestit de lloguer heu de distingir entre els que es visten en la kábila i els que venen vestits de casa. Quant als segons, en un percentatge alt seran reconvenits per la resta dels membres de la Filà en haver col·locat al revés algun adorn o haver-se deixat a casa part del vestit i trencar la uniformitat. Quant als primers, solen evitar eixes circumstàncies a canvi de patir hores abans de l'Entrada alguna cosa semblança a la cabina dels Germans Marx però amb esteroides, amb l'extensió per tota la kábila de pantalons, cintos, armes i capells en un mare-màgnum impossible de controlar.

Passe núm 8: Corol·lari

Una vegada hàgeu dominat els passos anteriors, sobretot el núm. 1, estareu preparats per a gaudir d'una de les experiències més boniques i intenses que poden viure's i dir amb total seguretat que formeu part de la família de bojos més grandiosa i esplèndida que podreu trobar.

The background features a large, faint shield with a crown on top and two crossed swords behind it. The shield has vertical stripes and is surrounded by a repeating pattern of small, stylized star-like shapes. The text is overlaid on this background.

Cuna de festeros

Moros
Nuevos

Sant Vicent del Raspeig

Un sentiment de 50 Anys

José Rafael Pascual Llopis "Pachi"

Les Festes de Moros i Cristians i especialment la nostra Comparsa, els Moros Nuevos, són una part fonamental de la meua vida, ja que des de molt xicotet, des que tenia només 4 anys, a la meua casa durant el mes d'abril només es parlava de vestits, de pólvora, de la kábila, en definitiva de tot el relacionat amb els nostres moros i els meus records del mes d'abril des de llavors estan relacionats amb l'enrenou que acompanya a eixos dies. Enguany hem fet 50 anys en la festa, 50 desfilades com a Moro Nuevo, la qual cosa vol dir que tota la meua vida s'ha desenrotllat dins de la festa i dins de la nostra comparsa, la meua família i alguns dels meus millors amics, estan i compartixen amb mi esta passió, per la qual cosa puc dir que els Moros Nuevos més que la meua Comparsa són part de la meua família i de la meua vida.

Vull començar este escrit donant les gràcies als nostres fundadors, a aquells 10 amics que al costat del meu pare, Pachi, van tindre la valentia, la gosadia probablement, d'embarcar-se en una aventura que no se, si en aquell moment eren conscients, però estaven sent partícips de l'inici d'una gran història d'èxit que s'ha convertit en un dels sentiments més forts i que més unix als Sanvicenters i Sanvicenteres hui dia. Gràcies per emprendre aquella aventura.

Però d'entre tots ells he de detindre'm de manera especial en un d'ells, en el qual els dirigia, i que no era un altre que Pachi, el meu pare, per

desgràcia es va anar massa prompte, però va dedicar tot el seu esforç i treball a fer créixer i engrandir aquell embrió de festa i el va fer en moltes ocasions deixant fins i tot la seua salut en l'intent. Ell em va ensenyar a mi i crec que a molts dels quals li van conèixer, tot el que sabem de la festa, és una pena que no haja pogut veure i ser partícipe d'en que ha arribat a convertir-se aquella brillant idea, estic segur que estaria orgullós i sé que des del cel estarà gaudint amb tots nosaltres d'este aniversari. GRÀCIES

Però el que hàgem arribat fins ací com a Festa i com a Comparsa amb tan bona salut, és un assoliment compartit, el treball de molta gent, perquè "si camines només pots anar més ràpid però si ho fas acompanyat arribaràs més lluny" i això és exactament el que és la festa. I per tant vull acordar-me en este moment de totes les persones que han treballat i treballen diàriament perquè tot isca a la perfecció, dedicant el seu temps de manera desinteressada a este projecte comú, des del nostre volgut Martín que sempre va estar acompanyant al meu pare de manera lleial en els moments més difícils, fins a tots els presidents que ha tingut la Comparsa, García, Inma autèntica *Alma mater* de la nostra comparsa, perquè no conec a ningú que la vulga i haja fet tant per ella com Inma, fins a Aniceto que ha agafat el relleu i ha superat amb nota el repte d'afrontar este any de Alferecia i 50 Aniversari, però evidentment ells mai han estat a soles, no podrien fer-ho, han tingut al seu costat a totes les seues Junes directives i a totes les persones que sense formar part d'elles treballen de manera anònima perquè els actes, les presentacions, la kàbila, etc, estiga preparat. Moltes Gràcies a tots pel vostre treball i per formar part d'esta història.

Com ja he dit la història de la nostra comparsa està plagada de persones rellevants, ja m'he referit a alguns d'ells com Pachi o els fundadors,

però hi ha hagut molts més, començant amb la incorporació de les dones a la festa l'any 1979 amb aquella magnífica filà amb Puri Contreras acompanyant al meu pare com a cap, per descomptat no puc deixar de recordar-me de tots els nostres càrrecs en Capitànies i Alferecies, tots ells han deixat molt alt el llistó de la Com-

parsa i ací vull parar-me en els quals per a mi i sense desmerèixer a ningú, han sigut els millors Capitans que he vist, em van deixar marcat per sempre i quan els recorde pujats en la seua carrossa m'emocione, em referisc com la majoria ja sabreu al meu oncle Felo i a la meua mare Mari Carmen, que feliços estaven en l'entrada mora

en la qual ens van delectar amb una indescriptible i irrepetible “vesprada de Moros”, ells també des del cel estic segur que se sentiran orgullosos, US VULL.

Hem sigut una comparsa pionera en moltes coses, des del primer Alferes, no oficial, amb Pepe Alberola, fins a la primera publicació de Comparsa l'any 1981 amb motiu de la nostra primera capitania passant per la presència d'animals exòtics en una ostentació de moros i cristians al nostre poble en a l'any 1988 amb motiu de la nostra segona capitania.

El nostre concepte de Festa, la nostra idiosincràsia, crec que és i ha sigut part fonamental de la nostra història i ens ha ajudat a complir 50 anys, som, des de sempre, una comparsa familiar, diria mes, som una Família on la relació entre nosaltres va molt més allà de la Festa i on els problemes d'un de nosaltres ho és de tots i vivim intensament les penes i les alegries i sota el meu punt de vista això és la verdadera festa, eixe sentit de germanor, de companyonia que et porta a considerar als teus companys de comparsa com a part de la teua família, espere i desitge que això no es perda mai. Perquè com sempre dic LA FESTA ÉS UN SENTIMENT

No puc deixar de referir-me a moments curiosos, diria que per moments inversemblants i per descomptat en l'actualitat impossibles com quan els camells entraven a la kàbila en Primer de Maig o quan vam ficar el cotxe en el local del carrer Pi i Margall, que records i quantes vivències, segur que tots teniu les vostres, però jo he volgut destacar estes 2 perquè les tinc gravades en la memòria.

I si en una altra cosa hem destacat en estos 50 anys és en l'espectacularitat i innovació, no sols de les nostres ostentacions com ja he dit, sinó també de les nostres presentacions, recor-

de una en la qual es va fer partícip al públic amb diferents objectes que tenien en els seus seients, per descomptat la de La nit dels Oscar que va ser memorable o la de la nostra actual Alferecia en la qual finalitzem amb Martín tocant-nos el nostre himne oficiós, els Moros Nuevos sempre innovant i sobretot fent festa i ací vull donar les gràcies de manera molt especial a totes les persones que durant tots estos anys, i sou pràcticament les mateixes, ho heu fet possible. MOLTES GRÀCIES

En l'ADN de la festa i de tot Fester estan la música i la pólvora i les dos han sigut i són essencials dins de la nostra Comparsa i si per alguna cosa se'ns reconeix i ens caracteritza és pels nostres arcabucers i la nostra especial relació amb la pólvora, tant en les dianes en les quals portàvem la festa a zones allunyades com el Barri dels Manxecs que ens rebia amb els braços oberts o les despertàs al pati d'alguna casa, com en les ambaixades on estic segur que no som els més nombrosos però si els més sorollosos, veritat?. Gràcies a tots nostres arcabucers per l'esforç, cada any major, que feu per mantindre viva la vostra passió.

Tampoc vull oblidar-me de la figura dels ambaixadors, eix central d'uns dels actes més bonics i emblemàtics de les nostres festes, les Ambaixades, una figura de la qual la nostra Comparsa pot enorgullir-se de ser la millor pedrera que té el nostre poble, donant-los tots ells al costat dels nostres arcabucers i càrrecs una brillantor que les situa, sens dubte, entre les millors de la província.

Vull aprofitar esta oportunitat per a recordar 2 moments que han sigut màgics dins de la meua història fester, en primer lloc la Capitania de 2007 on vaig poder culminar la meua trajectòria amb el major honor que pot tindre un Fester, el de representar a tot el seu bàndol com

a Capità i a més poder fer-ho amb els acompanyants perfectes, perquè vaig poder fer-ho amb la meua dona, la meua companya de vida Bea, amb el meu fill Rodrigo, al qual he intentat inculcar-li com a tota la meua família la meua passió per la Festa i per la nostra Comparsa i amb la meua cosina Minerva, d'eixe any per descomptat em quede amb l'emoció que vaig sentir en ser nomenats en la Presentació general en el pavelló i en pujar pel Carrer Ample en la nostra carrossa sentint el suport de tot un poble bolcat i sobretot de la meua benvolguda Comparsa, els meus benvolguts Moros Nuevos, ho recorde i encara se'm posen els pèls de punta, Gràcies de nou tants anys després per donar-nos eixa oportunitat i fer-nos sentir tan feliços. I l'últim moment que vull recordar és d'este any del 50 Aniversari quan des de la tribuna de l'ajuntament vaig veure pujar la filà commemorativa amb el primer tratge dels Moros Nuevos i a la meua germana Vero de cap, no vaig poder reprimir les llàgrimes i puc dir-vos que se'm van passar per la ment tots i cada un dels moments feliços d'estos 50 anys de Festes de Moros i Cristians.

Vull acabar amb un record molt especial per a tots els moros nous i mores noves que durant estos 50 anys han format part de la Comparsa i que desgraciadament ja no es troben amb nosaltres i molt especialment la meua tia Mari Jose l'energia de la qual ens impregnava a tots i l'última a deixar-nos, la meua mare, Mari Carmen, un suport per a tots els que tingueren alguna dificultat en la Comparsa. Tots ells estic segur que des del cel ens cuiden i estaran molt satisfets de veure'ns complir estos 50 anys.

Per a finalitzar només vull desitjar-vos a tots un FELIÇ 50 ANIVERARI I QUE VISQUEN ELS MOROS NUEVOS

Una Vida Moro Nuevo

Rodrigo Pascual Pérez

Quan vaig començar a pensar sobre que podia escriure en este llibre commemoratiu del nostre 50 aniversari moltes idees sobre este mig segle van passar pel meu cap, però potser a causa de la meua joventut em semblava un gran repte l'abordar-los. Però va anar reflexionant sobre els meus 24 anys com a Moro Nuevo, quasi la mitat de la nostra història, que el millor era mitjançant els meus records narrar-los en la mesura que siga possible esta segona part de la trajectòria dels Moros Nuevos.

Els meus primers records són d'aquelles desfilades en la carrossa, quan encara es desfilava els dos dies, i aquells jocs d'infància en la kabila de la plaça Felipe Mallol, però sobretot de desfilars amb la meua espasa de plàstic al costat del meu pare i la Filà Oficial, a la qual hui dia continue pertanyent. Sense oblidar-me de les veles posades perquè no ploquera i de la busca de pins en el "kabileo", bonica tradició que s'ha perdut.

Però la meua primera gran vivència com a fester va ser l'any 2007 quan al costat dels meus pares, José Rafael (encara que per a tots vosaltres Pachi) i Bea, i a la meua cosina Minerva vaig tindre el gran privilegi de ser Capità Infantil. Recorde aquells viatges a Elda a provar-nos els vestits, la sessió de fotos per al llibre de festes en Fotos Lillo, tant la nostra presentació a l'Auditori, vestit amb gel-laba, com la Presentació General en el Pavelló, i per descomptat els nostres benvolguts dies del mes d'Abril. La desfilada infantil i l'entrada van ser màgics saludant des de la meua carrossa i representant al meu comparsa i a tots els xiquets del bàndol moro. També recorde amb especial intensitat les ambaixades, al costat del nostre ambaixador Claudio, i com en l'ambaixada del dimarts em resistia a "morir", qui anava a dir-me llavors el que la Festa anava a oferir-me.

Però si aquella capitania va ser tan màgica va ser gràcies a tots i cada un dels membres de la família dels Moros Nuevos, la nostra família, la calor de la qual sentíem en la kabila del Mercat Provisional i cada vegada que eixíem al carrer, deixant la nostra empremta en la Festa.

Els anys van passar i amb eixos espectacles de màgia i saxofon que gaudíem tots els Dimarts de Moros, arribem a l'any 2013 amb la Alferecia de Culet en la qual vam tornar a deixar el llistó ben alt amb un gran alferes i una comparsa entregada. Esta vegada des del carrer Velázquez, i m'agradaria detindre'm un moment per a agrair i posar en valor a tots aquells que durant estos anys han muntat i desmuntat kábiles invertint hores i hores en els Moros Nuevos, especialment en un Moro Nuevo amb totes les lletres com és el Chino.

L'any 2017 ens va oferir una nova capitania en la qual el meu germà Gonzalo em va succeir com a Capità Infantil en representació de la nostra comparsa, acompanyat per la meua cosina Carmen i les meues oncles Vicente i Marinma, gran dona fester i una de les principals artífexs que la nostra comparsa haja estat sempre a l'avantguarda de les nostres Festes, lluitant sense descans per ella. Va ser una capitania esplèndida i demostrant que la grandesa de les comparses no es basa en el número dels seus components sinó en la passió, el sentiment i les ganes de fer festa d'estos.

I arribem a este any 2025 en el qual Miguel i Chaco han sigut nostres alferes i favorita. Dir-vos que esteu exercint el vostre càrrec amb excel·lència perquè la passió que desprenen i la il·lusió que es reflectix en els vostres ulls està a l'abast de molt pocs, perquè el que mostreu és sentiment fester i Moro Nuevo. En este any tan especial he tingut l'orgull d'acompanyar-vos com a ambaixador moro, seguint el deixant d'altres dos grans ambaixadors moros nous, com han sigut Aniceto i José Luis, mestres, companys i festers de pro.

No puc oblidar-me d'aquells Moros Nuevos que desfilen amb nosaltres des del cel. Especialment del meu iaio Pachi, pare de la nostra comparsa, i el meu oncle Felo, els noms del qual quedaran per a la història entre els 33 "bojos" que van iniciar esta passió que és la Festa dels Moros Nuevos, però també de dos grans dones que han lluitat sempre perquè esta comparsa cresquera i poguera arribar a este 50 aniversari, dones que m'han inculcat l'amor per la Festa i pels Moros Nuevos i sense les quals no s'entendria este mig segle com són la meua iaia Mari Carmen i la meua tia Mari Jose.

La festa és un sentiment, un sentiment que naix dins de nosaltres i que nosaltres som encarregats de transmetre per a fer-la créixer. Un sentiment que des de molt xicotet se m'ha inculcat, especialment, per part del meu pare, la meua tia Vero i de tota la meua família perquè la festa i els Moros Nuevos és part de nosaltres.

Tant de bo amb estes línies haja pogut expressar-los el que per a mi són els Moros Nuevos i estos últims 24 anys. Espere, si la vida m'ho permet, estar dins de 50 anys llegint este escrit i celebrant el centenari de la nostra comparsa, al crit del nostre sempre apassionat lema:

VISQUEN ELS MOROS NUEVOS!

30 anys de Mora Nueva

Beatriz Pérez

Quan allà per l'any 1994 vaig començar a eixir amb un "chavalín" anomenat Pachi un dels requisits era eixir en els Moros Nuevos i ací estic 30 anys després haver pres les 2 millors decisions de la meua vida.

D'estos anys tinc milers de records des dels primers anys en què les festes de la nit eren el millor fins a anar apreciand amb el pas dels anys cada acte i la nit ja no ser tan important.

Durant tot este temps he gaudit cada instant: he sigut jove, casada i mare, que per cert l'any 2000 la setmana següent a festes mentres arreplegàvem la kàbila estava amb el dubte i tots em deien que a l'any següent em farien una sala de lactància i a l'any següent allí estava Rodrigo. També he tingut l'honor de ser Abanderada General l'any 2007, fins i tot recorde l'emoació quan va arrancar la desfilada del dissabte i se'm van saltar les llagrimas i el diumenge en l'Entrada Mora en la magnífica carrossa en la qual anàvem Minerva i jo, que semblàvem les Reines de

la Mar, i encara que deien que havia assajat la salutació us jure que no.

Però si em quede de tots estos anys amb alguna cosa, *off the record*, són els divendres amb les meues xiques que sempre inventem alguna cosa, encara que a vegades no siga molt lícit, i l'hora de vestir-nos el diumenge a casa de la meua sogra amb Marinma, la meua cunyada Vero i les meues nebodes quan sempre ens falta alguna cosa o no sabem com posar-ho. Quant trobem a faltar a la tia Mari Jose que sempre es provava abans i ens ho solucionava. Riem, ens estressem i eixim corrent carrer Ample per a baix, amb Vero sempre davant i Marinma i jo al nostre ritme, després mai estem en les fotos del principi i ja sabeu perquè és, però no el canvie per res.

Els Moros Nuevos són una extensió de la meua família, de la de veritat i la dels meus millors amics. No serem la més gran, però si els millors.

Un any increïble

Vicente Ortega

Capità Moro 2017

Esta història comença en 1985 quan un xaval del barri del "montjo" és reclutat pel seu veí Luis Quiroga a jugar un partit de futbito de porter en una pista situada en un camp als afores de Sant Vicent, comentar que en aquella època no hi havia a penes pistes on jugar al que hui es diu futbol sala. El partit es desenrotlle i record que guanyem 2 a 1 contra uns xavals entre els quals es trobaven els que en data de hui continuen sent amics meus José Rafael, Jorge i Javi. El futbol sala ens va unir i ens porte a jugar junts més partits. José Rafael em reclute per a jugar amb els seus amics el torneig de moros i cristians que es jugava en aquells dies i que tenia una gran rivalitat, supose que us preguntàreu com jugava jo eixe torneig sense pertànyer a la Comparsa Moros nous, perquè molt fàcil un dia José m'emporte a la seua casa i em va presentar als seus pares Pachi i Mari Carmen que de seguida em va deixar una gel-laba i eixe mig any ja acabe desfilant de la mà de la seua cosina, el destí.

Corria l'any 1987 i Pachi i Mari Carmen em van pagar el mig any perquè jo poguera jugar el torneig de moros i cristians.

L'any següent va ser la Capitania del meu cunyat Iván en la qual va desfil·lar com Capitá Infantil, record com si fora ahir entrar a la Kábila que estava enfront del cinema l'esperança i vegada

entrar als camells cosa que m'impacte i a Jose Rafael animant-me al fet que m'unira al projecte que tenia pensat per al següent any que era crear els Moros Nuevos jóvens en la qual els xavals de la comparsa tindrien una kábila independent, em sembla en data de hui una verdadera bogeria aquell any, uns jóvens amb el seu equip de musica posant cintes de casset, sense cambrers, amb torns de barra. En un local immens amb tot just llum, això si amb una il·lusió desmesurada.

El que més record d'aquells anys és el sobrenom dels majors, de Juan, Vicente, García i sobretot de Martin la fusió perfecta entre experiència i joventut, supose que tots tenim els nostres records i vivències jo recorde totes les barbaritats que se'ns ocorrien com ficar cotxes en la Kábila, arrancar senyals de trafique per a canviar el sentit de l'adreça del carrer de la kábila. En fi Anys de bogeria i joventut.

Enguany es complix el 40 aniversari de la primera vegada que em vaig posar la casaca dels Moros nous i tire una mirada arrere i evidentment el moment que més em va il·lusionar i que no oblidaré mai va ser el de ostentar el càrrec de Capitán General del bàndol Moro en el 2017 secundat per tota la meua família. No puc deixar de recordar-me de la meua sogra Maria José una dona amb una energia i una llum que et contagiava optimisme i de la meua estimada Mari Carmen la tia de la meua dona que es passe la vida dient-me que estava mal de la chapeta, la veritat raó no li faltava. Amb la meua cosina i Padrina Mari Angeles un ésser de llum i amb el meu Cosí Luis el meu germà.

Un any increïble, un somni tire realitat amb la meua dona la persona que més admire i que

sempre a estat al meu costat que estima la festa i al seu comparsa amb tot el seu cor i amb els meus dos nebots que són dos persones increïbles. Només tinc paraules d'elogis per a tots els membres de la comparsa pel seu suport.

I colorín colorado este conte no s'ha acabat, perquè espere complir els 50 anys i molts més pertanyent a la família Moros Nuevos.

La festa, la meua passió

Inmaculada Llopis

Abanderera Mora 2017

Crec que no exagere si dic que la Festa és la meua passió, no en va el meu pare va ser fundador dels Moros i Cristians de Sant Vicent en la comparsa Negros Zulúes i el meu oncle ho va ser en la comparsa Moros Nuevos, en la qual he desenrotllat tota la meua vida festera i en la qual vaig començar a participar des de molt xiqueta allà per l'any 1976.

En la meua comparsa he fet i he sigut de tot. He portat l'espasa del capità com a patge, he sigut vocal de diverses àrees, Vicepresidenta, Presidenta, tesorera, secretària, Banderera de Comparsa... i tot ho he fet sempre des del carinyo i del convenciment que tot el treball realitzat el feia sense esperar aplaudiments i agraïments sol amb l'únic premi de la satisfacció del treball ben fet i això és el que intente inculcar a les noves generacions.

Si hi ha una persona a la qual admire i respecte és al meu cosí Pachi al qual sempre he secundat i ajudat en totes les seues decisions i una de les més crucials va ser quan va decidir posar-se al front de la comparsa i des d'eixe moment fins hui.

La veritat és que em sent molt afortunada perquè malgrat tot el que ens ha ocorregut en

estos anys continuem vivint la festa tota la família unida amb les nostres tradicions, com la de canviar-nos tots junts a casa de la meua tia, o com la de prendre'ns un gelat tots després de l'ofrena, sempre amb la festa com a catalitzador de les nostres vides.

El càrrec que amb més orgull he ostentat és el de banderera del bàndol moro. Aquell 2017 va ser molt especial perquè vaig aconseguir realitzar un somni on vaig rebre el suport de tota la meua comparsa i el vaig poder compartir amb el meu marit i amb dos personitas meravelloses com són els meus nebots Carmen i Gonzalo.

Encara recorde l'emoció que vaig sentir quan pujada en la meua carrossa amb Carmen, vaig vore iniciar l'entrada a Vicente i Gonzalo amb la marxa mora "Que nadie duerma", allò em va semblar preciós i l'emoció que vaig sentir durant tot el recorregut va ser indescriptible.

Aquell va ser un any únic i irrepetible, mai em cansaré d'agrar la gran labor i lliurament de tots aquells que van fer que així ocorreguera.

Ara quan em dispose a desfilat amb el meu filada Alfatiat amb la meua cosina Vero guiant-nos com a cap de filà i mire cap arrere, sent nostàlgia pel que ja no estan i que tant ens han donat, pense en el meu oncle Pachi amb el seu gran pur i la seua espasa al capdavant del seu comparsa a la qual tant estimava i per la qual tant va lluitar.

Pense en el meu pare Felo i en la meua tia Mari Carmen en els grans Capitans que van ser i en les lliçons de Festa que ens van donar en la seua capitania i com a anys després quan les

forces els impediien realitzar la desfilada a peu el realitzaven en carrossa, felices envoltats dels xiquets de la comparsa, donant-nos de nou una lliçó de vida. També pense en la meua mare Maria José en el seu somriure en desfilat i en l'orgullosa que realitzava l'ofrena al Sant Patró de la mà dels meus germans Iván i Rubén.

Després mire al capdavant i m'emociona saber el brillant futur que tenim per davant, veig en els meus nebots Rodrigo, Gonzalo, María i Carmen que fins i tot sent cada un diferent de l'altre tots posseïxen la petjada indeleble que els arrela a les nostres tradicions i a la nostra comparsa.

Voldria finalitzar este escrit recordant-me de tots els amics que han passat pels Moros Nuevos amb el que d'un mode o un altre he compartit moments de riures i anhels, de convivència festera i companyonia i que han format part de la meua vida. Els Moros Nuevos som una gran família amb la qual espere continuar celebrant molts més anys de Festa.

Feliç Cinquanta Aniversari.

Nuestro primer Alférez

Pepe Devesa

Recordando mis inicios en la comparsa, recuerdo que allá por 1986, tenía a una compañera de trabajo que siempre me hablaba de su comparsa, de lo bien que lo pasaban, de sus desfiles, me convenció para que subiese ese año a las fiestas y desde entonces me convertí en un Moro Nuevo de corazón.

Recuerdo que al principio teníamos dos cábilas, la de los mayores en la calle Mayor frente a Carnaval y la de los jóvenes, en la calle Pi y Margall, estuvimos varios años así. Alquilándolas unos meses antes y los fines de semana, nos reuníamos para arreglarlas y prepararlas para fiestas.

Vienen a mi memoria, muchos recuerdos y anécdotas, cada año cogíamos un coche del desguace y lo utilizábamos en fiestas, lo tuneábamos incluso nos hicimos un descapotable con un seat 850 y en las puertas pusimos nuestros nombres, otro año, metimos dentro de la cábila un coche y lo tuvimos allí todas las fiestas o aquel aquel año que tuvimos una piscina desmontable como cabina para el Dj, o cuando nos quedamos sin bebida y teníamos que bajar Alicante para comprar más, porque las fiestas seguían y en dos días habíamos terminado con todo, jijijiji... Cosas de jóvenes.

Después nos volvimos a unir todos en una sola cábila, en la calle Joaquín Blume y allí viví uno de los años más especiales de mi vida, mi comparsa me proponía ser Alférez Moro 2003. Toda la familia Llopis, encabezada por mi gran

amigo Jose Rafael, se volcó en esta ilusión y junto a ellos el resto de la comparsa.

No puedo olvidarme de otro gran amigo, Juan Venancio, que me acompañó en cada acto de la alferecía y lo nombraron "mi Favorita", y de muchos amigos más de la comparsa que ese año se volcaron en que todo saliese bien, dedicando muchas horas al boato, decoración, presentaciones, barras,Sois muchos y no podría nombraros a todos, pero os llevo en mi corazón para siempre.

Agradecimientos también a mi amigo Juan Carlos de las carrozas y a Santi de las mulas y cabritas.

Un momento inolvidable fue pasar por debajo del balcón de mi casa, con la carroza y ver a mis padres y mis tíos allí, rompí en lágrimas de emoción. Tampoco olvidaré las embajadas cuando luché con mi amigo Norberto de los estudiantes, ese año, alférez cristiano, nos metimos en el papel y el público vitoreaba.

Por último, felicitar a todos los Moros Nuevos por nuestro 50 aniversario y dar la enhorabuena a Miguel y Chaco por su alferecía 2025.

Me despido, deseando vivir muchos años más, unido a esta gran familia mi comparsa, Moros Nuevos.

Un Alferes en la reserva

J. Antonio Soler

Hola em presente, soc Antonio Soler, Alferes Moro 2013.

Vull donar les gràcies per tots estos anys plens de moments alegres i divertits compartits amb tots els Moros Nuevos. He recordat tantes vivències i moments viscuts amb la meua filà, l'Oficial i a Tariq la qual vaig pertànyer també diversos anys. Representar a la comparsa

com a Alferes Moro va ser una gran satisfacció igual que una gran responsabilitat, encara que jo la vaig gaudir i la vaig viure com amb tot el meu entusiasme i dedicació completa.

Hem complit 50 Anys igual que la festa de Moros i Cristians a Sant Vicent del Raspeig i això ens ompli d'orgull. Escric esta carta perquè són tantes coses les que he recordat amb esta Alfercía 2025 de Miguel Ángel Herrero i la seua favorita María Chacopino, vist el suport i dedicació de tota la comparsa es veu que som una gran família de la qual molta gent vol formar part.

Hem crescut molt com a comparsa, cada vegada som més comparsistes i ja fa diversos anys que tenim kabila pròpia, per la qual cosa ens fa cada vegada més gran i amb una solera ja de 50 anys.

Gaudirem molt el diumenge amb l'entrada mora fent costat al nostre alferes Miguel i la seua favorita Chaco pujats en la seua espectacular carrossa acompanyat del seu pare Martín, un comparsista fundador.

Enguany ha sigut especial perquè la comparsa Moros Nuevos i les festes de Moros i Cristians han complit 50 anys, igual que les nostres festes i altres tres comparses més. Després al llarg dels anys s'han anat formant diferents comparses de Cristians i Moros, arribant a ser unes festes de gran interès turístic celebrant el sant del nostre patró Sant Vicent Ferrer.

Com a Alferes Moro en la reserva representant als Moros Nous tinc l'honor d'escriure estes paraules i que servisquen per a agrair i animar a la gent pertanyent a viure les festes de Moros i Cristians de Sant Vicent del Raspeig sumant anys.

Desfilant com cap

Iraida Camarasa Bevià

Allà per l'any 2004 dos famílies noves entrem a formar part de la Comparsa Moros Nuevos, la família d'Isabel Pastor i la meua. Des de llavors he desfilat en la Filà Gaznawies. Els primers anys vam estar guiades per Verónica Pascual com a cap, fins que Vero per motius del seu embaràs va cedir l'espasa a Isa, qui ja comptava amb anys d'experiència desfilant en Sant Blas.

Amb el temps es van unir noves festeres i la Filà es va dividir en dos, amb Vero com a Cap d'una nova formació i Isa que continuà com a cap de la Filà inicial Gaznawies.

Després de 15 anys en la Comparsa, Isa va necessitar prendre's uns anys de descans i nostra Filà es quedava sense Cap.

No se encara perquè motiu, diverses de les festeres de la meua comparsa van començar a animar-me perquè jo agafara l'espasa i m'encarregara de guiar a la Filà en les desfilades. La proposta em va omplir de dubtes, la decisió no va ser fàcil. Isa havia deixat el llistó molt alt, ella desfilava amb una elegància i amb un estil molt difícils d'igualar.

Ho vaig meditar molt i davant la insistència de diverses de les meues xiques, sobretot de Mari Ángeles, i amb el suport incondicional de Isa, vaig prendre la decisió: Seria la Cap de la Filà Gaznawies en les festes de Moros i Cristians de 2019. Vaig voler preparar-me a fons, vaig escoltar una i mil vegades les marxes mores amb les

quals solem desfilat, vaig assajar mes d'una vesprada amb Isa i vaig estudiar els seus moviments, fins que per fi va arribar el dia. La vesprada del diumenge 28 d'abril, acudim al punt de concentració a l'hora indicada i arribat el moment, una vegada formades, em vaig omplir de valor i a l'anunci per megafonia que avisava de l'inici de la desfilada per la Filà Gaznawies, amb el seu cap Iraida Camarasa, vaig mirar al cel, vaig agafar aire i respirant profundament amb l'espasa enlairaig vaig marcar el pas i al ritme de la marxa mora iniciem la desfilada.

Recorde que embruixada per la música mora, en rebre els aplaudiments de la gent com a resposta a les salutacions amb l'espasa i les ovacions de les comparses cristianes al nostre pas, els nervis es van relaxar i amb la millor dels meus somriures vaig gaudir des del primer moment i fins al final del recorregut. Eixe va ser el meu primer any com a Cap, encara que no vaig voler renunciar a desfilat també amb les meues xiques com una més de la filà. Per això, excepte el diumenge, la

resta de desfilades eixim en formació sense Cap, i així ho vaig mantindre durant els anys que vaig tindre l'honor de gaudir d'eixe càrrec.

Cada any vaig gaudir de la desfilada del diumenge mes que l'anterior, em sentia mes segura i confiada, i fins i tot l'últim any em vaig atrevir a coquetejar durant la desfilada amb Miguel, Cap de la Filà que anava darrere de nosaltres. A ell li guarde un agraïment especial, perquè des del primer dia em va brindar suport i afecte, sempre em deia que una vegada començat la desfilada els nervis es deixaven arrere i era hora de gaudir.

Només espere haver estat a l'altura. Es que a vegades vaig ser exigent amb les meues xiques en posar orde o donar instruccions, però sempre ho vaig fer amb carinyo i amb l'únic propòsit que brillarem totes juntes.

Gràcies als qui vau confiar en el meu i em vau donar suport. Ser Cap ha sigut una experiència inoblidable, de la qual he gaudit moltíssim i que guardaré sempre en el meu cor.

família García Codes

Estefanía Coves i família

Hola, soc L'Estefanía, vinc a comptar un poc els meus començaments en la comparsa, tot va començar veient la desfilada de l'any 2006, jo i una amiga ens vam fer una aposta i vam dir que no hi havia nassos a eixir l'any següent. Ella tenia la seua parella, els seus cunyats i un amic en la comparsa (David) i havíem anat alguna vegada de festa.

Perquè tal dit tal fet en el mig any del 2006 ja estava desfilant, super nerviosa, la meua primera desfilada i damunt la meua amiga m'havia deixat tirada, només coneixia a David que era l'amic del seu nuvi. David eixe any no podia eixir perquè anava en cadira de rodes per un accident, així que amb tots els nervis que suposa el pri-

mer desfile em vaig sumar a la filà Gaznawies, un plaer pertànyer a mi volguda filà, sempre super abrigallada, anem una família més. Eixe any era especial per a la comparsa perquè començàvem com a capitania, anava a ser un any de càrrec en el qual ens va representar Pachi i Bea. .

Després d'esta primera experiència desfilant em va canviar molt la vida, l'amic de la meua amiga (David) va passar a ser el meu novio i després de dos anys junts gaudint les desfilades, cada un a la seua forma, va passar a ser el meu marit. Eixe mateix any vaig conèixer a les persones que ara mateix són com la meua família, Susi i Jesús, ens els va presentar la prima de David (Yolanda) els quals van passar a desfilat amb nosaltres i gaudir d'esta gran família.

Més avant en el 2011 van nàixer els meus dos fills (Blanca i Jorge) i com no, per a mi era un orgull traure als meus dos bebés, record que el seu primer desfile va ser amb tot just 5 mesos. I a partir d'ací tots els anys fins ara no hem faltat a cap desfilada, els meus fills el porten en la sang, el meu marit des d'un adolescent ja va començar a eixir juntament amb els seus pares i jo no podia ser menys que seguir amb esta tradició i continuar fins que el cos aguante.

Jo continue amb la meua filà Gaznawies, el meu marit David ix en la filà Oficial i els meus fills ixen en la filà infantil Jamal juntament amb la seua cosina i els seus amics. És un plaer pertànyer a esta gran família que són els Moros Nuevos.

La nostra història als Moros Nuevos

Aniceto, Pili i Raül

Hi ha decisions en la vida que canvien el teu camí per sempre. Per a nosaltres, una d'aixes decisions va arribar al setembre de 2006, quan decidim fer el pas d'apuntar-nos a la Comparsa Moros Nuevos.

Tot va començar aquell dia de Sant Vicent, en el qual María José, mare d'Inma —qui en aquells dies era Presidenta de la Comparsa—, les dos companyes de la meua dona Pili en el Forn Rafael Llopis, ens van convidar a menjar a la kábila del carrer Joaquín Blume. Jo ja coneixia a alguns membres de la Comparsa, com Luismi i Mari Ángeles, i allí descobrim també que participaven Isa, Iraidia i Fernando. La invitació va ser l'excusa perfecta, perquè a mi sempre m'havia atret la Festa. Recorde aquella jornada amb especial carinyo: el menjar, l'ambient, la música, i sobretot l'hospitalitat. Veure al meu fill, de tot just quatre anys acabats de complir, caminar de la mà de Mari José durant el "kabileo" com si la coneguera de tota la vida va ser el detall que va acabar de convèncer-nos. Ho passem tan bé, ens sentim tan abrigallats, que no va haver-hi dubte: eixe mateix setembre ens apuntem als Moros Nuevos juntament amb el meu cosí.

I quin debut: en 2007, Capitania de Pachi i Bea, arranquem amb tot. El vestit complet fet, participant en tots els actes, disparant en les ambaixades... sense perdre'ns absolutament res. Des de llavors, no hem faltat a un sol any. Hem desfilat, rigut, cantat, ballat, ens hem disfressat i gaudit com mai, però sobretot hem trobat una cosa més important: una família dins de la Comparsa.

Al llarg dels anys, la nostra implicació ha anat creixent. Jo mateix he sigut Tresorer, Ambaixador Moro i hui tinc l'honor de ser President de la Comparsa. El meu fill, que el seu primer des-

file s'ho va passar dormint en la carrossa dels xiquets, hui desfila al meu costat en la Filà Oficial, i la meua dona ho fa amb orgull en la Filà Gaznawies. Hem compartit moments inoblidables, però també hem passat per temps difícils, com en la pandèmia de la COVID, on vaig patir greus problemes de salut i doloroses pèrdues personals. En eixos moments, el suport dels amics de la Comparsa va ser fonamental. Van estar al nostre costat, com nosaltres l'hem estat al costat d'uns altres en els seus moments complicats. Perquè això és ser Moro Nuevo: estar sempre junts, en el bo i en el dolent.

Si alguna cosa hem après en estos anys és que ser dels Moros Nuevos no és només vestir-se de moro i eixir en una desfilada, és formar part d'una cosa molt més gran. És l'orgull de pertànyer a una història que va començar fa 50 anys, però que continua viva gràcies a la il·lusió de tots. És riure'ns fins a plorar en un tardeo, és emocionar-nos en una desfilada, és vibrar amb la música de la nostra Comparsa, és sentir que tens amics que són família.

Per tot això puc dir, sens dubte, que apuntar-nos als Moros Nuevos va ser una de les millors decisions de la nostra vida. I estic segur que, qui llija estes línies i encara no siga Moro Nou, sentirà el mateix que sentim nosaltres en aquell 2006, les ganes d'unir-se a esta gran família i viure amb nosaltres moments que mai s'obliden.

Visquen els Moros Nuevos!

I que continuem escrivint junts molts anys més d'història i amistat!

25 Anys de records

Luismi i Mari Angeles

No podria existir un moment més especial per a celebrar el nostre vint-i-cinc aniversari en la comparsa Moros Nuevos que este, coincidint amb el 50 aniversari tant de la comparsa com de les festes, i amb l'alferecia dels nostres grans amics Chaco i Miguel, de la qual hem gaudit enormement i ens sentim profundament orgullosos.

Allà, per l'any 1998, ja havíem sentit parlar dels Moros Nuevos, gràcies al meu company de treball, Vicente Ortega. Prompte decidirem que, com a regal per al nostre primer aniversari de casats, ens convertiríem en part d'esta gran família festera. Així, a l'octubre de 1999, vam fer el pas. En aquells dies no podíem imaginar la magnitud que aconseguiria per a nosaltres la decisió que estàvem prenent: la de triar una família per a tota la vida.

Arribàrem com dos desconeguts tant a la comparsa com al poble de Sant Vicent, acompanyats de la mà de Vicente i Inma, però de seguida ens sentírem abrigallats per tots els comparistes. De molts d'ells, vam aprendre el verdader significat de ser Moro Nuevo, un sentiment que engloba valors com l'amor, la dedicació, la germanor l'esforç i, sobretot, la família.

Seria impossible nomenar-los a tots, però volem recordar amb carinyo a Felo, que va ser

per a mi com un pare en la festa; a Mari Jose i Mari Carmen; a Chesma i Teo; a Vicente i Juana; i a Martín, el meu primer cap, i Consuelo. Tots ells constituïen en aquells dies l'autèntic "*Alma mater*" de la comparsa, encara que els més joves ja havien pres el relleu en bona part de treball. Vam aprendre dels millors. Ens van ensenyar a gaudir de l'olor de pólvora, de l'emoció d'una marxa mora o un pasdoble, de les vesprades a Villena a la recerca de vestits, dels esmorzars compartits i dels menjars en família: ens van ensenyar, sobretot, a treballar per i per a la festa.

Les portes de les seues cases sempre van estar obertes: unes vegades per a pintar, cosir o quadrar comptes, unes altres per a reunions o assajos, però sobretot, ens van ensenyar a sentir-nos orgullosos de ser Moros Nuevos.

Han passat molts anys des dels nostres inicis. En el camí, alguns van marxar, a uns altres els vam veure nàixer, i molts es van convertir, com bé diu Luismi, en autèntics germans. No sols compartim l'amor per la festa, compartim la vida, perquè som família.

En estos anys, hem anat aprenent i creixent com a festers i com a comparsa. En estos anys, hem gaudit de 3 alferecies i 2 capitanies. En estos anys, les nostres filadas han cobrar nom, Tarik i Gaznawies. En estos anys, hem canviat de kábila diverses vegades fins que aconseguim tindre un lloguer permanent i el nostre treball ha tingut ha donat el seu fruit. En estos anys, ha nascut el nostre més preuat tresor, el nostre fill Sergio, que amb tot just cinc mesos ja desfilava als meus braços, en el Mig Any de 2008.

En este recorregut de 25 anys fins, vam tindre l'honor de representar a la nostra comparsa com a capitans. El 2014 va ser per a nosaltres un

any inoblidable, satisfet d'il·lusions i emocions, sempre acompanyats i secundats per tota la comparsa, que ens va fer sentir immensament volguts.

Tant de bo, nosaltres també puguem transmetre este amor per la festa a les generacions esdevenidores, que ja porten anys aprenent d'ella, perquè molts van nàixer en el si d'esta gran Comparsa.

PER MOLTS ANYS MÉS JUNTS...

Color, música i pólvora

Itziar Martín

L'any 2019 quedarà per sempre gravat en la nostra memòria com un dels capítols més emocionants de la nostra vida. La il·lusió, l'orgull i la responsabilitat de representar a la nostra comparsa, els Moros Nous, van fer d'aquelles festes una experiència irreplicable.

Cada instant, des dels preparatius fins a l'últim acte, va estar carregat d'emoció. Compartir este somni amb els nostres companys, família i amics va ser sentir la verdadera essència de la nostra festa: la unió, la tradició i la passió per les nostres arrels. Sentir la música de les bandes, desfilant pels carrers del nostre poble i portar amb orgull la bandera i l'estendard de la nostra comparsa són records que roman- dran per sempre en els nostres cors.

Ser Capitans de Comparsa no va ser només un honor, va ser l'oportunitat de viure més que mai el que significa formar part dels Moros Nuevos: celebrar junts, emocionar-nos i mantindre viva una història comuna.

A tots els que van estar al nostre costat en este viatge, gràcies. Gràcies per fer de 2019 un any inolvidable, un somni complert que sempre guardarem en l'ànima.

Visquen els Moros Nuevos i visquen les nostres Festes!

Pablo Verdejo Antón

"Les festes de Sant Vicent del Raspeig tornen a omplir-se de color, música i pólvora"

Amb eixa frase vaig iniciar el meu discurs com a narrador en l'ambaixada infantil de les festes de Moros i Cristians de Sant Vicent del Raspeig este any 2025.

A mi, des de xicotet, sempre m'ha agradat l'ambaixada, no em perdia ni una! Per això, des que em vaig apuntar als Moros Nous, vaig començar a participar en l'ambaixada infantil.

Ja han passat 4 anys des de la meua primera ambaixada i la recorde perfectament. Els dos primers anys vaig participar com a tropa. El tercer any em vaig apuntar a l'Escola d'Ambaixadors i em vaig preparar per a representar el paper de sentinella del castell. Encara recorde el nerviós que estava en haver de parlar davant de tanta gent.

Este any 2025, coincidint amb el 50 aniversari de les festes, vaig participar com a narrador i em vaig encarregar de donar el discurs amb el qual començava l'ambaixada; es tractava d'un text bastant més llarg, encara que per la meua experiència prèvia i hores d'assaig, no vaig estar tan nerviós.

Convide a tots al fet que assistisquen a alguna ambaixada, tant infantil com general, perquè conta la història del perquè de les nostres festes i ajuda a comprendre la nostra història com a poble.

VISCA LES FESTES DE SANT VICENT DEL RASPEIG!

VISCA ELS MOROS NUEVOS!

L'arcabús de vi

Moros Nuevos

Sant Vicent del Raspeig

El dilluns de Sant Vicent de 2024 va començar el dia amb eixe cansament que només els festers entenem: poques hores de somni, molt de cansament en el cos... i una felicitat que no s'esborra ni amb aigua calenta. Després de la Diana Mora, tocava un d'eixos rituals sagrats: l'esmorzar dels Arcabuceros en la kábila.

Ací estàvem tots, al voltant de la taula, amb les cares llargues del madrugón i les ulleres que semblaven pintades a carbonet. Cansalada viada, salsitxes, botifarres, pimentons, creïlles fregides, cervesa fresca, i sobre la taula... la protagonista inesperada del matí: una botella de vi oberta.

La conversa girava sobre pólvora, pistons i trets fallits, quan de sobte, amb to solemne i gest seriós, Àngel va prendre la paraula.

—Atenció! —va dir, com si estiguera en una aula magna—. Per a buidar un arcabús amb seguretat cal fer-lo així: s'inclina l'arma, sempre cap avall, amb la boca al sòl, i la pólvora... pluf!, cau sola.

I ací estava Àngel, disposat a il·lustrar-nos. El problema? Que en comptes d'un arcabús va agafar la botella de vi que tenia a mà. I clar, la botella estava oberta.

Nosaltres, mig adormits, ho miràvem amb la devoció d'alumnes aplicats:

—“Sí, sí... clar, clar... així es fa... quina lliçó, mestre.”

I en eixe moment, com en càmera lenta, vam veure com el vi va començar a eixir alegrement de la botella, dibuixant un doll roig i directe sobre el meu mòbil, que descansava tranquil·lament en la taula, alié a la tragèdia que planava sobre ell.

—El meu telèfon!!! —vaig cridar, saltant com un ressort.

Però ja era tard. El “arcabús” improvisat havia disparat amb precisió quirúrgica, xopant la pantalla i deixant la taula esguitada com un camp de batalla.

El silenci va durar a penes un segon. Després va vindre l'explosió: riallades generals, cops en la taula, llàgrimes de riure. Àngel, sense soltar la botella, encara tractava d'explicar-se:

—Però si jo només volia demostrar...!

Demostrar, la qual cosa es diu demostrar, va demostrar. Això sí: no com buidar un arcabús, sinó com buidar una botella sobre un mòbil en temps rècord.

L'esmorzar va seguir, però l'anècdota ja estava escrita en lletres d'or en la memòria de tots. Durant les Festes no parem de repetir l'escena, imitant-ho una vegada i una altra:

—“Senyors, així es buida un arcabús!” —deia algun, inclinant la botella, i la resta ja estàvem doblegats del riure.

Per sort, el protector del mòbil va fer el seu treball i l'aparell va sobreviure, encara que des de llavors, cada vegada que algú veu a Àngel amb una botella a la mà, la pregunta és inevitable:

—Àngel, beuràs... o dispararàs?

Pepe Alberola

De pares a fills, de fills a nets.

Desperte un dia i veig al meu pare amb barba ALEGRIA! prompte s'ompliran els nostres carrers de música, emoció, llums i soroll amb els trets dels arcabussos anunciant les nostres festes Patronals i de Moros i Cristians.

Encara recorde, sent un xiquet, com em sentia en veure al meu

pare José Alberola Miralles (Pepe), com a alferes, muntat en el seu cavall, amb la seua espasa de la mitja lluna sota l'estendard de la comparsa Moros Nuevos. També a la meua germana Eli, desfilant en la filà de xiquets i xiquetes, molts d'ells continuen formant part de la comparsa ja adults.

Fill del poble de Sant Vicent, el nostre pare.

En eixe moment va sembrar en mi, Ricardo Alberola, el seu fill menor, la llavor de les festes i anys després soc fester, pertanyent actualment a la comparsa Visigodos, encara que els diumenges el meu cor esta en la desfilada del Bàndol Moro, amb comparsa Moros Nuevos a la qual agraiïc molt el seu gran acolliment, i als grans amics que tinc.

El meu fill, el seu net Ricardo, també pertany a esta comparsa tan meravellosa on gaudix d'estes festes.

El motiu principal que jo desfilara en esta comparsa durant l'entrada mora, és que en formar la filà, començar a sonar la marxa mora i arrancar la desfilada m'òmplic

d'emoció en sentir com el meu pare desfila al costat meu. M'estarrufa el borrisol sentir la seua presència en tot el recorregut, perquè continues viu en el nostre cor per sempre.

És una cosa difícil d'explicar amb paraules, s'unixen el passat i futur, vivint-lo en el present.

Encara pel poble ens paren i ens pregunten eres el fill/a de Pepe?, era una persona, amb un gran cor, i sempre disposat a ajudar i col·laborar al que li demanaven amb una gran bondat isenzillesa, sempre rient. Tots coincidixen en el mateix "Pepe, quina gran persona"

Que orgullós se sentiria el nostre pare de veure'ns desfilant en la seua comparsa a la qual va pertànyer diversos anys.

A mi, la teua filla, em vas transmetre l'amor per la música i les festes. Esta és una bonica manera de rebre't homenatge, tornar després de quasi 40 anys i coincidint amb el 50 aniversari d'història de tradició dels Moros Nuevos, a desfilant amb la mateixa sensació i il·lusió que quan era una xiqueta i desfilàvem junts en esta comparsa on m'han acollit amb els braços oberts i on he tornat per a quedar-me.

Amb el meu pare es va anar la referència més important que tenia en la meua vida, no sols per ser el meu pare, jo l'admirava i el continue admirant, per la seua manera de ser, sempre amb un somriure en la boca i disposat a ajudar a qualsevol.

El teu caràcter, el teu sentit de l'humor, la teua energia i la teua manera de viure dibuixen un somriure en els meus llavis i en els de tots els que t'estan recordant.

Què satisfet i feliç t'hauries sentit en veure'ns desfilant en Moros Nuevos, LA TEUA COMPARSA.

Ens sentim molt afortunats i agraïts de desfilant en esta comparsa de la qual va formar part el nostre pare com a capità i alferes, MOROS NUEVOS, una gran família.

Mantinguem vives les nostres tradicions, i commemorem enguany tan especial aquestos 50 anys de festes.

Gràcies Pepe! Gràcies papà!

Sempre en el nostre cor,

Et volem, papà!

*Els teus fills Eli, Ricardo
i el teu net Ricardo*

Querida Laura

Este 50 aniversario ha sido un tiempo de memoria y de reencontro con nuestra historia, en este recorrido por los recuerdos, en la mente y en el corazón de muchos de nosotros, siempre ha habido un huequecito para tí.

Comenzaste en la comparsa siendo tan solo una niña, junto con tu hermano y tus primos. Ese año necesitábamos niños para formar una nueva filada, y como muchos

de nosotros, fuisteis reclutados por nuestra querida Mª Carmen.

Un año después, Laura, ya estabas acompañada de tu tío Emilio y poco después fue Juli, tu tía, quien se unió a los Moros Nuevos y desde entonces formasteis un tándem inseparable.

Muchos de nosotros te vimos crecer en la comparsa y poco a poco aprender de nuestros mayores, para llegar a formar parte de la

junta como secretaria y convertirte durante años en una parte muy importante de nuestra comparsa.

Contigo compartimos horas de trabajo y de ilusión, diseñamos boatos, pintamos y cosimos, elegimos marchas moras y soñamos proyectos. Contigo reímos, nos emocionamos y vivimos intensamente la fiesta, siempre acompañados de tu risa, inconfundible y contagiosa.

En esta comparsa conociste a muy buenos amigos y esa amistad perduró con el paso del tiempo, incluso cuando decidiste tomarte un respiro, así es como lo llamábamos, porque nadie quería pensar que aquello pudiera ser una despedida.

La vida, sin embargo, nos guardaba un duro e inesperado golpe. Te fuiste demasiado pronto, sin aviso, sin hacer ruido, te marchaste en el mejor momento de tu vida, con muchos proyectos pendientes. Aun así, te regaló instantes inolvidables, entre ellos el de ser madre.

Estamos seguros de que, habrás compartido con nosotros la emoción de esta alferecía y la celebración de nuestro 50 aniversario,

50 Aniversari

Nosotros nos quedamos con todo lo vivido a tu lado, con tu entrega y tu generosidad.

Allí donde estés Laura, seguro que seguirás brillando con luz propia, ayudando a todo aquel que lo necesite y dejándote la piel en cada proyecto.

Siempre formarás parte de nuestra historia.

Tus amigos de Moros Nuevos

Estrellas en el cielo

En el camino de estos cincuenta años de historia, la Comparsa Moros Nuevos ha estado formada por muchas personas que hicieron de la Fiesta una parte importante de sus vidas.

Algunas de ellas ya no están físicamente entre nosotros, pero su recuerdo permanece vivo en cada desfile, en cada marcha mora que suena en nuestras calles, en cada momento compartido en la kábila y en cada gesto de amistad que define nuestra manera de entender la Fiesta.

Fueron compañeros, amigos, familiares y festeros que dejaron su huella en nuestra comparsa y en el corazón de quienes tuvimos la suerte de compartir con ellos tantos momentos.

Hoy queremos recordarles con cariño y gratitud.

Porque aunque el tiempo pase, nunca dejarán de formar parte de los Moros Nuevos.

Ahora brillan como estrellas en el cielo, iluminando desde lo alto la Fiesta que tanto amaron.

Mª José Guardado

Chesma

Mª Carmen

Rafael

Pachi

Vicente

Toñi

Moros Nuevos Villena

Amigos Moros Nuevos de San Vicente:

Los Moros Nuevos de Villena os felicitamos de corazón por vuestro 50 aniversario, 50 años de pasión festera, de música, de desfiles, de orgullo de pertenencia al bando de la media luna. Los Moros nuevos de Villena celebramos con vosotros una historia en común, y desde la posición de una unión emotiva y sincera os animamos a que disfrutéis de esta efeméride con la pasión, la ilusión y la entrega que las fiestas de Moros y Cristianos merecen.

Para nosotros es un verdadero honor acompañaros en esta celebración. Nuestro hermanamiento, aunque breve en el tiempo, ha sido intenso en emociones, gestos y momentos compartidos. En este tiempo hemos descubierto la sinceridad del vínculo que contrajimos en los emotivos actos de hermanamiento en nuestras respectivas sedes. Ese Vínculo basado en el respeto mutuo y en la ilusión con la que vivimos la fiesta. Hemos comprobado que compartimos algo más que un bando: compartimos valores, sentimientos y una misma manera de vivir y sentir los Moros y Cristianos. Porque cuando dos comparsas se hermanan, la fiesta se engrandece, el sentimiento se multiplica y el orgullo de ser moro se vive con más fuerza.

Gracias por acogernos con los brazos abiertos, por vuestra hospitalidad. En Villena siempre tendréis una casa a la que acudir.

Que estos 50 años sean motivo de orgullo y que estos años de hermandad sean solo el comienzo de un largo camino compartido.

Que las marchas moras nos sigan uniendo, que sigamos desfilando al mismo son, que la fiesta continúe siendo punto de encuentro, y que nuestra hermandad perdure para acompañaros en el futuro, porque lo que los moros y cristianos han unido son vínculos que permanecen en el corazón de los festeros y ser festero no se explica, se siente; se vive en cada nota de la música, en cada paso del desfile y en cada abrazo compartido bajo el mismo bando moro.

¡Feliz 50 aniversario y alferecía!

Con todo nuestro cariño y admiración:

Moros Nuevos de Villena

Impacte econòmic de les Festes Patronals i de Moros i Cristians Sant Vicent del Raspeig (4–9 abril 2024)

Institució promotora:

Comparsa Moros Nuevos – Moros Nous

Sant Vicent del Raspeig

Data d'edició: Agost 2025

Font de dades principal:

*MITMA – Estudi de Mobilitat amb Big data (dades obertes)

Resum executiu

Este informe quantifica la repercussió econòmica local de les Festes Patronals i de Moros i Cristians de Sant Vicent del Raspeig 2024 a partir de l'Estudi de mobilitat de viatgers amb Big data (MITMA). Es comparen els fluxos amb destinació Sant Vicent en el cap de setmana festiu (**dissabte 6 i diumenge 7 d'abril**) enfront de caps de setmana "normals" (9–10 març i 11–12 maig).

Troballes clau

- Excés de mobilitat en el cap de setmana festiu: ≈ 42.148 viatges addicionals.
- Perfil de la demanda: **majoritàriament excursionistes de proximitat**; pernoctacions marginals; proporció internacional ínfima.
- Estimació de la despesa directa addicional (rang): $\approx 1,5\text{--}1,9$ milions € en el conjunt del cap de setmana

1. Context i importància

Les Festes Patronals i de Moros i Cristians de Sant Vicent del Raspeig estan declarades d'interés autonòmic i tramiten la seua declaració d'interés turístic nacional. Encara que el municipi no és un destí de costa de primer ordre, estes festes generen pics de demanda a la comarca i l'àrea metropolitana d'Alacant amb efectes reals sobre l'economia local (hostaleria, comerç, mobilitat urbana i oci).

En segon lloc ha de ressenyar-se que la celebració de les Festes Patronals de Moros i Cristians porten aparellada una indústria pròpia que ha de ser igualment esmentada perquè aporta un percentatge significatiu del total de facturació anual de determinats sectors (com la distribució majorista de begudes) i constitueix la font principal d'ingressos de les empreses i artesans dedicats a la confecció de vestits de gala, arcabuseria, carrosses i

elements d'ostentació i la fabricació d'armes i altres elements ornamentals, havent-se de comptar per la seua significació el moviment econòmic que les bandes de música produïxen durant la celebració de les festes.

Objectiu: mesurar l'impacte econòmic directe atribuïble a l'esdeveniment de 2024 mitjançant diferencials de mobilitat i paràmetres de despesa pública verificables.

2. Dades i fonts

2.1 Movilitat (MITMA – Big Data, "Estudis bàsics")

Matrius origen–destí per municipi amb mètriques: **viatges** (núm. de viatges expandits) i **viatges km** (viatges $\times$ distància), per franja horària, activitat i perfil sociodemogràfic. El fitxer d'anàlisi conté, per a cada dia, la suma de viatges i viatges km amb destinació = Sant Vicent del Raspeig classificats per municipi d'origen.

2.2 Paràmetres de despesa

S'usen referències públiques (INE–ETR/EGATUR, Turisme Comunitat Valenciana) ajustades a patró d'excursionisme (sense allotjament). Per a l'escenari central s'adopta **€40/persona dia**; sensibilitat: €35–€45.

Per a l'estimació de la despesa relatiu a la pròpia indústria festera i les seues activitats auxiliars s'han pres els últims estats financers aprovats de la Comparsa Moros Nuevos i de la Unió de Comparses de Moros i Cristians Ber-Largas en les seues últimes assemblees generals, que corresponen a l'exercici 2024-2025.

3. Metodologia

- 1. Finestra:** caps de setmana de control (9–10 març i 11–12 maig) vs. cap de setmana festiu (6–7 abril); dilluns 8 com a referència

- 2. Mesurament:** suma de viatges (i viatges km) amb destinació Sant Vicent per dia i excés respecte a la mitjana dels caps de setmana normals del mateix tipus de dia (dissabte/diumenge).
- 3. Interpretació:** excés de viatges $\approx$ excés de visitants; s'assumix majoritàriament visita de dia (excursionisme) per la proximitat i la limitada planta hotelera local.
- 4. Gasto directe:** $\text{Impacte} = \text{Visitants_excés} \times \text{Gasto_mitjà amb banda } \text{€}35\text{--€}45$; pernocta nacional marginal (5–10%) comentada en resultats

4. Resultats

4.1 Volum de viatges entrants (per dia)

Data	Tipus de dia	Viatges totals	Viatges-km
Dis 09/03/2024	Control	79.914	457.463
Diu 10/03/2024	Control	85.106	492.278
Dis 06/04/2024	Festa	104.001	617.552
Diu 07/04/2024	Festa	108.261	643.267
Dis 11/05/2024	Control	88.283	480.619
Diu 12/05/2024	Control	86.987	503.029

Font: MITMA – Estudi de mobilitat amb Big data (matrius de viatges i viatges km per municipi); elaboració pròpia

4.2 Excessos en cap de setmana festiu (vs. mitjanes de control)

Tipus de dia	Mitjana control	Festa	Excés	Variació %
Dissabte	84.099	104.001	+19.902	+23,7%
Diumenge	86.047	108.261	+22.214	+25,8%
Total excés (6–7 abril)			+42.116	

Arredoniments: els excessos poden diferir lleugerament de la suma directa per ajust decimal. En el text consolidem com $\approx$ **42.148** viatges addicionals.

4.3 Procedències principals (Top-10 per dia)

Municipi origen	Viatges 06-04-2024
Alacant	40.376
Mutxamel	7.742
Sant Joan d'Alacant	6.664
El Campello	5.809
Elx	5.275
Elda	2.685
Novelda	2.424
Alcoi	2.011
Monóver	1.655
Petrer	1.620

Municipi origen	Viatges 07-04-2024
Alacant	41.854
Mutxamel	8.325
Sant Joan d'Alacant	7.472
El Campello	6.099
Elx	5.631
Elda	2.897
Novelda	2.674
Alcoi	2.214
Monóver	1.798
Petrer	1.777

Lectura: predominen procedències de proximitat (àrea metropolitana d'Alacant i comarca L'Alacantí).

4.4 Estimació del impacte econòmic (gasto directe)

Escenari	Excés de visitants	Gasto mig aplicat	Impacte directe estimat
Conservador	42.148	€ 35	€ 1.475.180
Central	42.148	€ 40	€ 1.685.920
Dinàmic	42.148	€ 45	€ 1.896.660

. Alternativa (equivalent) usant *split: 90–95% excursionistes (€36) + 5–10% pernocta nacional (€63) produïx un rang $\approx$ €1,5–1,8 M, coherent amb la banda anterior.

5. Discussió

- L'esdeveniment genera un increment de demanda del **+24–26%** enfront de caps de setmana comparables
- El perfil és **comarcal/metropolità**: gasto concentrat en restauració, comerç i transport local, **amb baix pes hotel·ler**.
- El patró observat recolza la sol·licitud d'**Interés Turístic Nacional**: capacitat d'atracció regional i externalitats econòmiques positives.

6. Moviment econòmic específic

Estaria constituït en primer lloc per la indústria directament dependent de la Festa: la fabricació i lloguer de vestits, armes i accessoris, l'arcabusseria, el maquillatge per a les entrades, els gastos protocol·laris i les bandes de música. S'han d'afegir, a més, els gastos propis de la Unió de Comparses Ber-Largas.

Indústria Pròpia de la Festa	
Compra i lloguer de vestits de gala, compra de vestits oficials	200.000,00 €
Arcabuseria (Lloguer d'arcabussos i cantimplores i pólvora)	60.000,00 €
Maquillatges i perruqueria	5.000,00 €
Protocol i varis	5.000,00 €
Bandes de música	250.000,00 €
Gastos organitzatius Unió de Comparses	300.000,00 €
Totals	820.000,00 €

En segon lloc cal incloure el moviment accessori als actes festers específics i que consistix en els servicis propis de restauració que inclouen les comparses. Esta estimació ha de tindre en compte que cada Comparsa té el seu particular sistema de treball i de servici als seus socis, i hi haurà algunes el gasto de les quals siga molt inferior a l'indicat i altres que ho superaran fins i tot amb escriu.

Sector hostaler específic	
Servicis de servici d'àpats (esmorzars, menjars i sopars)	650.000,00 €
Begudes (inclòs alcohol)	140.000,00 €
Serveis auxiliars	5.000,00 €
Totals	795.000,00 €

El tercer punt aglutina els servicis auxiliars que s'executen en el manteniment de les kàbiles, seguretat i adorn d'estes així com els servicis als quals obliga l'Ajuntament per a la celebració de menjars, sopars i festes nocturnes com els lavabos portàtils i els certificats tècnics necessaris per a la seua obertura.

Servicis auxiliars i gastos administratius	
Servicis auxiliars i gastos administratius	240.000,00 €
Totals	240.000,00 €

Donat això, l'estimació de moviment econòmic que produïx la indústria específica de la festa i de les activitats auxiliars, prenent com a base les dades assenyalades i fent una extrapolació a la resta de les 19 Comparses pot xifrar-se en **1.855.000 €**, que hauran de sumar-se a les xifres que s'han esmentat amb anterioritat.

7. Conclusions

Les Festes de 2024 van atraure **≈ 42 mil visitants addicionals** respecte a un cap de setmana normal. **L'impacte econòmic** directe estimat se situa entre **€ 1,5 i € 1,9 milions** en el cap de setmana principal, amb clara predominança d'excursionisme de dia, als quals han de sumar-se € 1,85 milions de l'estimació realitzada sobre la indústria directament afectada, la qual cosa ens donaria un import pròxim als **€ 3.8 milions** en total. Estos resultats permeten **planificar i optimitzar** recursos municipals i empresarials de cara a futures edicions.

8. Fonts y verifications

1. Ministeri de Transports i Mobilitat Sostenible (MITMA). Estudi de mobilitat de viatgers amb Big data (Dades obertes). Matrius de "viatges" i "viatges km" per municipi; Informe metodològic (v8).
2. INE – ETR (Enquesta de Turisme de Residents). Gasto mig diari en viatges interns (bandes 2024).
3. INE – EGATUR (Enquesta de Gasto Turístic). Gasto mig diari del turista internacional (Espanya, 2024).
4. Turisme Comunitat Valenciana. Informes de gasto mig diari i estructura de gasto per mercat (Alacant/CV, 2024–2025).

Totes les dades de mobilitat provenen del dataset MITMA que acompanya este estudi i poden auditar-se amb les taules dinàmiques incloses en l'annex del fitxer Excel.

Descàrrec: Este document és informatiu i utilitza exclusivament dades públiques. No constituïx assessorament financer ni jurídic.

9. Autoria

José Luis Martín de las Heras.
Assessor Fiscal. Tresorer Comparsa Moros Nuevos
 Aniceto Vte. Pérez Soler.
Economista. President Comparsa Moros Nuevos

AL 2
FE 0
RE 2
CÍA 5

Moros
Nuevos

Sant Vicent del Raspeig

Carta de petición a la comparsa

Después de muchos años en la comparsa Moros Nuevos, donde he disfrutado de esta gran familia desde el año 1976, he sido cabo de filada, capitán de comparsa y he visto a grandes amigos ostentar el cargo de Álferez, creo que ha llegado el momento de saborearlo en mi propia persona, por ello:

Yo, Miguel Ángel Herrero Trevillen, solicito a mi comparsa Moros Nuevos, me permita cumplir uno de mis sueños y pueda representar a esta comparsa, en el cargo de Álferez 2025, junto a mi mujer y comparsista, Mª Dolores Thacopino Baile, con el cargo de Favorita del Álferez.

Firmado

Miguel A. Herrero Trevillen

Mª Dolores Thacopino Baile

Un sueño compartido

Con toda la ilusión del mundo, este año he cumplido uno de mis mayores sueños: ser Alférez Moro de San Vicente del Raspeig.

Desde muy pequeño, mi vida ha estado unida a esta fiesta. Fue mi padre, Martín Herrero, quien me transmitió su pasión por los Moros y Cristianos. Apenas tenía tres años cuando salí por primera vez; podría decir que casi nací entre el olor a pólvora y el son de la música festera.

Este 2025 ha sido un año inolvidable. A mi lado ha estado Chaco, mi favorita, compartiendo conmigo cada emoción, cada ensayo y cada instante de esta aventura. Mi hermano tuvo el honor de llevar de cabo a mi querida filà Tarik, luciendo con orgullo los colores que nos representan, y mi padre nos acompañó en la carroza el día de nuestra Entrada Mora, un momento mágico que quedará grabado para siempre en mi memoria.

Todo comenzó cuando finalizó la Capitanía. Fue entonces cuando decidí dar un paso más y convertirme en Alférez, representando con orgullo a mi comparsa, los Moros Nuevos.

El día en que lo anunciamos a la comparsa fue realmente especial, lleno de alegría, emoción y complicidad. A partir de ese momento comenzó una etapa de preparativos e ilusiones: el diseño de los trajes, inspirados en el oficial de la comparsa; la elección de la carroza y de la banda de música, que nos acompañaron con toda su fuerza, ritmo y alegría en el gran día de nuestra Entrada Mora.

Quiero agradecer de corazón a toda mi comparsa por hacer posible que este sueño se convirtiera en realidad. En cada acto sentí vuestro apoyo, vuestra energía y vuestro cariño.

También quiero dedicar unas palabras especiales a Mari Ángeles, que ha formado parte de

este cargo desde el primer momento, compartiendo nuestras ideas y guardando cada secreto con ilusión.

Nuestra sobrina Carla vivió esta aventura con la misma emoción que nosotros — o incluso más —, y fue una gran alegría ver a Manuela debutar como morita nueva, sumándose a esta historia familiar tan especial.

Este año no solo ha sido una Alferecía: ha sido una historia de familia, amistad y amor por la fiesta. Porque cuando se vive el sentimiento moro desde el corazón, cada paso, cada nota y cada sonrisa se convierten en parte de algo eterno.

Con todo mi cariño,
Miguel Ángel Herrero
Alférez 2025

Mi estrella favorita

Con toda la ilusión y pasión que me ha transmitido Miguel, este año he vivido una experiencia que jamás olvidaré.

Yo no nací en San Vicente, pero Miguel hizo que me enamorara de las fiestas de Moros y Cristianos de su pueblo, de su historia, de su música y de su gente.

Mi aventura comenzó en 2004, cuando debuté en esta maravillosa historia festera. Desde entonces todo ha sido luz, color, olor a pólvora y, sobre todo, música festera.

Tengo que reconocer que, al principio, no quería ser la Favorita; siempre quise que Miguel viviera su ilusión como el único protagonista. Pero él me convenció de que esta aventura debía ser vivida juntos, y no se equivocaba.

Gracias a mi familia, mis amigos y, por supuesto, a la gran familia de los Moros Nuevos, el sueño de Miguel se ha hecho realidad... y también el mío. Ha sido una experiencia inolvidable, llena de momentos que quedarán para siempre grabados en mi corazón.

Todavía recuerdo aquella tarde lluviosa del 23 de febrero, el día de nuestra presentación, que además coincidía con el cumpleaños de mi madre. Nuestra comparsa nos organizó el mejor acto que podíamos imaginar,

lleno de emoción, cariño y detalles que nunca olvidaré.

Mi querida amiga tuvo el precioso gesto de colocar una estrella en el escenario en representación de mi madre Lola, que desde el cielo también nos acompañaba en aquel día tan especial.

Y como no podía ser de otra manera, hubo un momento muy emotivo dedicado a mi suegro, Martín Herrero. Él jamás habría imaginado que algún día tendría su propia marcha mora, compuesta por el maestro y amigo José Aparicio Peiró, titulada Homenaje a Martín Herrero. Llevamos esa marcha con orgullo durante toda nuestra Entrada Mora, y desde entonces, cada nota nos recuerda su presencia.

Aquel día de la presentación lo tengo grabado en la retina, y siempre lo llevaré en el corazón.

Gracias a todos los que trabajan sin descanso por la comparsa, porque gracias a vuestro esfuerzo nos hicisteis brillar aún más.

Y llegaron las fiestas, y con ellas, las emociones multiplicadas.

Nuestro Medio Año fue inolvidable, y el final del desfile... simplemente mágico: música, pétalos, luz y la percusión adornando la marcha Homenaje a Martín Herrero. Una marcha que ya formará parte de la historia y que siempre será nuestra marcha.

Con todo mi cariño y gratitud,
La Favorita del Alférez Moro,
Chaco

Saluda de la Mantenedora

Mª Ángeles Navarro

Moros Nuevos

Sant Vicent del Raspeig

Comenzábamos a organizar la presentación de nuestros cargos y enseguida, todas coincidieron en qué el escrito que diese pie a su presentación lo tenía que escribir yo. Con mucha ilusión, empecé a pensar en ellos y las ideas fluían, las anécdotas se agolpaban y los recuerdos venían a mí mente.

Que difícil fue ceñirme a los pocos minutos que me marcaron.

En principio ese texto iba a ser leído por nuestras maravillosas presentadoras, pero enseguida que lo oyeron decidieron que era yo quien tenía que subir al escenario a dedicarles estas palabras.

No voy a negar, que me costó aceptarlo, quien me conoce sabe que yo soy feliz trabajando entre bambalinas, pero ahora que miro atrás, sé que es una de las cosas más bonitas que pude hacer por mis amigos Chaco y Miguel.

Con mucha ilusión y algún lexatin, subí a ese atril para dirigirme a nuestro Alférez y a nuestra favorita como mantenedora.

Os dejo esas palabras por aquí, para que lo recordemos juntos:

...Si de festeros de cuna hablamos esta noche, es porque nuestro amigo Miguel, es uno de nuestros comparsistas con más cuna, sus padres Consuelo y Martín, inculcaron la fiesta a sus hijos ya desde muy pequeños y siempre en su comparsa Moros Nuevos.

Es más, ya antes de que existiesen las fiestas de Moros y Cristianos en San Vicente del Raspeig, allá por el verano de 1973, unas mamás entre ellas, Consuelo, confeccionaron los trajes de un grupo de niños que de la mano de Martín que los acompañó como cabo, recorrieron por primera vez las calles del pueblo.

Más tarde se crearon las fiestas de Moros y Cristianos, como sabéis, con nuestra comparsa como fundadora y tan solo un año después Martín comenzó a formar parte de los Moros Nuevos y tras él, toda la familia fue incorporándose.

El tiempo pasó, los comparsistas pasaron a ser amigos y estos amigos a formar una gran familia y Miguel tuvo mil vivencias con ellos como

nos ha contado en numerosas ocasiones, salidas al campo, recogidas de trajes y pólvora en sus propios coches, almuerzos y reuniones.

En esos años de aprendizaje, creció en Miguel un amor incondicional por la fiesta, su padre y su hermano fueron cabos de filada, durante años lo vivió muy de cerca, hasta que terminó dirigiendo a su filada Tarik.

Otra de las cosas que Miguel aprendió a amar mientras crecía, fueron los actos de arcabucaría en cuanto tuvo la edad, la pólvora pasó a ser una de sus aficiones favoritas, hoy en día no creo que Miguel pueda pensar en los moros y cristianos sin sus embajadas, de todos es sabido lo que disfruta con la pólvora y su arcabuz esos días.

Y así es Miguel, un amante de las tradiciones, de las fiestas de Moros y Cristianos, de la pólvora y de la música festera.

Pero hoy, no solo presentamos al alférez 2025, junto a él y acompañándolo en esta gran aventura que como ella nos recuerda a menudo,

es el gran deseo de Miguel, tenemos a nuestra gran amiga Chaco, comparsista y a partir de hoy, Favorita del Alférez 2025.

Ella comenzó en la fiesta unos años después de conocer a Miguel, él consiguió contagiarla de ese espíritu que solo un festerero conoce y después de disfrutarlas como acompañante decidió que ella quería vivirlas en primera persona, y desde luego, no nos defraudó a ninguno, arrancó por todo lo alto, no solo comenzó a desfilar con los Moros Nuevos, sino que también se hizo arcabucera, y se sintió Mora Nueva desde el pri-

mer día, siendo el alma de nuestras noches festeras.

Chaco enseguida contagió a sus sobrinos, primero Jonathan y Antonio y luego Rosi, Laly, Laura y Carla, todos pasaron por nuestra comparsa y eran el orgullo de sus tíos, que siguieron haciendo cuna de festeros.

Gracias a nuestra favorita, los Moros Nuevos hicieron historia, Chaco unió sus dos pasiones, su isla bonita, Tabarca y sus Moros, y por primera vez en la historia, los moros desfilamos por Ta-

barca acompañando a sus gentes en sus fiestas de la Virgen del Carmen. Gracias por hacernos vivir esa experiencia inolvidable que además pudimos repetir algún año más.

Los años siguieron pasando, y ya con una madurez adquirida, en el año 2015 se animaron a representarnos como capitanes de comparsa y nos consta que disfrutaron de ese gran año que describen como uno de los mejores, pero hoy 10 años después, nuestros amigos Miguel y Chaco se van a convertir en Alférez y Favorita 2025 del bando moro.

La portalada

Benvinguts moros, cristians, i poble de Sant Vicent, soc la nova portalada de la comparsa Moros Nuevos.

Em van construir enguany, pedra a pedra, i gra a gra.

El meu creador es va inspirar en els arcs de ferradura de la mesquita cordovesa, i per a no ser menys els va acompanyar amb dos belles portes de roure espanyol.

Avant, passeu, passeu per davall del meu jove arc, però de fortes columnes. Dins trobaras, no sols a una gran comparsa, si no també a una gran família que ha anat creixent durant estos últims 50 anys.

Els Moros Nuevos et tractaran com un component més, amables, festers i amb molta tradició de polvora, però t'intentaran convèncer perquè t'unisques a les seues filades i gaudeixes de la seua festa, cosa de la qual no t'en penediràs.

Els veig passar vestits amb els seus tratges per a lluir-se de les seues conquestes, armats per a la batalla, o disfressats per a la xaranga, però sempre junts.

En definitiva, com una mare que sempre obri els seus braços per a acollir als seus fills, jo obriré les meues portes cada vegada que els meus Moros Nuevos tinguen ganes d'ajuntar-se tant per a les seues festes o un bon esmorzar de germanor.

Espere estar a l'altura molts anys, amb la finalitat d'homenatjar la grandesa del 50 aniversari de la comparsa i de l'alferecia 2025.

El constructor:
Luis Miguel Lillo

A tots els Moros Nuevos

¡GRÀCIES FAMÍLIA!

Als jóvens, als veterans, als cuinerets, als currants, als tècnics, als artistes, als quals posen la cara i als quals es deixen l'ànima.

Quin escàndol de gent! O més ben dit, quina meravella de gent!

Hi ha ocasions en la vida en les quals un mira al seu voltant i s'adona de la sort que té. I nosaltres, en este any d'Alferes i 50 Aniversari, no podem més que sentir-nos així, aclaparats per tant suport, tant de carinyo i tanta bogeria.

Per a començar, als comparsistes en general, a eixos que semblen tindre un "sí" durader a la boca. Des dels quals es van posar el davantal per al "tardeo" —eixa multitud de marmitones, cambrers, venedors de tikets i escombriaires, que no sé si treballaven o muntaven un xou de ball—, fins a les valentes que, amb el megàfon en mà, venien calcetins en el Mig Any com si foren joies. Si un dia ens dona per vendre aire, segur que lo embeneu.

Als jóvens de la comparsa, als de l'energia inesgotable i les idees boges que oscil·len entre els deu anys fins als 30 i pico:

De veritat, un aplaudiment d'eixos que fan molt soroll. Volem donar-vos les gràcies, des del fons del cor i amb un somriure, pel vostre suport incondicional. Heu fet vídeos, balls, pintura, dis-

fresses, mil coses. Però no tan sols per ajudar en cada tasca que us hem demanat, sinó per ser ací, en cada acte de les nostres festes.

La vostra presència ha omplert de vida i alegria cada racó. Sou el futur de la comparsa, i veure-us tan involucrats ens ompli d'orgull. Gràcies per fer que tot siga més fàcil i, sobretot, molt més divertit!

En singular, a eixes xiques que amb els seus balls col·laboren aportant estil, elegància i alegria a les nostres presentacions, **Carol, Sandra, Antonella, Elena, Alba, Carla, Debora, Paula, Martina** i com a convidada **Marta**, gràcies per eixes vesprades d'assajos i per aconseguir la sincronització esperada.

Agraïment a les manetes i currants en l'ombra com per exemple a **Lillo**, que amb unes quantes fustes i molta paciència, ens va plantar una portada que ni l'Alhambra.

Als quals van reconstruir els escuts dels carners daurats, amb més manya que un cirurgià i als quals es van posar a tot el que era necessari com pintar, netejar i tacar-se les mans.

Menció especial per la il·luminació de la kabi-la, per descomptat el **Chino**, que amb la seua màgia va traure un generador de la mànega el Dia del Sant i ens va salvar d'una apocalipsi elèctrica.

Volgut **Pedro**, un agraïment de cor per tot el treball de disseny de logotips i banderes que has fet per a nosaltres. No sols ens vas fer uns dissenys meravellosos, també tens una paciència infinita. Gràcies per donar-li color i forma a les idees!

Als fundadors dels Moros Nuevos. El vostre vídeo en el concert del 50 Aniversari va ser d'un altre planeta. Si no us dediqueu al cinema, esteu desaprofitant un talent. Actors de categoria! El vostre record del primer any es quedarà per sempre en la nostra memòria.

I per descomptat, un agraïment d'eixos que venen del cor als nostres càrrecs, **Miguel i Chaco**. Per la seua dedicació infinita, per ser el motor de cada moment i per portar l'ànima d'esta festa més enllà de l'imaginable.

Així com el nostre reconeixement a **Joaquín i Carla**, que es van convertir en la cara visible de la comparsa en cada acte sense oblidar a tots

els que els van ajudar, entre tots va eixir brodat. Quina categoria de capitans i bandereres de comparsa!

Un gran reconeixement als valents que es van atrevir a presentar els actes. Ens vau fer creure que éreu professionals i després ens vau confessar que al vostre cap només sonava la pregunta "com m'he ficat jo en això?". Perquè us vau ficar i ho vau fer de luxe: **Claudia, Gonzalo, Paula, Sandra, Antonella, Vicente, José Luis i Rodrigo**. Gràcies per tant nervi i tant de talent!

Finalment on aplaudiment majúscul a la junta directiva, liderada pel nostre diligent president **Aniceto** i a **José Luis**, que ens controla la butxaca amb mà de ferro, com si fora el mateix banc d'Espanya. Gràcies a la imaginació d'**Inma**, a les ocurrences de **Mariángeles**, al treball d'**Angel**, que sempre va per davant, al bany de

realitat de **Pachi**, al trellat de **Claudia**, a l'organització de **Iraida**, als batejos de **Juanma**, a la veu del poble de **Paya** i a la veu de comandament d'**Isabel**.

Tots es deixen la pell en cada reunió, en cada idea boja, en cada favor que demanen, que són uns quants. Gràcies a les nits en vela!

Només he esmentat algunes persones, però la veritat és que **tots i cada un de vosaltres, Moros Nous**, mereixeu un deu, o més ben dit, una matrícula d'honor, perquè, al cap i a la fi, allò que importa és que ens l'hem passat de meravel·la, i és que l'objectiu, en una bona festa, és passar-s'ho bé. I en això, sou uns autèntics mestres!

En resum, gràcies a tots per ser "LA MILLOR COMPARSA DEL MÓN". Heu demostrat que, amb

amor, humor i un poc de bogeria, es poden fer coses meravel·loses.

Amb tot el carinyo (i un poc de cansament, per a què mentir),

Una comparsista qualsevol.

Gracias por ser parte de nuestro sueño

El Alférez y la Favorita

Moros Nuevos

Sant Vicent del Raspeig

Hoy solo tenemos una palabra en el corazón: gracias, gracias a toda la comparsa Moros Nuevos porque cada uno de vosotros habéis hecho posible algo mágico.

Gracias a los que se vieron y también a los que trabajaron en silencio, detrás del telón, a los que pintaron, cosieron, recortaron, imaginaron... a todos los que pusisteis vuestras manos y vuestro corazón para que todo saliera espectacular.

Gracias al maestro José Aparicio Peiró, por regalarnos la marcha Homenaje a Martín

Herrero, una composición que siempre sonará con orgullo en nuestros corazones.

Gracias a Juan Carlos y Eva, por esa carroza impresionante que brilló como nunca, con cada detalle cuidado al estilo Tarik.

A Víctor, por dar forma y vida a nuestros trajes, que fueron el reflejo perfecto de nuestra ilusión.

Gracias de corazón a la Tribute Band, por acompañarnos con vuestra música y hacer vibrar cada nota con elegancia y emoción.

Gracias también a nuestros amigos y familiares, que nos habéis apoyado sin descanso, siempre con una sonrisa y una palabra de ánimo.

Y, por encima de todo, gracias a quienes han sido nuestro mayor ejemplo y fuerza: papá y mamá, este sueño también es vuestro, y os llevamos siempre con nosotros.

Con todo nuestro amor
El Alférez y la Favorita

AL 2
FE 0
RE 2
CÍA 5

Moros Nuevos

50
aniversario
1975 - 2025

Alferecíã morã 2025

La Batalla de Guadalete significó el fin del Reino Visigodo en la península Ibérica. La batalla se prolongó durante varios días. Las fuentes árabes describen la ferocidad de los combates. La victoria abrió las puertas a una rápida y exitosa conquista musulmana de gran parte de la península y en gran medida fue gracias a nuestro gran Alférez Mijaíl Ibn Herrero que con su arcabuz, el cual había sido forjado con una mezcla de acero y polvo de estrella fugaz, caída en la isla cercana a Shant Bûl, donde la Shahbanu Maryam ibna Chacopino lo obsequió a nuestro Alférez para que forjara su gran arma pues poseía la magia recibida de los astros lejanos.

El arcabuz tenía la habilidad única de disparar con precisión inigualable, incluso en la peores condiciones de batalla, ello determinó que en la batalla de Guadalete las tropas árabes salieran victoriosas ya que, encontrándose rodeados y superados en numero el Alférez Mijaíl alzó su arma hacia el cielo nocturno y pronunció las palabras antiguas que le había transmitido en secreto la Gran Shahbanu Maryam.

Súbitamente, una especie de brillo celestial envolvió al Alférez y cada disparo que el arcabuz efectuaba desintegraba a los enemigos al instante. La victoria fue total y decisiva, consolidando el dominio de Al-Ándalus por mucho siglos más.

Filades

Moros Nuevos

Sant Vicent del Raspeig

Filà Halwayat

Som els més xicotets de la comparsa i enguany tan especial per a les Festes de Moros i Cristians del nostre poble, Sant Vicent del Raspeig, hem tingut la il·lusió d'estrenar la nostra fila per primera vegada. Hem desfilat pels nostres carrers amb orgull i ens hem lluit com mai.

Som el futur dels Moros Nuevos i estem molt feliços de representar-los amb l'alegria, la il·lusió i les ganes que ens caracteritzen. Este 2025 ha sigut un any màgic per a les festes, en el qual hem aportat diversió i entusiasme, estrenant a més el nostre escut i banderola, símbols que ens omplin d'orgull.

Volem donar les gràcies de cor a l'Alferes i a la Favorita d'enguany, Miguel i Chaco, perquè sense ells res hauria sigut igual.

L'any vinent tornarem amb més ganes, amb la mateixa il·lusió i donant el millor de nosaltres per les nostres festes.

Visca la Filà Halwayat!

Fila Jamal

La fila Jamal va nàixer l'any 2025 en créixer alguns dels components de la fila infantil i amb la incorporació de diversos jòvens amics de la mateixa edat.

Blanca i Jorge des del 2012, amb 5 mesos d'edat, ja van desfilat com a "moritos nuevos"; es podria dir que porten en la seua sang l'essència de la comparsa.

A continuació, Rosa, la seua cosina, amb sang de mora nova, els seus avis i la seua mare també membres de la comparsa, es va incorporar als 6 mesos d'edat en el 2013.

Irene, amb 5 anys en el 2019, i Pablo, amb 8 anys en el 2021, són la quarta i el quint component per orde d'incorporació a la comparsa.

Jorge és l'encarregat de dirigir els passos de Jamal pels carrers de Sant Vicent durant les desfilades, i amb la seua simitarra demana al poble aplaudiments per al seu fila.

El nom de la fila va ser idea de Blanca; Jamal significa amiat, característica fonamental d'este grup d'amics units per la festa mora.

L'escut representatiu és creació de Rosa, amb al suport de la resta dels membres de la fila; inclou una mitja lluna i una estrella, elements tradicionals de la nostra comparsa, juntament amb un grup de jòvens units vestits amb el vestit típic de la comparsa Moros Nuevos.

L'ambaixada infantil, les desfilades, l'ofrena al sant patró Sant Vicent Ferrer, tots els actes de les festes de Moros i Cristians de Sant Vicent del Raspeig tenen una fantàstica representació amb la fila Jamal.

Tots els membres de la fila han participat en l'ambaixada infantil com a tropa o ballarines, formant part d'esta representació històrica.

Pablo ha participat, a més, com a sentinella i narrador en els anys 2024 i 2025, respectivament, aportant a este acte la representació de la comparsa Moros Nous.

Blanca: "Quan arriben les festes, estic emocionada de poder gaudir de desfilat i tindre un vestit nou, ja que lògicament el passe molt bé amb tots jugant i compartint moments."

Jorge: "Quan arriben les festes em pose molt nerviós, entre el vestit nou, la responsabilitat de ser cap i d'intentar que tot isca genial."

Rosa: "Quan arriben els moros i cristians, normalment estic entusiasmada, pensar que podré desfilat amb un vestit nou, les festes de la nit i lògicament el poder passar temps amb els meus amics fa que les festes siguin especials."

Irene: "Vaig entrar en la meua comparsa mora amb només cinc anys i des de llavors ha sigut una part molt important de la meua vida. Recorde la il·lusió d'aquella primera desfilada, els vestits, la música i l'alegria d'estar envoltada de gent meravellosa i increïble. He crescut al costat de la comparsa i em sent orgullosa de formar part d'esta gran família."

Pablo: "2025 ha sigut un any molt especial: hem celebrat el 50é aniversari de les nostres festes, del naixement de la nostra comparsa i el càrrec de Alferecia; formar amb els meus companys i escoltar els primers colps de timbala, m'emocionava en cada desfilada."

Alberto: "Aquets 2025 ha sigut molt emocionant per tornar a participar i gaudir de les festes com a moro nou, i ha sigut una sort unir-me a la comparsa, al costat dels meus amics, en el seu any de Alferecia i 50 aniversari, que ho ha fet molt especial. Des de l'ambaixada infantil a les desfilades i la kabila, ho he passat genial!"

Lucía: "Els meus amics Rosa i Pablo em van animar i van motivar a formar part d'esta gran família. Ha sigut una experiència molt bonica i divertida. Junts hem passat molt bons moments que guardaré sempre en la meua memòria. Sens dubte continuaré vivint al costat dels meus companys esta gran aventura."

Valeria: "Quan s'acosten les festes em pose a fer salts de l'emoció, ja que tinc ganes d'ajuntar-me amb els meus amics de la filada, gaudix de totes les desfilades i passar-me tota la nit ballat."

Fil·la Shabab

Per a nosaltres, aquesta Alfercia 2025 ha sigut un any molt especial. Molts de nosaltres portem en la comparsa des de xicotets i este càrrec és el primer que vivim de manera conscient i podent ajudar en tot el possible perquè tot isca perfecte.

En els últims anys, però especialment en este, ens hem multiplicat.

Hem passat de ser una fil·la xicoteta a convertir-nos en una molt nombrosa, tant que quasi no cabíem al Carrer Ample. És un orgull veure com la fil·la juvenil continua creixent sense parar, perquè som el futur de la comparsa i de la festa. Sense nosaltres no podran celebrar-se altres 50 anys de festa.

Des de la fil·la Shabab, com a futur i també present dels Moros Nuevos, volem transmetre el gran any que hem viscut. Ha sigut un any molt especial ple de riures i records que es quedaran amb nosaltres per sempre.

Fila Nayyirah

Han passat quasi 10 anys de la fundació de la nostra fila, i perquè enganyar-nos, totes elles hem continuat amb les mateixes aventures que quan vam començar, potser alguna més. En este temps, moltes coses han canviat, i ens agradaria fer un xicotet repàs en honor al 50 aniversari.

Les nostres integrants han anat variant, però totes elles s'han quedat un trosset de l'ànima de la nostra unió, som guerreres tant en les desfilades com en les decisions a prendre, i això ens ha portat a grans debats al llarg dels anys. Podem afirmar que, amb cada nova integrant que ha decidit quedar-se i recórrer este camí amb nosaltres, hem anat completant una xicoteta família, en la qual cada una aporta les seues millors qualitats i complementa a la resta.

"La meua germana i les seues amigues formen part de la fila Nayyirah i a mi sempre m'havia encantat anar a vore les desfilades, encara que mai havia experimentat viure esta experiència des de dins. Des que vaig decidir fer el pas, em van acollir com una més. Ara, cada vegada que s'acosten les dates prèvies a Mig Any i les festes de Moros i Cristians sent nervis, i molta alegria de poder tornar a compartir temps i rialles amb elles i amb tots els membres de la comparsa Moros Nuevos."

Raquel Carbonell

Al llarg de la història de la nostra fila hi han hagut moments complicats, per exemple, aquells en els quals no es va poder desfil·lar i van ser durs per a tots. Però intentant no perdre l'esperit com a fila, vam fer dos actes importants per a nosaltres. El primer va ser en aquell terrible 2020, on tan sols dues setmanes després que començara el confinament haurien d'haver tingut lloc les nostres festes que no vam poder gaudir. Però, no podíem deixar-ho passar, el dia que hauria sigut la desfilada vam romandre a casa y vam preparar

una videotelefonada, copa de vi a la mà i desfilada de l'any anterior en directe a la televisió.

El segon va ser l'any següent. Tristament per a les nostres festes, en 2021 tampoc vam poder celebrar-les però, la situació almenys, era una cosa diferent, i nosaltres vam vore l'oportunitat. Vam reservar una taula i vam preparar els nostres pols de la comparsa per a gaudir de nosaltres, de les històries, la companyia i de les marxes mores que posava Sandra Carbonell des del pitjor mòvil de tots pels carrers de Sant Vicent. Vam desfil·lar i gaudir per l'avinguda llibertat fins a arribar al restaurant, i vam celebrar en el "baresito" en acabar, com gran part del poble. Ens agradaria poder transmetre a tothom allò que vam sentir en aquell moment, germanor, unió i gaudir dels xicotets plaers però, haureu d'imaginar-ho.

No us cregueu que la pandèmia va ser el nostre primer clot, prèviament van a ver-hi moments complicats, en els quals no érem suficients per a poder desfil·lar, i ens va tocar traure les arpes i no rendir-nos perquè, per a nosaltres

és indispensable gaudir de tots i cada un de les desfilades. Finalment, i després d'exhaurir totes les possibilitats vam aconseguir xiques que estaven disposades a arriscar-se amb nosaltres, a donar-li una oportunitat a la xicoteta família que forma els Moros Nuevos, i que, per sort, segueixen fins al dia de hui.

"Des de xicoteta he viscut les festes amb molta il·lusió, i formar part de la fila Nayyirah és tot un orgull. Fa anys que desfile amb elles i no puc estar més a gust. Som una gran família, compartim rialles, moments únics i la passió per la nostra comparsa. Orgullosa de ser Nayyirah!"

Carla Rodríguez Chacopino

Hem sigut insistents i persuasives, hem volgut tindre bones condicions per a desfilars, hem anat a netejar, pintar, arregar i portar tot allò que s'ha pogut. Estem a punt de formar una companyia de dansa, les nostres actuacions són breus i es limiten als anys de càrrec, com una bona cometa però, no deixen a ningú indiferent. Les nostres xiques han sigut presentadores, nadadores de natació sincronitzada, capitanes de comparsa, cambreres del bar en els "tardeos" i sobretot han sigut i són molt gaudidores.

"Fa tres anys vaig entrar en la comparsa de Moros Nuevos i des del primer instant em van fer sentir com una més. Amb el temps s'han convertit en la meua segona família: gent amb la qual compartisc rialles, festes i mítiques quatre hores de somni repartides en quatre dies que fan gust de glòria. Ara que visc en un altre poble m'adone que com ells i elles no hi ha ningú, i que com la meua comparsa, cap. Només pense que arriben les festes per a tornar a estar amb tots, riure sense parar i gaudir d'allò que més m'agrada: ser part d'esta gran família mora".

Antonella Porcia

Com a fila, i com amigues intentem sempre donar el millor de nosaltres. En alguns casos això ha resultat a muntar coreografies amb vestuaris un poc estranys, descobrir músiques estrangeres i trencar-se molt el cap. Som xiques senzilles, i sobretot estalviadores, de manera que sempre que alguna cosa podem fer-ho nosaltres mateixes ho fem. Però, mai rebutgem ajuda, i això va ser el que vam rebre amb Antonella, que des d'enguany s'ha convertit en la nostra coreògrafa oficial.

Entrant un poc més en matèria, este any de alferecia ha sigut una autèntica bogeria. La primera batalla a superar va ser l'organització i execució de la presentació de la Alferecia 2025.

Cal destacar, que tres de les nostres van ser presentadores i ballarines, i que podem dir d'eixes reunions que entràvem amb uns plans i eixíem amb els contraris. Allò que si sabíem era que havíem de muntar un ball per a este acte i no li recomanem a ningú aparèixer en un dels nostres assajos. La desesperació de Antonella per aconseguir dos minuts de silenci per a explicar-nos el ball, la dificultat que estiguérem totes per a assajar, els crits, rialles i debats al voltant de com posar-nos uns vestits clarament transparents per tot arreu, són només alguns exemples del que som com a grup.

"La comparsa Moros Nuevos representa per a mi un vertader exemple d'inclusió i fraternitat, on cada membre troba el seu lloc en una gran família. En la commemoració del 50 aniversari, correspon rendir un merescut homenatge a una trajectòria que honra la tradició i enforteix la nostra identitat festerà."

Raquel Bernal

La alferecia 2025 ha sigut per a nosaltres un any molt especial, ple d'actes i esdeveniments emotius, ple de treball i ganes, ple de música i poques hores de somni. Li hem dedicat tota la nostra creativitat i logística, algunes hem complert el somni de disparar per primera vegada i així conèixer com se sent la pólvora. Esta passió ens l'han transmés tant l'Alferes com la seua favorita al llarg dels anys. Hem vist com han gaudit, hem après dels trabucs i arcabussos, hem passat anys esmorzant amb ells i per fi hem pogut ser part.

Parlant d'esmorzars, un dels nostres moments més especials són les dianes, any rere any hem anat augmentant els comparsistes que acudeixen a la diana, fins a quasi fer d'ella un acte desitjat, quan tots sabem que dormir menys de 2 hores, endollar-te el vestit, unes ulleres de sol i

que es dediquen a disparar en la teua orella, no és la definició del millor pla.

"Hem passat com a filada una capitania i enguany hem viscut nostra primera alfercia i el 50 aniversari de les festes de moros i cristians de Sant Vicent del Raspeig. En este any, hem omplit el carrer com mai, una persona més i no haguérem cabut. Ens agrada que ens diguen les joves de la comparsa, però per sort o per desgràcia ja no ho som. Ací dins, cada persona té el seu paper, les més veteranes solen ser les que busquen els vestits i el maquillatge; les que van arribar al mig camí són les que mai posen pegues a res i de les últimes a incorporar-se ens porten moment èpics a les nits. No ens podem queixar, som un popurri que no deixa indiferent a ningú, i això que entre algunes de nosaltres pot haver-hi perfectament quasi 20 anys de diferència d'edat...el que us déiem, una unió molt interessant."

Carolina Sánchez

Si alguna cosa ens caracteritza és que ens agrada anar a tot, en l'última capitania ja destacàvem això, i enguany podem dir que ho hem aconseguit, hem anat a tants actes que ens han preguntat si treballem en la seguretat dels esdeveniments.

I encara que parlem de fila, no podem no parlar dels nostres xics, de l'altra meitat de les nostres festes, d'eixe grup heterogeni, divertit i molt aleatori que hem creat. Si haguérem de comptar com han entrat cada un dels nostres integrants ens faltaria llibre, però podem resumir diverses claus. Al principi no érem més que 4-5, i amb molta il·lusió i molt engany, hem acabat embolicant a tots els nostres coneguts. A principi ens críem i cridàvem jóvens, i encara que continuem integrant a tot jove -adult que vol unir-se per a poder baixar la mitjana d'edat del grup, els anys van passant. Realment, això mai va ser un tema d'edat sinó d'aguantar, de tancar les cabiles, d'iniciar als nous components de la comparsa amb una "performance" del vaticà, de fer broma, insistir, ballar i de sentiment. Eixe sentiment que es desperta des del fons, eixe que fa olor la pólvora i que li cau una llàgrima quan sona l'himne després del pregó, eixe que t'invadix en començar la desfilada o en acabar-ho, eixe sentiment en el pit quan ja s'està acabant, eixes ganes d'estirar-ho tot perquè no acabe i alhora, saber que s'ha d'acabar.

"En este any tan important del 50 aniversari de la comparsa i les festes de moros i cristians del nostre poble ha sigut un honor poder desfilat i acompanyar al nostre alferes i favorita pels carrers de Sant Vicent del Raspeig, ha sigut un any inoblidable, ple de moments únics i irrepetibles, visca els Moros Nuevos!!" Yolanda Riera Torres.

"Cinquanta anys d'història no s'escriuen per casualitat. Són fruit de la passió, de l'esforç i de l'amor per una comparsa que és molt més que festa: és família, tradició i orgull compartit. Als qui la van fundar, als qui l'han mantinguda viva i als qui hui la fan més gran: gràcies per construir este llegat."

Moros Nuevos no és només un nom, és un sentiment que s'hereta, es viu i se celebra. Per molts anys més units sota el mateix estendard.

Visca els Moros Nuevos!"

Alba Lillo

Des de les nostres integrants més veteranes fins a les més noves, passant per aquelles que van haver d'anar-se i han tornat, volem fer un homenatge. Tenim a nostra cap des de fa ja bastants anys a Paula Sánchez, que intenta dirigir sense renyir i (spoiler), no li ix bé. Entre les més

veteranes es troben Carolina Sánchez, la nostra tenent particular, ella controla horaris, vestuaris i tradicions. Debora Varea, gaudidora i organitzadora de tot allò que suposa una reunió social i la cervesa li la demanes a ella. Sandra Carbonell és la relacions públiques que desitges, si no fora per ella i els seus enllaços no hauríem pogut sobreviure. Cristina Torregrosa podem dir que és un caràcter errant, amb ella saps que les coses són clares i directes. A María Martínez la vam acollir quan va tindre edat de no haver de censurar converses en la seua presència, ella és elegància i autenticitat, sent de bressol en esta comparsa.

A Alba Lillo i Antonella vam agafar-les el mateix any i no les hem deixat anar, són part fonamental d'este equip. Alba amb el seu carisma i preocupació i Anto amb la seua bogeria i diversió.

L'equip de les "Carlas", que compta amb Carla Rodriguez, neboda del nostre alferes i favorita, que sempre va estar amb nosaltres amb molta paciència, i Carla Lillo, jove, espavilada i amb moltes ganes de viure l'experiència. Yolanda es va unir a nosaltres fa uns anys i quin descobriment, disposada a tot, col·laboradora, una mare increïble i molt bona persona.

Raquel Carbonell i Ruth han fet una dupla perfecta entre elles i amb la resta, s'encarreguen de posar eixe punt d'humor desenfadat que ajuda a bregar amb les tensions pròpies dels moments més crítics.

I finalment, destaquem un grup d'amigues que ens ha completat amb la seua essència. Raquel Bernal va entrar a la nostra comparsa com a cambrera, i alguna cosa vam fer bé, perquè a

l'any següent era la nostra nova integrant, alegre i encantadora. María ja ens coneixia i malgrat això, va decidir unir-se, empàtica, col·laboradora i si vols tancar hui la cabila, és la teua xica. Amb elles van vindre Renné i Malena, totes diferents i complementàries, la primera amb idees, caràcter i moltes ganes de col·laborar, la segona una ànima lliure que ens aporta la pau i tranquil·litat que necessitem, sense oblidar-nos d'una bona festa.

Totes elles ja són història de la nostra fila, de la nostra comparsa. Poder viure i compartir enguany amb elles i amb tots els membres de la comparsa Moros Nuevos ha sigut una experiència espectacular.

Visquen els Moros Nuevos!

Filà Gaznawies

Este ha sigut un any molt especial per a la Comparsa i, per descomptat, per a cada una de les Filàs que la conformen.

Ens enfrontàvem a un període d'intens treball amb la responsabilitat de preparar la Alferecia, organitzar l'ostentació, la presentació del nostre Alferes i la seua Favorita, així com col·laborar en tots els actes del 50 aniversari en els quals se sol·licitara la nostra participació.

La majoria de nosaltres no érem del tot conscients de la magnitud del repte que se'ns presentava. Com sol succeir en els anys de Càrrec, el nombre d'amics i coneguts que desitjaven unir-se com a festers a la nostra Comparsa va augmentar de manera considerable. En el cas concret de nostra Filà, es van incorporar sis noves companyes. **Les Gaznawies** creixiem

com mai abans, reflectint eixe esperit obert que sempre ens ha caracteritzat, acollint a tota persona que desitjara formar part de nosaltres.

Nostra Filà està composta per dones d'edats molt diverses, amb personalitats distintes i gustos variats. No obstant això, si hi ha alguna cosa que totes tenim en comú és l'amor per la festa i el respecte per cada una de nosaltres i sobretot el respecte i el reconeixement cap a nostra Cap, que assumix amb valentia les decisions més difícils, sempre amb l'objectiu que totes puguem brillar i lluir-nos en les desfilades.

Eixe creixement tan il·lusionant també va portar amb si un desafiament inesperat, llogar un vestit per a 22 comparsistes resultava

inviabile i, a més, no hi havia espai suficient per a totes en formació pel Carrer Ample. Tocava trobar una solució, i com sempre, nostra Filà va saber estar a l'altura. Després de valorar diferents opcions, decidim confeccionar un vestit propi que poguérem utilitzar no sols enguany, sinó també en futures ocasions.

La implicació de Isa i Mª Ángeles va ser determinant. Junes van explorar diverses alternatives, Isa fins i tot va elaborar esbossos amb la finalitat de fer-nos nosaltres el vestit, es van recopilar idees d'internet i es van realitzar diverses excursions a Crevillent, recorrent botigues especialitzades en abillaments àrabs. Finalment, el destí ens va portar a la botiga de núvies "Princesa Sofia", on trobem en Hakima una aliada inestimable per a donar amb el vestit perfecte.

D'entre tots els models proposats i sotmesos a votació, va ser triat un elegant Caftán en tons fúcsia i azulón, acompanyat d'un cinturó i amb brodats en daurat. Es van concretar tots els detalls amb Hakima i van començar a confeccionar-los al Marroc, concretament en Nador. Paral·lelament, ens dediquem a buscar els complements, uns esclops de tascó daurats adquirits en la mateixa botiga, joieria en diverses botigues de bijuteria i un vel daurat que completava la indumentària, aconseguit gràcies a Itziar en un comerç d'abillaments indis a Barcelona. Com a toc final, incorporem un ventall de plomes que aportava exotisme i distinció al nostre conjunt. Fidels al nostre esperit democràtic, cada decisió, des del vestit i el maquillatge fins a la disposició en les desfilades, va ser sotmesa a votació. I encara que no sem-

pre totes quedem satisfetes amb el resultat, va prevaldre el respecte a la majoria i la voluntat de seguir avant unides, deixant de costat les discrepàncies en favor del bé comú.

Esta és l'essència de nostra filà, sempre disposada a ajudar en tot el que se'ns demane, obertes a integrar amb generositat a tota mena de persones receptives a les opinions de la majoria i que mostre respecte per la Festa i pels membres de la Comparsa.

Orgulloses de pertànyer a la família dels Moros Nous, juntes ens esforcem cada any per a engrandir la festa i perquè la nostra Comparsa continue sent un referent en les Festes de Moros i Cristians de Sant Vicent del Raspeig.

I.C.B.

Fila Alfatiat

Quantitat de records, emocions i vivències, m'arriben al capdavant quan em trobe davant una pàgina en blanc, i amb la necessitat de plasmar-los en ella.

No són molts els anys que eixe home amb micròfon, pujat a una tarima al començament de la desfilada, crida amb energia "Filada Alfatiat ,cap, Verónica Pascual LLOPIS". Anys arrere, uns quants anys arrere, érem "Fila Muchacas". En un cert moment decidirem traduir-lo a l'àrab, i així dissimular, que algunes, ja no érem tan "muchachas", perquè en la meua fila hi ha qui porta quasi 50 anys desfilant, filles de fundadors de la festa, i totes aquelles que ens hem anat sumant any rere any a elles. Som una mescla d'experiència i nous fitxatges, fins i tot del bàndol cristià, i aquelles que tots els anys només acudixen a desfilat amb Alfatiat. Estic segura que algun dia, es quedaran amb nosaltres per sempre.

En la Capitania del 2017, la figura de la Abanderada General va recaure en la nostra companya Inma. Va ser un any ple d'emocions i de mo-

ments per a recordar amb i gràcies a ella i el seu Capità Vicente.

Este any 2025 una altra de nosaltres abandona la fila, per a representar-nos magníficament, com a favorita de l'Alferes. Chaco, que al costat del seu marit Miguel també ens han donat molt bons moments. La nostra Chaco ha gaudit com ella sap fer-ho, de manera intensa i donant-ho tot en tot moment.

Nosaltres ens hem encarregat de buscar un vestit, que fórem el més boniques possibles, i que agradara a tot eixe públic que està esperant veure desfilat als Moros Nuevos.

Al final d'un frenètic any de reunions, visites a botigues de teles, granadures, sabates, turbant, maquillatge i altre, ho aconseguim.

La fila Alfatiat està preparada per a fer una entrada triomfal, de la qual totes ens sentim orgulloses.

Gaudim cada any formant davant de nostra Fila Oficial, i desfilem emocionades al ritme de marxes molt significatives per a nosaltres, com "Qué nadie duerma", o la que enguany ha regalat Jaume F. Ripoll Martins a la Comparsa per al 50 aniversari "Moros Nuevos, 50 anys fent festa".

Comença a sonar la música, agafem el pas, mirada a dreta, mirada a esquerra, tot perfecte, esperant que nostra cap ens indique que podem començar a desfilat.

Cada pas té el seu sentiment, el seu record, la seua emoció en recordar a qui que ja no està amb nosaltres. El recorregut fins a la fi de la desfilada es queda curt per a tot això, són molts els moments viscuts amb la Família de Moros Nuevos, i esperem que siguen molts més.

Filà Tarik

A la seua pregunta, senyor, he de respondre que som la Filà Tarik dels Moros Nous de Sant Vicent. I som ací perquè enguany ens ha correspost potser la missió més important de les nostres vides.

Molta és la nostra història. Molt és el treball que fem i molt l'esforç que dediquem a esta passió que, possiblement, només aquells que la compartixen poden entendre. I nosaltres sempre estem a l'avantguarda. Sempre anem al capdavant amb el somriure en el rostre i l'ànim encés. Sempre estem els primers quan s'han de tacar les mans i sempre ho hem fet i ho farem les dècades que així es necessiten i mentres la nostra Comparsa haguera d'això necessitat.

Va haver-hi temps en què vam ser pocs i altres en què vam ser molts, però en xicoteta companyia o en gran desplegue cada mes d'abril la Filà

Tarik serà present als carrers de Sant Vicent mentre hi haja un mínim d'alé en els nostres cossos.

I molt més enguany en el qual el nostre objectiu i pel qual ens juramentem va ser el de servir de la més fidel escorta, guarda i suport que pogueren necessitar el nostre alferes i la seua favorita. Perquè no hi ha major honor per a un guerrer que servir i honrar a qui així ho mereix. Què explicar-li, senyor, i per no abundar en paraules vanes, de la fastuosa Entrada Mora que vam tindre el plaer de tancar, donant escut al nostre alferes, desfilar amb orgull enfront de la carrossa, omplint d'admiració als allí presents i escrivint una altra línia daurada en les més belles pàgines de la història dels Moros Nous.

Façà's compte i rebuig qualsevol dubte, que els que estàvem ho vam fer amb la major de les alegries i el més intens de les obstinacions. I si algun no va poder estar, a fe que un braç haguera donat per ser un més de la partida. Fer, Gabi, Chino, Dani, Joaquín, Pazos, Morencos, Juanvi, Lillo, Luismi, Payá Jr., Monty, Martín, JL, Payá Sr., Pepito... són l'elit de les filaes, la cristal·lització de la germanor i l'avantguarda de les tropes de la mitja lluna allà on se'ns reclame.

I si alguna vegada hem comés pecats venials, més producte de la molta eufòria i del tràfec d'algun licor espirotuós, estic segur, senyor, que sabrà perdonar-los.

Filà Oficial

Este 2025 no és un any qualsevol. Per a la Filà Oficial, com per a tota la Comparsa, ha sigut un any que quedarà gravat en la nostra memòria i en el nostre cor. Hem viscut la Alferecia Mora al mateix temps que celebràvem el 50 aniversari dels Moros Nous i de les pròpies Festes de Sant Vicent. Un regal que poques vegades es dona en la història!

La nostra filada, que porta des de 1999 desfilant amb el trage oficial de la Comparsa, ha volgut retre homenatge als nostres orígens adoptant com a estendard el símbol del cap de carner, emblema de l'escut del primer vaig portar amb el que els Moros Nous van debutar en 1975. Cada vegada que ho portem sentim que caminem de la mà dels nostres fundadors i de tots els que han fet possible que arribem fins ací.

Enguany hem superat els 20 components. Punts, que en l'Entrada Mora no cabíem tots en

bloc i hem hagut de traure dos avançades pels flancs. Veure el carrer Alacant i l'Ampla de Castellar plenes de Moros Nous de la Filà Oficial ha sigut un espectacle que ens va omplir d'orgull... i de pell de gallina!

El nostre cap, José Rafael Pascual Llopis "Pachi", és un exemple viu del que significa ser Moro Nou. Fill del primer cap i fundador de la Comparsa, va desfilat ja sent un xiquet fa 50 anys i, mig segle després, seguix al capdavant, sent l'únic que ha desfilat en totes i cada una de les Entrades. La seua figura ens recorda d'on venim i ens inspira a tots per a continuar caminant junts.

La Filà Oficial és família. Jòvens i veterans, pares i fills, amics de sempre i noves incorporacions que fan més gran este grup cada any. I este 2025 ho hem sentit més que mai, acompanyant al nostre Alferes Miguel i a la seua Favorita Chaco. Han sigut un exemple de lliurament i orgull comparsista, i per a nosaltres ha sigut un honor abrigallar-los en este any tan especial.

Per això, des de la Filà Oficial volem donar les gràcies a la Comparsa per confiar en nosaltres, als festers per compartir tantes hores d'il·lusió i esforç, i a la Festa de Sant Vicent per permetre'ns viure moments que mai oblidarem.

Perquè ser de la Filà Oficial no és només posar-se el vestit oficial, és portar amb orgull 50 anys d'història, desfilat amb la força dels qui ens van precedir i obrir camí als quals vindran.

Gràcies, "Moros Nuevos", per fer-nos sentir part d'una cosa tan gran!

Visca la Filà Oficial!

Visquen els Moros Nuevos!

The background features a stylized illustration of a Moorish hat (turbán) with a crescent moon and star on its band, positioned behind two crossed swords. The entire scene is set against a warm orange background with a repeating geometric star pattern.

Moros Nuevos

Sant Vicent del Raspeig

50 años de Moros Nuevos: medio siglo de historia viva

CAPITANES MOROS

En 1975 nació una comparsa destinada a dejar huella en las fiestas de Moros y Cristianos de San Vicente del Raspeig: los **Moros Nuevos**. Desde aquella primera entrada hasta hoy, han pasado 50 años de música, pólvora y momentos que forman parte de la memoria festera de todo un pueblo. Medio siglo siendo comparsa fundadora, medio siglo de representar con orgullo la esencia del bando moro.

Este 2025, desde la comparsa **Benimerines**, tenemos la suerte y el honor de sumarnos, aunque sea por un pequeño capítulo, a esta gran historia. Y lo hacemos como capitanes del bando moro —Carmina, Pepe, Marina y Jordi— junto a dos compañeros de excepción: **Miguel**, “Mikel Ducati”, como alférez, y **Chaco** como favorita.

Recuerdo con especial cariño que fue Miguel quien me llamó el primero para comenzar esta aventura. Una llamada que me llenó de ilusión y que, sin saberlo, abría la puerta a un año cargado de momentos que guardaremos para siempre.

Hemos compartido excursiones a la isla de Tabarca —patria chica de Chaco—, almuerzos que se alargaban tanto como las conversaciones, fiestas que parecían no tener fin, e infinidad de actos en los que hemos rendido homenaje a la tradición. Pero si hay un momento que para mí brilla con luz propia, es haber participado **hombro con hombro en las embajadas**, sintiendo la fuerza y la emoción de la pólvora junto a Miguel, un auténtico referente en los actos de arcabucería. Pocos saben transmitir ese respeto por el fuego, ese dominio y esa pasión que convierten cada disparo en un gesto de historia viva.

En este camino, también hemos tenido la fortuna de conocer a **Martín**, padre de Miguel: entrañable, gran contador de chistes, y ejemplo

perfecto de lo que significa ser festero. Si algún día alguien nos preguntara qué define a los Moros Nuevos, bastaría con decir: “Que venga Martín y se lo cuente”.

Por eso, formar parte de este libro conmemorativo nos llena de orgullo. Porque aunque vengamos de comparsas distintas, este año hemos comprobado que la fiesta no entiende de fronteras: entiende de personas, de amistad y de recuerdos compartidos.

Y hoy, alzamos nuestras copas —o quizá mejor, nuestros arcabuces— para brindar por vosotros, Moros Nuevos. Por vuestro pasado glorioso, por el presente que nos une y por un futuro en el que la pólvora siga sonando, la música siga llenando las calles y la amistad siga siendo el mejor estandarte. ¡Por otros 50 años de historia, viva la fiesta, viva el bando moro y viva los Moros Nuevos!

Jordi y Carmina
Capitán y abanderada
del bando moro 2025.

Para Chaco y Miguel

CAPITANES
CRISTIANOS

No podemos expresar con palabras lo mucho que valoramos lo que significan para nosotros Chaco y Miguel. Para el resto del mundo, puede que sean "el alferez moro y su favorita de 2025", pero para nosotros, son mucho más que eso.

Desde el primer día que los conocimos, los sentimos parte de nuestra familia. Su apoyo, su cariño y esa esencia tan pura que tienen, son un regalo inigualable que llevaremos siempre en el corazón. Gracias por cada risa compartida, por cada momento de complicidad y por ser, sencillamente, vosotros mismos.

Y si a alguien no le gusta esa conexión tan especial que tenemos "al carrer", jijijiji .

Su autenticidad es lo que más apreciamos, y es algo que nadie debería intentar cambiar. No hay nada más valioso que una amistad que se siente como un hogar, y eso es exactamente lo que vosotros nos habéis dado.

Gracias por ser como sois. No cambiéis jamás, porque sois perfectos tal y como sois.

Chus y Carlos

Queridos Miguel y Chaco, Alférez Moro y su favorita 2025

ALFÉREZ
CRISTIANO

Este año he tenido el privilegio de caminar a vuestro lado en una aventura que trasciende lo personal para convertirse en historia compartida. Un camino único, intenso y lleno de recuerdos que se quedarán grabados para siempre. Ser Alférez y Favorita del Alférez no es únicamente portar un título: es encarnar el alma de la fiesta de Moros y Cristianos, dar vida a siglos de tradición y convertirse en símbolo de orgullo para todo un pueblo. Y hacerlo en el **50 aniversario de vuestra comparsa, Moros Nuevos**, otorga a vuestro cargo un brillo especial. No todos los días se tiene el honor de representar a la comparsa en una fecha tan señalada, y vosotros lo habéis hecho con la pasión y la alegría que os caracterizan.

Las fiestas de Moros y Cristianos son un canto eterno a la hermandad bajo el disfraz de la rivalidad, un juego de acero y seda donde la historia se vuelve presente y la amistad se viste de enemigo noble. En sus calles, la pólvora es música, la palabra es arma y la sonrisa es victoria. Y allí estabas tú, Miguel, con paso firme y corazón entregado, demostrando que representar no es solo estar, sino también sentir.

No olvido aquella embajada cristiana en la que, entre la tensión y el honor, pude bromear contigo: *“¡Cuidado, que como pises mal te matas tú solo y no me da tiempo a matarte yo!”*. Una risa compartida entre “enemigos” que refleja lo que somos: rivales en la escena, pero compañeros en la fiesta.

Tu camino, Miguel, no se entiende sin Chaco, que no solo es tu Favorita en la fiesta, sino también en la vida. Siempre a tu lado, ha sido un pilar fundamental: tu apoyo, tu calma y tu fuerza. Ha bordado contigo cada instante de este cargo tan especial porque, aunque el nombre de Alférez recaiga sobre ti, la verdad es que este viaje lo habéis hecho juntos, y se nota en cada gesto y en cada sonrisa compartida. Juntos quedáis inscritos en la historia de los Moros Nuevos en este año tan especial y en el 50 aniversario de nuestras fiestas de Moros y Cristianos.

Este año hemos sido rivales en el papel, pero compañeros en lo más importante: el disfrute, el honor y la pasión por nuestras fiestas. Y si algo me llevo, además de las imágenes que quedarán para siempre en nuestra memoria, es el orgullo de haber tenido unos “enemigos” como vosotros, de esos que se convierten en compañeros de por vida.

A ti, Miguel, y a ti, Chaco, os deseo que este recuerdo os acompañe siempre con la misma fuerza y el mismo cariño con que lo habéis vivido.

Gracias por vuestra entrega y por vuestra amistad.

Con admiración y respeto,
Vuestro compañero y “rival”,
José Manuel Ferrándiz Beviá,
Alférez Cristiano 2025.

2025: Un año de magia y nuevas amistades

DAMA DEL
ALFÉREZ CRISTIANO

El 2025 se presentó como un lienzo en blanco para mí, una aventura que cambiaría mi forma de vivir las fiestas. Pero pronto descubrí que este año de Cargo no se trata solo de desfiles o actos; se trata de las personas que hacen que cada instante valga la pena. Mis compañeros de Alferecía Mora, Chaco y Miguel, se encargaron de llenar cada instante de risas y de un calor que me ha hecho sentir en casa desde el primer momento.

Cuando esto comenzó, todos nos decían lo mismo: "¡Disfrutad de cada instante y crear una bonita amistad!". Y confieso que sentía esos nervios iniciales, el típico cosquilleo de no saber con quién iba a compartir un año tan especial. Pero con ellos... con Miguel y Chaco, esos nervios desaparecieron en un abrir y cerrar de ojos. Fue como si nos conociéramos de siempre, como si

el destino nos hubiera puesto a los tres juntos en este camino.

A lo largo de este año, hemos compartido una infinidad de momentos, emociones y sentimientos, tanto en el ámbito festero como en el personal. Y ellos, siempre han estado ahí. Nunca me han fallado, ofreciéndome un abrazo cuando lo necesitaba o una conversación para encontrar un poco de paz en medio de la vorágine.

Gracias a ellos, descubrí el corazón del bando moro y me uní a la gran familia que es la comparsa Moros Nuevos. Los recuerdos que guardo de su kabila son de mis favoritos, llenos de risas y pura felicidad. (Aunque estoy segura de que las cápsulas de café no opinan lo mismo...).

Esta aventura empezó poniéndome a dos grandes festeros en mi camino, pero el mayor premio ha sido ganar a dos personas increíbles que me han acompañado en cada paso de este sueño. ¡Y quién sabe, quizá me terminen convenciendo para comprar una Thermomix!

Emma Beviá

Un padre orgulloso

MARTÍN

A sí comenzaban unas letras que solo escribí en mi cabeza y desde el corazón para la presentación de mi hijo Miguel y mi nuera Chaco...

Mª Dolores Chacopino y Miguel Ángel Herro, por fin vais a cumplir el sueño que durante mucho tiempo habéis deseado. Ser alférez y favorita de unas fiestas que lleváis en el corazón y que nunca olvidaréis, porque sois muy buenos festeros y además gozáis del amor, de la gracia y la simpatía de vuestra comparsa que son los Moros Nuevos.

Ya que estamos todos aquí, voy a pedirlos un favor, que les demos un fuerte aplauso a Chaco y Miguel, Alférez Moro 2025 y su Favorita de las fiestas de Moros y Cristianos de San Vicente del Raspeig, su pueblo natal...

Muchos son los sentimientos que han florecido en mi corazón en un año tan especial, con la Alferecía de nuestro hijo y la celebración de los 50 años de la fiesta.

Que años aquellos en los que salimos a la calle con los primeros moritos, que años aquellos en los que viajábamos a Villena y nos traíamos los trajes en nuestros propios coches, cuantas anécdotas vividas, cuantos amigos han marchado en el camino, cuántas reuniones, cuantas horas de trabajo en las kábilas, cuantos grandes capitanes y alféreces han salido de nuestra comparsa.

En estos años, recuerdo preparar los carros del boato para una capitania, la portalada para la kábila del mercado provisional, con sus torreones y que todavía perduran en nuestra kábila actual, incluso he tenido la suerte de participar en la construcción de nuestro castillo, construyendo las torres redondas.

También recuerdo el año que salimos como capitanes de comparsa, teníamos mucha ilusión Consuelo y yo.

Pero nada es comparable a lo vivido este año, han sido muchos actos y a cual más bonito y más emotivo, aunque el domingo de la Entrada Mora, acompañando a mis hijos en esa espectacular carroza donde ellos quisieron que yo estuviese allí y lo pudiese vivir desde un sitio privilegiado, eso fue increíble. Son tantos los detalles que han querido tener conmigo, desde ponerle mi nombre a su marcha, ¡vaya sorpresa!, hasta recrear al detalle para mí, el mismo traje con el que salí esa tarde de verano con los moritos, que no puedo dejar de darles las gracias una y mil veces.

Ver a nuestros dos hijos en el escenario de la presentación también fue un precioso momento y no olvidaré nunca las palabras de Pachi en el concierto, para mí fue un reconocimiento enorme y lo llevaré siempre en mi corazón.

Consuelo y yo nos sentimos muy orgullosos de ser los padres del Alférez, de lo bien que lo han hecho en casa acto, hemos llorado de ver lo felices que eran y de verlos siempre arropados por toda la comparsa.

¡¡Os queremos!! ¡¡Que vivan los Moros Nuevos!!

Pasión y familia

Carla Rodríguez Chacopino

Desde que tengo memoria, las fiestas de Moros y Cristianos de San Vicente del Raspeig han sido una parte fundamental de mi vida. He crecido entre polvora, trajes llenos de historia, desfiles interminables y, sobre todo, la ilusión de pertenecer a una tradición que nos une a todos los sanvicenteros. Recuerdo de pequeña cómo esperaba con impaciencia la llegada de abril para vestirme, desfilarme al ritmo de la música y sentirme parte de algo tan grande.

Pero este año 2025 ha sido especial, único e irrepetible. La alferecía ha llegado a mi familia y he tenido el orgullo de vivirla de una manera muy cercana gracias a mis tíos, Miguel y Chaco. Verlos ocupar el lugar de Alferez y Favorita ha sido un sueño hecho realidad para todos nosotros.

Mi tío Miguel, con esa pasión desbordada por la fiesta y la pólvora... Ha disfrutado como nadie cada desfile, cada embajada, cada disparo, cada instante en el que la pólvora llenaba el aire con su olor inconfundible. Y mi tía Chaco, con esa alegría que la caracteriza, ha sabido transmitirnos a todos su amor por la fiesta, su entrega y su ilusión contagiosa en cada acto. Juntos han llevado el nombre de nuestra comparsa; Moros Nuevos y de nuestra familia con un orgullo que nos emociona a todos.

La alferecía de este año no solo ha sido un título o una responsabilidad; ha sido el reflejo de todo lo que significa para nosotros la fiesta: unión, tradición, pasión y familia. Gracias a Miguel y Chaco, hemos vivido unas fiestas inolvidables, llenas de momentos que se quedarán grabados para siempre en mi corazón.

Porque las fiestas de Moros y Cristianos no se explican, se sienten. Y yo tengo la suerte de haberlas sentido desde niña... y este 2025, más que nunca.

Marxa Homenatge a Martín Herrero

José Aparicio Peiró

Soc José Aparicio Peiró, autor de la Marxa Mora "HOMENATGE A MARTÍN HERRERO" estrenada a Sant Vicent del Raspeig el 30 de març de 2025.

Vaig nàixer a Anna (València) el 30 de desembre de 1941. Soc saxofonista professional i aficionat a la composició, sobretot, de música fester. Compte amb alguns èxits importants com són els pasdobles: "Vicente Marín", "Empollons" i molt especialment "Educands de Benejúzar". Vaig ser saxofon alt solista de la Banda Municipal d'Alacant des de 1974 fins a la meua jubilació en 2005. En eixe any, 2005, la meua família va traslladar la seua residència a Sant Vicent del Raspeig per motius de proximitat dels meus fills i nets.

Totes les meues composicions estan motivades per raons d'amistat i afecte a persones, entitats i a Anna (el meu lloc de naixement) i a Benejúzar (Alacant) d'on soc Fill Adoptiu. Perquè també esta marxa mora va ser motivada per la relació de veïns que m'unix a Miguel Ángel Herrero i a María Chacopino des de 2005, perquè hem viscut durant tots estos anys en la mateixa finca i soc coneixedor de la importància que

per a ells suposa pertànyer a la Comparsa Moros Nous de Sant Vicent del Raspeig. Els he vistos, com a públic, desfilant en nombroses ocasions durant les festes de la localitat.

A l'agost de 2024, Miguel Ángel em va preguntar que si podia compondre-li una marxa mora ja que anava a ser Alferes Moro 2025 i María la seua Favorita, i per descomptat que em vaig posar amb això amb molt de gust i carinyo. Quan ja estava acabada, els vaig preguntar què titule volien posar-li a la Marxa i Miguel em va dir que havien decidit que el títol fora un Homenatge al seu pare, Martín Herrero, membre fundador de la comparsa fa 50 anys i de les festes de Moros i Cristians de Sant Vicent del Raspeig, una decisió que els honra i que em va semblar molt bé, perquè a més conec a Martín Herrero també des de fa molts anys.

He d'agrair-los a Miguel Angel i a María la il·lusió i l'agraïment que han mostrat des del primer dia que la van sentir i l'orgull amb el qual han usat la marxa en la grandiosa desfilada que va oferir la Comparsa Moros Nous amb el seu Alferecia en les festes de 2025. Per a un compositor, el millor dels agraïments és l'emoció que han mostrat ells amb la marxa. I per descomptat veure'ls recórrer la Avda. d'Alacant i l'Ampla de Castelar en eixa impressionant carrossa, juntament amb l'homenatjat Martín Herrero, i la perfecta interpretació de la marxa que va realitzar de principi a fi de la desfilada la impressionant banda de música que els acompanyava, va anar per a mi i tota la meua família un orgull immens i la millor de les recompenses.

Llarga vida a la música i als Moros Nous. !! Felicitats a tots

2025 Año de doble celebración

Sandra Carbonell Monllor

Cuando arrancamos con el año grande de la Alferecía de los Moros Nuevos todos sabíamos que iba a ser un gran año. Aunque también sabíamos que iba a ser un año de mucho esfuerzo y sacrificio con un objetivo claro; hacer inolvidable la Alferecía de Moros Nuevos 2025.

Todo empezó con la venta de calcetines en nuestro esperado Mig Any, con todos los años se da el pistoletazo de salida al año festero. Después continuamos con las cenas de presentación, los tardeos y los actos festeros donde acompañamos a nuestro Alférez Miguel y Favorita Chaco con gran ilusión. Pero sin duda, el acto más importante fue nuestra presentación, donde no solo presentamos año de Alferecía sino también celebramos el 50 aniversario de los Moros Nue-

vos como Comparsa de los Moros y Cristianos de San Vicente. Cuando Isa, nos propuso a mí y a Paula ser las presentadoras de un acto tan importante nuestras caras de alegría, ilusión y para qué mentir, algo de vértigo, lo dijeron todo. Era un sí, un sí rotundo de ambas. Lo cierto es que el gran equipo de Moras Nuevas y Moros Nuevos que había detrás de la presentación era magnífico, no costó casi nada entendernos y llegar al consenso en muchas cosas.

Todo se iba preparando al detalle y en secreto para que el Alférez y la Favorita no supieran nada. Era importantísimo trabajar en equipo, cada uno con sus funciones, pero en equipo. Eso facilitó mucho más cosas y la verdad es que la ilusión que sentíamos de poder orquestar un acto tan importante nos invadía conforme más se acercaba la fecha. No fue fácil compaginar los horarios de Paula con los míos, pero ensayo tras ensayo por separado y algunos conjuntos, al final todo parecía ir rodado. Además, aún siendo un peso muy importante para nosotras presentar el acto, sabíamos que el resto de nuestra filada estaba preparando un baile Árabe para ambientar la presentación y nosotras, como no teníamos suficiente, decidimos unirnos. Así que, sí, fuimos presentadoras y bailarinas profesionales al mismo tiempo. La verdad fue una experiencia magnífica al lado de mis amigas y mis compañeras de comparsa, con las que en cada ensayo me divertía y pasaba muy buenos ratos.

Lo cierto y para terminar, es que ser la presentadora de la Alferecía de Moros Nuevos fue una de las mejores cosas del año 2025 y siempre quedará en mi memoria, sin duda alguna. Gracias Moros Nuevos por regalarme esta experiencia tan bonita.

Un año inolvidable

Sergio Lozano Navarro

Que suerte he tenido de poder vivir este año tan importante junto a mi comparsa. 50 años ya haciendo fiesta en el Poble de San Vicent, muchas historias hemos oído y de todas ellas, algo hemos aprendido.

Yo solo tengo diecisiete años pero con gran orgullo puedo decir, que he nacido siendo Moro Nuevo, tan solo tenía cuatro meses cuando ya desfilé por primera vez, por las calles de San Vicente, allá por el mes de Septiembre del 2008.

He crecido junto a muchos amigos de mi filada, primero salimos en carroza, luego en la filada infantil y hace unos años pasamos a la filada Shabab, como juveniles, este año también hemos dado un paso más y nos hemos convertido en una filada masculina, SHABAB.

En estos diecisiete años, he compartido horas de juego, días de preparativos, ensayos, comidas y anécdotas, he traído amigos que han pasado a formar parte de nuestra gran familia, he visto a mis padres disfrutar de ser capitanes de comparsa y vivir esa entrada mora junto a ellos en su carroza y hasta de cabo hice, el año que Gonzalo me lo pidió, porque el era el Capitán infantil.

En todos estos años, he vivido algunas alferecías y capitanías, pero era muy pequeño, este año lo he vivido con más intensidad, siendo consciente de cada acto y disfrutando de la emoción del momento.

Cabe decir, para el que no me conozca, que en mi casa se vive muy intensamente los Moros y este año todavía más con tanto que celebrar.

No ha habido un día en el que mi madre M Angeles, no nos cuente algún secreto del boato, alguna sorpresa para Chaco y Miguel, escuchamos en casa y en el coche las dos marchas

que hemos estrenado o no nos convenza para participar en algún acto, mi padre Luismi y yo siempre hemos estado de voluntarios para todo lo que nos han pedido.

Mi padre pertenece a la filada Tarik, la filada del Alférez, así que también él, nos ha hecho participe de su año tan especial, de la hermandad que tienen, de sus almuerzos, de la pólvora y del orgullo de ser Tarik.

Mis padrinos morunos, Chaco y Miguel, así se hicieron llamar desde que nací, ellos me regalaron mis primeras botas, mi primer bolsito moro, mi espada que era la de Miguel cuando era pequeño o mi pañuelo de arcabucero, he compartido con vosotros tantos y tantos días de fiestas... ¿Qué voy a deciros a vosotros ?? que me siento muy orgulloso de como nos estáis representando, que este año no lo voy a olvidar nunca y que os quiero muchísimo.

Para terminar, espero que muchos de los jóvenes de esta comparsa, podamos seguir aprendiendo de nuestros mayores, que un día seamos su legado y podamos seguir haciendo fiesta muchos años más.

!!Vivan los Moros Nuevos!! !!Viva el Pare Vicent!

Maite, passio pel poble

Mª Teresa Torregrosa Beviá

Fa uns dies em van demanar que escriguera unes paraules per al llibre commemoratiu de la Alferecia... Àrdua labor per a mi per ser "de ciències" mes que "de lletres", però donades les circumstàncies, i que la persona que m'ho va demanar té tot el meu afecte, m'he assegut davant de l'ordinador i l'intentaré. Per circumstàncies de la vida, la meua família, tota oriünda de Sant Vicent es tub que traslladar a viure a València, i per les mateixes circumstàncies soc l'única que no va nàixer al poble. Potser és per això que sempre he tingut la necessitat de sentir-me "Sanvicentera". Per a mi, Sant Vicent era el lloc de les felices vacances, de l'olor de gesmiler en les nits d'estiu, el poble on "assilvestrar-me" i jugar

lliure pel carrer, sense els perills de la ciutat, però protegida pels veïns i amics que sempre sabien de qui era filla i neta.

Sant Vicent per al meu sempre ha sigut el meu poble, encara que en el meu carnet d'identitat no aparega com a lloc de naixement. De xicoteta només recorde les revetles i les fogueres que es plantaven a l'estiu i les festes patronals per Pasqua.

Amb el pas dels anys el poble es va anar fent gran en grandària, en habitants i en festes i van sorgir els "Moros i Cristians". Ja no hi havia primavera en la qual deixàrem de vindre a veure "els moros". Als meus pares els encantava convidar a amics i familiars a casa per a veure passar a totes les comparses pel carrer Ample. La música i el color invadia el poble i l'omplien d'alegria. I en l'actualitat ho continuen fent amb més esplendor encara.

Ara jo, en plena maduresa i absolutament conscient de la importància de tindre l'arrelament per una terra a la qual respectar, cuidar i estimar, he sentit la necessitat de fer un pas més i no sols observar la festa des de la finestra de casa, sinó de ser partícipe de la mateixa integrant-me en una de les comparses amb més solera "Moros Nous". Una comparsa on compartisc filada amb la meua germana i amb la meua cosina...i segur que algun cosí llunyà més tindrà en la comparsa, perquè amb els meus cognoms algun hi ha segur. D'esta manera això de "família" passa, de ser una cosa figurada a ser una cosa literal, real. I és així, els Moros Nous som una gran família que, encara que com en totes les famílies sempre hi ha algunes discussions, al final sempre tira la sang, la unió pel bé comú i per l'essència d'un poble que portem al cor.

Últim dia de moros 2024,
anunci del pròxim Alfèrès i Favorita

19 novembre,
Fotografies per al llibre de
festes

22 novembre,
Germans dels Moros Nous de Villena

2 febrer,
El compositor Jaime Francisco Ripoll Martins ens fa
lliurament de la partitura de la marxa 50 aniversari dels
Moros Nuevos

22 desembre,
Dinar sorpresa de les Mores
Noves a la seua Favorita

8 febrer,
magnífic i populós "TARDEO"

22 febrer,
Presentació de Alfèrès i la seva
Favorita
Miguel Herrero i
Maria Chacopino

2 febrer,
Lliurament de premis, orgullosos
de tindre dos grans premiats

ESTE HA SIGUT EL NOSTRE RECORREGUT
PER L'ANY DE LA NOSTRA ALFERESÍA

14 febrero,
Presentació de càrrecs
a les autoritats

22 marzo
Presentació general del
Alfères i Favorita

19 abril,
Setmana santa,
processons

SEGUIM AMB LA FESTA QUE ENCARA
FALTEN MOLTS ACTES

6 abril,
Esmorzar de caps

30 març
Concert 50 Aniversari dels
Moros Nuevos amb l'estreno
de dues marxes mores

8 Febrer,
Trobada d'ambaixadors

12 abril
Festa pre-moros
Halö

22 abril,
Ambaixada infantil,
amb gran responsabilitat dels Moros Nous
¡Anime Pablo ho fas de categoria!

23 abril,
Entraeta cristiana

25 abril,
Pregó

JA FALTA POC PER A ACABAR AMB TAN
GRATS RECORDS

24 abril
Baixada del Sant i la
Entraeta mora

26 abril,
Entrada cristiana
Homenatge a la
primera desfilada de
1975

25 abril,
Entrada de bandes

26 abril,
Cercavilles

27 abril,
Entrada infantil

26 abril,
Ambaixada mora

27 abril
Gran entrada mora

I ACÍ S'ACABA TOT, ENS HO HEM PASSAT
GENIAL

29 abril
Xaranga

27 setembre,
Mig Any

28 abril
Ofrena de flors

29 abril,
Embajada cristiana

29 abril,
Insignies de plata per 25 anys en
Moros Nuevos

4 maig,
Ball del Farol

Mig Any en fotos

Moros
Nuevos

Sant Vicent del Raspeig

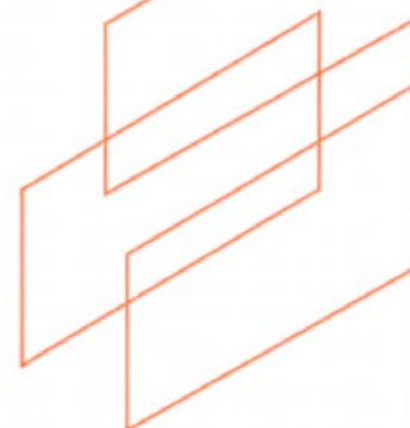

alquileres, modulos y casetas s.l.u.

www.amyc.es

 966 361 012 **amyc@amyc.es**

Partida Canastell Pol. 12 parcela 3 y 4
San Vicente del Raspeig (Alicante)

Rafael Llopis

• Artesanos desde 1950 •

Utilizamos harinas de calidad Premium, sin aditivos, ricas en nutrientes,
naturales, más digestivas, frescas y saludables

www.panaderiarafaelllopis.es

OBRADOR: Avda. Poeta Miguel Hernández, 23 • Tel: 96 566 02 45. 03690 SAN VICENTE DEL RASPEIG

Ö

PARÖLE
BURA FOOD

HALÖ
CLUB

DIGÖLA

PARÖLE
CLUB

GRUPO PARÖLE
INFORMACIÓN Y RESERVAS

659 487 874

C/LA PLATA 7, SAN VICENT DEL RASPEIG

COLÓN
ASESORÍA
INTEGRAL

Desde Colón Asesoría felicitamos con orgullo a
la **Comparsa Moros Nuevos**
por su **50º aniversario.**

Gracias por llenar nuestras fiestas de historia y alegría.

Vosotros disfrutad de la fiesta...
¡que de lo demás nos encargamos nosotros!

C/ Madrid, 20 esquina 1º de Mayo 03690 San Vicente del Raspeig, Apartado 102

Tel: 965 66 49 27 - Fax: 965 66 88 19 - info@asesoriacolón.es

JOAQUÍN MARÍN
DISTRIBUCIONES

En **CRC** hablar de **futuro** es hablar de cercanía y de personas.

Hacemos banca de **proximidad.**

La banca del futuro

**Leandro y Pascual
construcciones, SL**

 674 910 508 lypecoreformas@gmail.com

tus deseos, nuestros proyectos.

*“Le deseamos a todos los festeros y
vecinos de San Vicente del Raspeig
unas buenas fiestas”*

HE **HARINAS
LA ENCAR-
NACIÓN.**

*HARINAS PREMIUM
Sin Aditivos, Frescas y Nutritivas*

Barrio de Los Dolores, detrás de la Ermita.
03360 Callosa de Segura. ALICANTE.
harinaslaencarnacion.com T. 965 312 555.

ESTRUCTURAS DE HORMIGÓN

OBRAS DE CONSTRUCCIÓN

PROMOCIÓN DE VIVIENDA

info@obrasrodrimar.com

639 12 42 11

RESTAURANTE

LAS BRASAS DE LABORINQUEN

MOVIL:623236929

Cena Baile

Ensaladas

Arroces

Carnes a las Brasas

Pescados a la Plancha

Verduras Asadas

y mucho mas

AMPLIO APARCAMIENTO

Salon para eventos

Comuniones

Reunion para empresas

Cumpleaños

etc...

Calle Laborinquen 29 San Vicente del
Raspeig

Embalajes sostenibles para un futuro mejor.

Creamos soluciones a partir de materiales renovables y reciclables para un futuro mejor para todos

Paper | Packaging | Solutions
smurfitwestrock.com

EL GRINGO

BAR & RESTAURANTE

CAMPELLO

sky SPORTS
WATCH LIVE SPORTS HERE
FOOTBALL • CRICKET • RUGBY • F1 RACING • GOLF

EL GRINGO

C/ SANT BARTOMEU 33A, 03560 EL CAMPELLO

Vicente Lillo S.L.

Saluda a la comparsa Moros Nuevos
en este año tan especial y agradece
su contribución a nuestras fiestas

EBRO MARCOS AUTOMOCIÓN

📍 Carretera Ocaña, 10 - Alicante

☎ 960 010 944

🌐 www.marcosautomocion.es/ebro

EBRO

Marcos Automoción

TRANSGRUAS SOLER, SL.

**AGUA A
DOMICILIO**

**GRÚA
DE 23
METROS**

**POL. IND. CANASTELL· C/ LAS HERRERÍAS, 5
03690 SAN VICENTE (ALICANTE)**

**más de 50 años
a su servicio**

**transgruas.soler@gmail.com
TEL. 965 66 06 46**

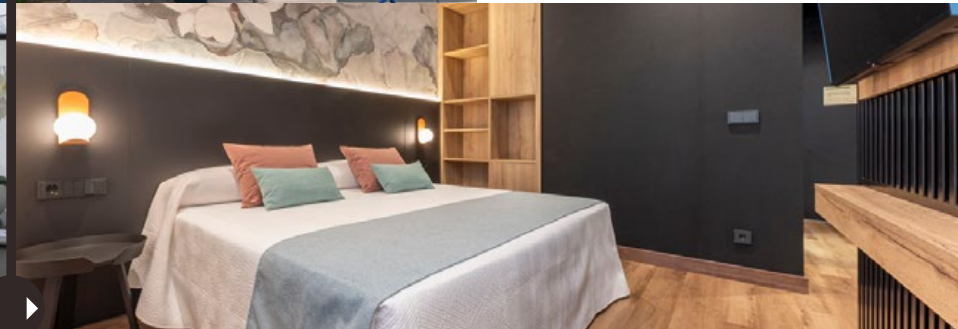
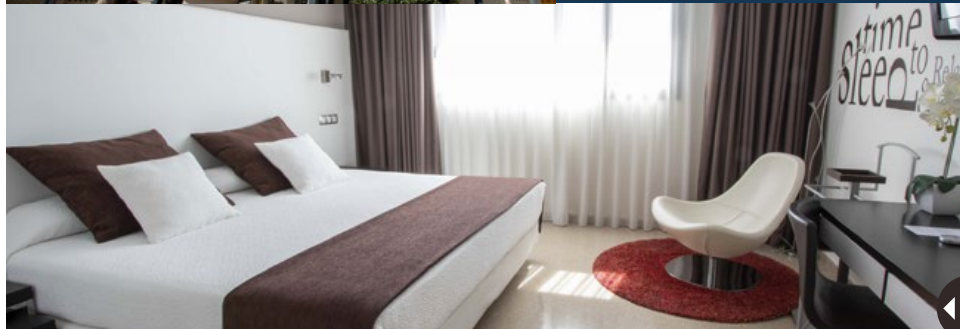
CULET

universa

HOTELS

SAN VICENTE

AutoCenter Sanviroda

¡Tu taller de confianza!

Mecánica rápida

Neumáticos

Amortiguadores

Batería

Aire acondicionado

Frenos

Cambio de aceite

Alineado de dirección

Escapes

Pre ITV

integral services

integral services

¡Mantenimiento y mecánica general de tu vehículo!
¡Servicio de ITV!

C/ BRONCE, 5 - 03690 SAN VICENTE DEL RASPEIG (Alicante) T.: 965 675 536
E-mail: autocenter@sanviroda.com - WhatsApp: 641 752 300 - www.sanviroda.com

Flors Chorlit

floristas

C/ Dr. Fleming Nº 35
San Vicente del Raspeig
Telf. 965 668 429

El equipo de Floristería Chorlit os desea,
¡Felices Fiestas Patronales de Moros y Cristianos!

Síguenos en:

nuroal

CONSTRUCCIONES
REHABILITACIÓN
REFORMAS

Saludamos a la
Comparsa
Moros Nuevos
en su
50 Aniversario
y le deseamos
muchos más años
celebrando la fiesta.
¡Felices Fiestas!

Administración de Loterías N°2

"La del Mercado"

Carmen Guijarro Pastor

Avda. de la Libertad 10 - Telf/Fax: 965 66 03 38

San Vicente del Raspeig - Alicante

ladelmercado@hotmail.com

PASCUAL CARRION Y FAMILIA OS FELICITAN EN ESTE 50 ANIVERSARIO A LA COMPARSA MOROS NUEVOS COMO
FUNDADORES DE LAS FIESTAS DE MOROS Y CRISTIANOS DE SAN VICENTE DEL RASPEIG

C.E.I.S.

CENTRO DE ESTUDIOS INTEGRADOS SAN VICENTE

PRIMARIA - ESO - BACHILLERATO - MATEMÁTICAS - FÍSICA - QUÍMICA - LENGUA - VALENCIANO - INGLÉS - LATÍN - GRIEGO

965 663 471 - 679 773 777

C/ Echegaray, 2 (Esquina C/ Mayor)

academiaceis.com

TekLÁSER
CENTRO DE CORTE Y PLEGADO

PARQUE EMPRESARIAL CAMPOLLANO - 4ª AVENIDA, Nº39, 02007 ALBACETE
TLF. 967 09 72 83 - 617 70 50 04
www.teklaser.es

TRUMPF

NiC

Combinados y Cócteles

C / C a s t a ñ o s , 2 2 - A L I C A N T E

INGENIERO TÉCNICO INDUSTRIAL

FRANCISCO JOSÉ GARCÍA MORA

¡Que el calor no conquiste nuestras fiestas!

Porque en Moros y Cristianos, la fiesta se vive... no se sufre.

Sistemas profesionales de nebulización, ventiladores pensados para refrescar grandes espacios y garantizar el máximo confort durante las fiestas de Moros y Cristianos.

Menos sofocos, más comodidad y muchas más ganas de disfrutar cada acto, cada comida y cada noche festera.

nb+
nebuter®
www.nebuter.es

La música puede subir, la fiesta puede continuar, mientras el calor se disuelve.

+34 654 35 48 66

Ferreteria Florida

EISEN
INSURANCE OF TOOLS IN YOUR HANDS

TIEN 21

ferrOkey

STIHL

**BRAVUS MX
MAGNET**

ABUS
SOLU PROTECCIÓN Y SEGURIDAD

**ALTA SEGURIDAD
ABUS**

Protección contra las copias de llaves en 3D
Tecnología magnética inteligente + Intellitec + cilindro.

**HERRAMIENTAS
WESCO**

Amplia gama de herramientas a batería compatibles con máquinas de jardín con baterías de 18v.

SEGUIMOS TRABAJANDO PARA **ESPECIALIZARNOS EN NUEVAS ÁREAS DEL SECTOR** Y PODER OFRECER LA MEJOR EXPERIENCIA A NUESTROS CLIENTES Y CAVO AMIGOS.

FERRETERÍA FLORIDA FERREKEY-TIEN21
Avenida Orihuela, 92. Alicante
965 11 66 21

FERRETERÍA TALLER STIHL SAN VICENTE
Calle La Huerta 122. San Vicente.
965 35 72 82

FERRETERÍA FLORIDA INDUSTRIAL
Calle Rosa de los Vientos, 22. Alicante
965 11 22 33

FERRETERÍA FLORIDA INDUSTRIAL
Calle Rosa de los Vientos, 22. Alicante.
965 11 22 33

965 111 66 21

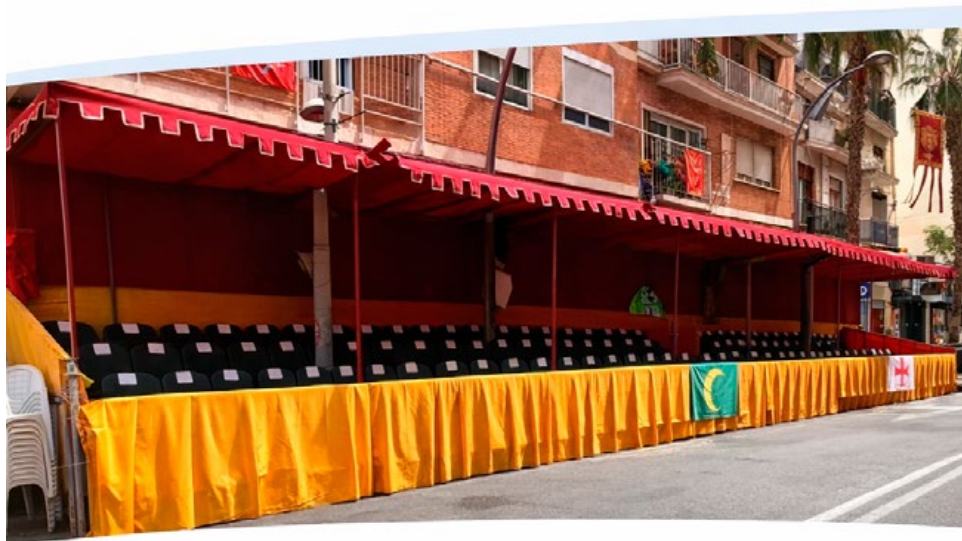
f @ ferreteriaflorida

www.ferreteriaflorida.com

NOVOFEST

INFRAESTRUCTURA PARA LA FIESTA

Sillas José

• 659 832 349

• 625 316 120

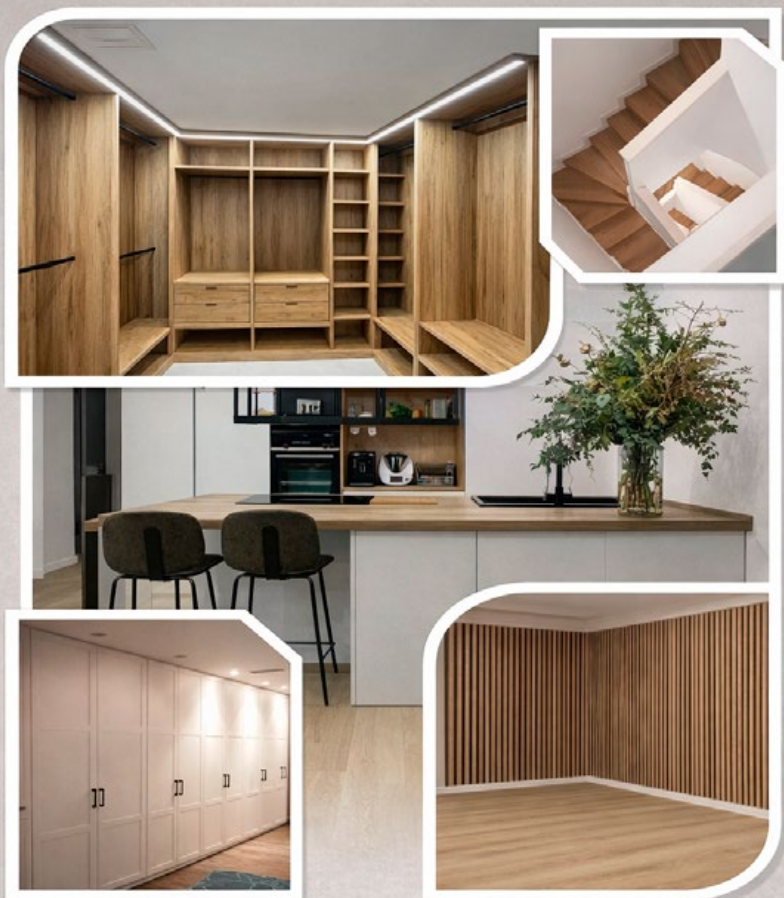
• 657 479 147

novofest@gmail.com

OKAVANGO

EVENTOS

SALA MIRA CARPINTEROS SL.

Pol. Industrial Garrachico
C/Garrachico nº20
Villafranca

& Tel. 615 46 19 55

**SERGIO
APARICIO**
Fontanería Gas y
Climatización
610 82 75 43

Tratamiento de
Agua y
Descalcificación
Muebles baño
Sanitarios y Grifería

Tratamiento de Agua y Descalcificación
• Muebles baño
• Sanitarios y Grifería
TU FONTANERO DE TODA LA VIDA

FRUTAS Y VERDURAS

Creciendo gracias a ti
desde 1940

Calle Los Juncos 13, San Vicente del Raspeig

info@soniprof.com

+34 965 661 616

www.soniprof.com

Nos especializamos en reuniones y conferencias a través de Zoom o Meet.

Destaca en tus eventos
con la calidad
audiovisual que te
ofrecen nuestras
pantallas led de última tecnología.

Ofrecemos soluciones
acusticas para todo tipo de
actos: conciertos, teatro, fiestas,
conferencias,
ambientación musical y muchos más.

Diseño a tu medida, montaje y
control de equipos de iluminación,
con calidad y excelencia.

Disponemos de sistemas de traducción
simultanea de idiomas y traducir el discurso
de los ponentes en tiempo real
a cualquier idioma.

SONIPROF

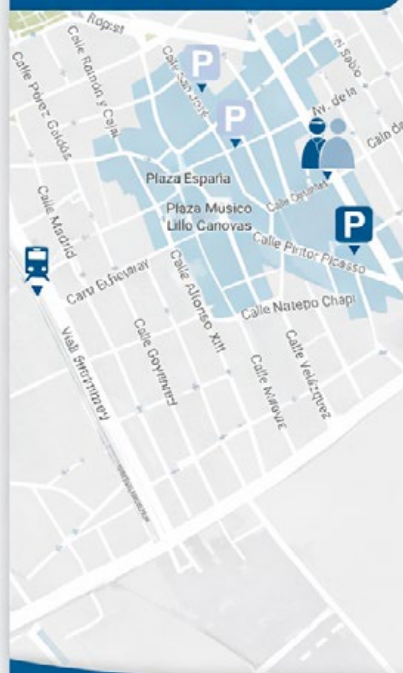

CENTRO ESPECIALIZADO EN EL
TRATAMIENTO DEL DOLOR
Y DE LESIONES NEURO
MÚSCULO ESQUELÉTICAS

Servicios dirigidos a:

• **PACIENTES PRIVADOS**

- Aseguradoras de salud
- Accidentes laborales
- Accidentes de tráfico
- Convenios con empresas y clubes deportivos

- Fisioterapia Especializada
- Terapia Manual - Osteopatía
- Hipertermia INDIBA® ACTIIV
- Ondas de Choque / ESWT
- Valoración por imagen ecográfica
- Electrolisis Percutánea Ecoguiada - EPI® / EPTE®
- Neuroestimulación eléctrica
- Punción seca
- Ejercicio terapéutico

GRATUITO
1 HORA

Cervantes, 24, Tel. 965 673 691 - informacion@fisioterapiavtoledo.com

Parking Ayuntamiento de San Vicente del Raspeig

**PUERTAS
BRICOLAGE
REVESTIMIENTOS
COCINAS
LISTONAJE
MOLDURAS
ARMARIOS**

Avda. Novelda, 243 • 03009 ALICANTE
Tel. 965 170 392 • 965 170 398 • Fax 965 182 722
E-mail: info@tablerosantolin.es

**PUERTAS
CASTALLA**
DISTRIBUIDOR OFICIAL

ELECTEL MEDITERRÁNEO, S.L.

Instalaciones Eléctricas y Telecomunicaciones

C/ La Bonanova, 13
03690 SAN VICENTE
(Alicante)

679 846 396
965 030 095

electelmediterraneo@gmail.com

FASTER

Custom your Passion

FRANCISCO TORREGROSA
JARDINERÍA Y MANTENIMIENTO

— 647 02 95 09 —

GABINETE ASESORIA GENERAL

• Fiscal • Laboral • Contable • Jurídico

Avda. Libertad, 9 - 1º C
San Vicente del Raspeig
Telf: 965 660 981 - Fax: 965 058 993
Móvil: 607 337 285
E-mail: gestion@gsagestion.es

josé vte. sogorb antón
ARQUITECTO

ancha de castelar, 48 · t. 965661668 · 03690 san vicente del raspeig ALICANTE ·
sogorbanton@gmail.com

Arròs, passió i tradició
David Pastor Miró

OLI
EVENTS
by Nano

Contacto 624 274 005

MANSOLEC

Alberto Pastor
Departamento técnico
Telf 678540638
apastor@mansolec.com
www.mansolec.com

MANSOLEC

TALLERES
RUVAMAR

Bosch Service Bosh Car Service **TODOS LOS NEUMÁTICOS AL MEJOR PRECIO**

MICHELIN
BRIDGESTONE
neumáticos alicante.com
Continental
Barum
BestDrive
PIRELLI

MEJOR TALLER DEL AÑO **NEUMÁTICOS DE MOTO** **AHORA TAMBIÉN NEUMÁTICOS DE MOTO**

MECÁNICA • ELECTRICIDAD • DIAGNOSIS • MANTENIMIENTO
Ctra. Agust, 84 (esquina C/ Yunque) Pol. Ind. Canastell • Tel: 965 66 08 04
Tel. y Fax: 965 67 34 33 • 03690 SAN VICENTE (ALICANTE) • talleres@ruvamar.com

PASTOR

ROPERIA DE MOROS Y CRISTIANOS

DISEÑO Y CONFECCIÓN DE TRAJES, ARMAS Y ARTÍCULOS PARA LA FIESTA

ROPERIAPASTOR@HOTMAIL.COM

Tan bueno, tan fresco...
¡tan Planes!

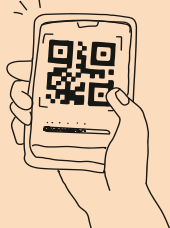
 C/ Alicante, 29
Sant Vicent del Raspeig

 965 662 685
682 633 533

 casaplanes.com

 @casaplanes_

*¡Escanea el QR
y compra!*

 SOFIASHOP.OFICIAL *Caftan en propiedad y alquiler* 627140496

 ZIANA_CREVILLENTE *para bodas y actos festivos*

SOFIA SHOP **CAFTAN**
Inxe fashion

www.electricidadsanvicente.com

INSTALACIONES Y SUMINISTROS ELECTRICOS

SAN VICENTE, S.L.

NUEVA DIRECCIÓN:

C/. TORNÓ, 1
POLÍGONO INDUSTRIAL CANASTELL

TELF.: 965 66 07 00

03690 San Vicente (ALICANTE)

suministrosanvicente@gmail.com
instalacionessanvicente@gmail.com

ELECTRICIDAD EN GENERAL · INSTALACIONES DE CLIMATIZACIÓN
REDES INFORMÁTICAS · TELECOMUNICACIONES

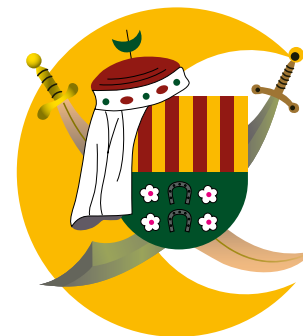

Talleres J. Sogorb, S.L

Tlf. 965 66 04 39 - sogorb@tjsogorb.com - Ctra. Agost, 72
San Vicente del Raspeig

trustyfy

trustyfy.com

Moros Nuevos

Sant Vicent del Raspeig

Un agraïment especial
a tots els anunciants i
col·laboradors que han
fet possible este llibre.

Moros Nuevos

Sant Vicent del Raspeig

50 Anys fent festa